

കൾക

KALKI 10.12.1961

30
കൾക

இக்கால இல்லங்களிலே ஸர்ப்...

‘வெள்ளோட்டம் பாடுங்களேன்...’

‘என் கிழர் வங்காளப் பெண்மணி ஸ்ரீமதி தத்திதா ராய்.

4 துளம் தாடிய எண்குழப் பூவா நிரப்பி அளித்து விட்டது புதுமை மலர் எனப், இன்று எம் மாத் துளிகளுக்கும் நான் உபயோகிப்பது ஸர்ப்’ என்று கூறும் ஸ்ரீமதி ராய் பல்வேறு ‘ஓபாடுகள் உடைபவர், ‘ஸர்ப் உபயோகிக்கிறேனே, ஒய்வுதோம் மிகுகிறது, அவ்வளவு இவ்வளவு சலவை, வெள்ளைவெள்ளைதான் சலவை’ என்கிறார் அவர்.

ஸர்ப் மூலம் உங்களுக்கு

வெள்ளைவெள்ளைரென்று சலவை

இதழ்ஸ்தான் வீயர் தயாரிப்பு.

SV-31-X31 7M

Be Smart
use a...

BLACKBIRD PEN

Self-filling
and Regular
Pens available in
variety of colours
with Gold Nib.

PRICE Rs. 8/76

100 years of good writing

SWAN INDIA PRIVATE LIMITED, BOMBAY-1.

Distributors:

M. G. SHAHANI & CO. PRIVATE LIMITED

62, MALAYAPERU MALI STREET, MADRAS

Advt. No. 3393/34

30
வருடங்கள்

8-12-1961 அன்று திலிப்டில் ப்ளவர் கம்பெனி

ஸ்தாபனம் தொடங்கி

30 வருடங்கள் 30 மாதங்கள் 30 நாட்கள் பூர்த்தியாகின்றன. நான்தோறும் பெருகிவரும் ஆதரவாளர்களின் பரிபூரண ஒத்துழைப்பினால் அறிவுத் துறையில் மட்டுமன்றி ஆன்மீகத் துறையிலும் மனப் பூர்வமாக மேன்மேலும் தொண்டாற்றி வருவதைக் குறித்து அவர்கள் மகிழ்ச்சி அடைகின்றார்கள்; ஆதரவாளர்களுக்கு நன்றி தெரிவிக்கின்றார்கள்.

சிப்போ வெளிப்பாடுகளில் சில:

1	தமிழ்ச் சுருக்கெழுத்துப் பாட புத்தகம்	ரூ. 8-00
2	தமிழ் அட்பிரிப்டில் பாட புத்தகம்	ரூ. 8-00
3	கடிதம் எழுதுவது எப்படி?	ரூ. 3-00
4	பத்திரங்களும் கீழ்க்கிடையேயும் (தமிழில்)	ரூ. 4-00
5	" " " (ஆங்கிலத்தில்)	ரூ. 3-00
6	நகரின் அன்பளிப்பு	ரூ. 2-50
7	செய்யும் செழிக்க	ரூ. 2-50
8	நாமக்கல் கவிஞர் பாடல்கள்	ரூ. 3-25
9	வள்ளுவர் மொழியும் தென்னை உரையும்	ரூ. 1-50
10	பதிமாவதி சரித்திரம்	ரூ. 1-80
11	குன்றத்தினைச் சிறு பதிப்புகள் (84) 'செலட்'	16-20
12	ஸ்ரீ மஹா பக்த விஜயம்	ரூ. 2-25
13	ரகுவம்ச மஹா காவ்யம் (1-15 கட்டுக்கங்கள்)	12-50
14	தசர புத்திகளும் ஸ்ரீமத் ராமாயண பரையணமும் (ஹிதோத்திர மாகியுடன்) — 9 தசர சுருக்கான 10 புத்தகங்கள் ஒன்றொன்றும்	ரூ. 2-00
15	ஸகை கவியர் கீர்த்தியும் ஸ்ரீமத் ராமாயண பரையணமும் (ஹிதோத்திர மாகியுடன்)	ரூ. 3-00
16	ஹிதோத்திர மாகி	ரூ. 1-50
17	தீர்திவெதி ஸந்தியாவந்தனம்	ரூ. 0-90
18	தினிய ப்ரபந்தக் காலண்டர் 1962	ரூ. 0-45
19	திருப்புகழ் காலண்டர் 1962	ரூ. 0-45

30
மாதங்கள்

30
நாட்கள்

சிப்போ வெளிப்பாடுகள் தொடங்கும் இடங்கள்:

த. தி.பு.க. ப்ளவர் சென்னை (கிச்சி-1), (போக்: 83536) ரங்கநாத் ரெத்தி, சென்னை-17; M. தாமரையன் & கம்பெனி, அம்பா ரிஷிபுரம், கம்பெனி-1, சென்னை-1; அக்கிரமநாதன், சென்னை-2, சென்னை கட்டைகள்; C. N. தாமரையன் & கம்பெனி, (போக்: 8319) பெரிய கடைத் தெரு, சேய்மங்குடி-1; கீழ் பத்திரம், (போக்: 3324) 241, ராஜ் வீதி, சேய்மங்குடி-1; P. K. A. குந்தகரத்தன் தாடா, சென்னை ரோடு, திண்டுக்கல்; கவியர் கீர்த்தியும், (போக்: 339) சென்னை: கு. சென்னைகல் புக் ஷாப், டவுன் ஸ்டா கடை ரோடு, கம்பெனி-1; M. தாமரையன் ரிதா, புதுக்கோட்டை, கந்தை: ரிதா கம்பெனி, கம்பெனி ரோடு, தாமரையன்: A. K. கந்தையன் சென்னை, சென்னை-1; M. குந்தகர ரெத்தி, திண்டுக்கல்; இடங்கள்: S. கந்தையன் & கம்பெனி, சென்னை-2, திண்டுக்கல்: கம்பெனி-1, சென்னை கட்டைகள், 201, ரோடு கட்டைகள் ரோடு, திண்டுக்கல்: K. V. கந்தையன் சென்னை, (போக்: 111) கந்தையன், சென்னை: கந்தை (பெரிய, கந்தையன், கந்தை, திண்டுக்கல், பெரிய, கந்தையன் கட்டைகள்) சென்னை புத்தக கட்டைகள்.

* சிப்போ தாமரையன் புத்தக "கந்தை" கந்தையன் கட்டைகள்.

கல்கி

பொருளடக்கம்

பயல
சுரத்தினம் 25

செப்டம்பர் 10, 1961

தர்மம் பிறந்த தினம்
பதினொராவது அநிசயம்
ஒரு பெரும் தலைவர்
ராஜாஜி எழுதுவதென்
சத்திரத்தின் வழியே கவிட்ச வாழ்வு
மணியல்லவம்
நானும் கொளும் என் செவியும்?
அரவியியி ஓர் ஆன்ம ரூபி
சிறுகதைகள்
அன்பே ஆரூபித
நிருஹை தவமொழி
புது பெயர்என்
மரூக்குக் கட்டிய வீடு?
அய்யாவை இருளில்!
இப்படியும் நடக்குமா?
கங்கன் சித்திரங்கு.....
சுத்துவின் பத்து
சட்டை
தடிப்புக்காக அங்கம்....

(தலைப்புகள்)	...	8
...	...	8
ம. பொ. வி.	...	12
...	...	14
...	...	18
நா. பார்த்தாரதி	...	22
...	...	26
பி. சஞ்சீவ ராய்	...	32
ராஜாஜி	...	33
தி. ஜாவகிராமன்	...	36
ராஜாஜி-சொரு	...	43
அறிவு	...	47
கு. அழகிராமன்	...	54
கதிர்	...	75
குமரகுமாரி	...	77
உதயசூரித்தி	...	83
விபாரதி	...	84
கவயலன்	...	89
செனதி	...	98

"கல்கி"யில் வெளிவரும் கதைகளில் உள்ள பெயர்கள் எல்லாம்
சுதந்திரப் பெயர்களே ; சம்பவங்களும் சுதந்திரமே.

நான்கு மருந்துகள் அடங்கியுள்ள 'அனூஸின்'

- வலிகளைப் போக்குகிறது
- விம்மதி அடக்கிவது
- சோர்வை விரட்டுகிறது
- ஐந்தைத் தணிவிடுவது

ஒரு டாக்டர் குறித்துச் செலுத்தும் பாதுகாப்பான மருந்துக்கு ஒப்பாக, விஞ்ஞான முறையில் தயாரித்த மருந்துகள் அனூஸின் ஒன்றுவது. இரும்பு, கல்கியின் ஒரு அநிசயம் மூலம் தயாரான அனூஸின் (2) பதட்டத்தால் போக்கி நிம்மதி அளிக்கிறது-இதனால் இரைப்பை மலிவாக நிம்மதி பெறுகின்றன. (3) சோர்வை விரட்டுகிறது. (4) ஐந்தைத் தணிவிடுவது. தயாரிப்பதற்குள் அடங்கியுள்ள அனூஸின் கல்கியின் ஒரு தயாரான பெறக்கூறாதது விட்டால் பெறாதது அனூஸின் கல்கியின் கல்கியின் கல்கியின்.

* 20 மில்லிபென் தடக்கில் உள்ளது
ஒவ்வொரு பாக் செல்லப்பட்டு கல்கி
30 மில்லி செல்லப்பட்டு 13 மில்லி.

அனூஸின் மிகச் சிறந்தது

ஆத்திராத்தியன் குண்டு. கிருஷ்ணா, கிருஷ்ண
கோதாவரி, மேற்கு கோதாவரி ஜில்லாக்க
களில் புனாகலில் மதனிடம் தூதன் குறை
யில் தடைபெறுகிறது. அந்த ஜில்லாக்க
களில் விரைவுள்ள பண்டகார்டுகளில் சிக
ரெட் தயாரிப்புக்காக வர்ஜீனியா புனாக
லில் கணாப்புப் போடப்பட்டும் பக்குவப்படு
ததப்படுகிறது. அத்தகைய புனாகலியை, அ
தற்கால விற்பனைத் தலையாக குண்டு
சில், ஐக்கிய ராஜ்யம், குடியியல் மற்றும்
இதர நாடுகளின் சிகரெட் தயாரிப்பா
ளர்கள் வாங்கி ஏற்றுமதி செய்கின்றனர்.

புகையிலையின் வரலாறு... 5

எம்பாய்—57.

பாத்திரம் இத்தகைய
தேசிய உற்பாணங்களில்
மிகப் பெரியது.

பனாமா

ஒரு நல்ல சிகரெட்—
கிறுதிவரை உன்பமட்டுவது

மார்ச் 21

தமிழ்த்திரு நாடுகளிலும்—பெந்த
தாயென்று குமகிடி பாம்பா

—பாசநிலை

இதம் 19

தர்மம் பிறந்த தினம்

‘தோற்றமும் நீக்கமுமற்ற பரம்பொருள் பிறத்ததாகச் சொல்லுவதுண்டா?

அல்லாறிருக்க, பரம்பொருளினின்றும் பிரிக்கமுடியாத தர்மத்துக்கு ஏது பிறந்த தினம்?’ என்று வாகைகள் கேட்க மாட்டார்கள்.

ஏனென்றால் தோற்றமும் நீக்கமுமற்ற பரம்பொருள் மாறா, வடிவம் தாக்கி இப் பூமியில் பவமுறைகள் பிறந்து வளர்த்ததாகப் படித்திருப்பவர்கள் நாம். அதே போல் தர்மத்தைத் தழைக்கச் செய்வதற்கென்றே தோன்றிய மகா புருஷர்வீரப் பற்றியும் கேட்டிருப்பவர்கள் நாம்.

அப்படிப் படித்ததும், கேட்டதும் பொய்யல்ல என்று இன்று கண்ணுக்கு மெய்யாக விளக்கிலரும் ராஜாஜியைக் காணும்போது, அந்ம் பிறத்ததென்று சொல்வதில் ஆச்சரியம் படுவதற்கென்ன இருக்கிறது?

ராஜாஜிக்கு இந்த டிசம்பர் ஒன்பதாம் தேதியன்று என்பத்திரமுகர்ருவது ஐயத்தி னீனம். ‘வளர்த்தகைப்பென்பது கருதையைப் போன்றதே—அது எல்லாவு நீண்டது என்பது முக்கியமல்ல; எல்லாவு சிறுபானது என்பதே முக்கியமானது’ என்று ரோமாயுசி ரூரணியொருவர் கூறினார். ராஜாஜி அவர்களின் நீண்ட வாழ்க்கையோ அதன் ஒக்வொரு விழுவுமிறும் பொருள் நிறைந்தது. இந்த என்பத்திரமுகர்ருவது ஆண்டி லும் ஐந்தாடிப்பூடன் ஐயங்கும் பயனுள்ள வாழ்க்கை அது.

வெவ்வே தன் குத்தொழிதல் என்பதில் மேல் வயதற்ற இன்றையதும் சொகியுதர் தத்துவஞ் பொருளையாக உதர்ப்புத் தீதகிகைக் ககிகையப் போக அதிலும், அதிலிப்போகக் கடுகியும், கடுகியோகப் பகிதர் ஊக்ககக் கெயல் தீதொழித் தகிகிதப் பகிதர் கிள்

என்று அமரககி பாடியதெல்லாம் பொருத்த நிதிரும் பெருத்தகை நம் ராஜாஜி.

அவரது இந்த அறியும், அருளும், ஆகத்த நிறமும் அறத்தை நிலநாட்டிலே பயனுள்ளன. அவர் அரசியலில் எதிர்ப்புருவதும் அறவாழ்க்கை அடிக்கோறுவதற்குத் தான். ‘புலிவிளத் தருமமே அரசியலதனிலும், பிற இயல்களதிலும் வெற்றி தருமென வேதம் சொன்னதை முதலும் வேளி’ நிதிரும் மாரதம் பண்டாப்பூன் பிரதிநிதி அவர்.

அரசியலில், அறம்தான் அகருக்கு முக்கியம் என்பதற்கு ஏரே உதாரணம் போது மானது. “எங்களுடைய தேர்தல் அறிக்கையைக் கண்டபின் அதில் உள்ள கொள்கை களை ஆளும் கட்சி பின்பற்றுகமானால் அதுகே எனக்குப் போதும்; தேர்தலில் ஒரு கட்சியாக நின்று வெற்றி பெற்று என்ன ஆகவேண்டும்?” என்கிற ராஜாஜி.

ஆம், அவருக்கு ஆகவேண்டியது இவ் வகை இருக்கிறது? வளர்த்தகையில் அறுப லிக்க வேண்டியதெல்லாம் அறுபத்திரைந்து. கெறவாத்திலிருந்து சிம்மாசனம் வரை எல்லாம் பார்த்தாவிற்று. இந்தச் சிறுமை, பெருமை இரண்டையும் ஒன்றாகக் கருதும் ள்வித பிரக்கை பெற்று அவருக்கு இவ் வகை காந்தியில் விட்ட வேண்டியது எதுவும் இல்லை தான். எனினும், ‘எனக்குக் காந்தியால் ஆகத்தொன்றுமில்லை; ஆளப்போதிலும் நான் காந்தியில் சேரட்டிருக்கிறேன்’ என்று தோரணிகள் கூறியதுபோல் உலகுக்கு உயகாரம் செய்வதென்றே தோக்கமாகக் கொண்டு அவர் இந்தத் தன்னாத மருவத்திலும்

ஒய்வை நீத்து அவரது உழைத்து வருகிறார்.

மத்திய சர்க்காரில் பதவிகள் வகித்து விட்டு ராஜாஜி ஒய்வு பெற்றபோது பிரதமர் நேருஜி கூறினார், "தேவை ஏற்படும் போது தேசம் அவரை வேறு பணிகளுக்கு அழைக்கும்" என்று. அவர் கூறியது, ஒரு விசித்திரமான முறையில், ஓரளவு வேதனை தரும் முறையில் இன்று உண்மையாகி விட்டது. தேசத்தில் அழைப்பை, தரிசு தேவதையின் அழைப்பை, ஏற்றுக் கொண்டு

அதே போதே அதிர்ந்து மனத்தாலும் மனமே உருமட மாற்றி நம்பர் கற்றும் போகலாம், போதும் மதியாம்

என்றபடி விடுதலைப் போர் நடத்தி வருகிறார் ராஜாஜி. சுதந்திரத்தைத் திணைத் தோறும் பறிகொடுத்து மாக்களாகிவரும் மக்களை செயல்படும் தட்டி எழுப்புகிறார்.

கண்ணம் தனஞ்செய்கை கனகியது போலவே அச்சத்தை உதறுமாறு நாட்டினரை அழைக்கிறார்.

அச்சமின்மை எதற்குத் தேவை? உள்ளத்தில் பட்டை அப்படியே சொல்லுவதற்குத்தானே? இந்த அந்தரங்க கததம் காரணமாகத் தான் ராஜாஜி அன்று ஸ்ரீவிவாச அய்யங்கார், மோதிலால் தேசு, சி. ஆர். தாஸ் முதலிய சிங்கங்களுக்கும் எதிராக நிற்கும் துணிச்சலைப் பெற்றிருந்தார். பின்பு பாபிம்தால் பிரிவினை செய்ய வேண்டும் என்று கூறி அந்த அளவுக்குத் தீர்க்க தரிசனமில்லாத மறைத் தலைவர்களின் அதிருப்தியைத் தேடிக் கொண்டார். 1942-ம் ஆண்டு நடந்த பலாத்காரப் புரட்சியில் எடுபடவில்லை என்பதற்காக அவர்மீது கமத்தப்பட்ட அவதூறுகள் தர்மப் பாதையிலிருந்து அவரை அணு வரையும் அகாக்கவில்லை. அணு ஆயுத

சோதனைகளிலிருந்து உலக அரங்கிலே அவர் தொடுத்திருக்கும் காதல் போர் தனிப் பெருங்குரலாகத்திகழ் விறது. இன்று தர்ம வுத்தத்துக்கு துலரா ரோகணம் செய்திருக்கிறார் அவர். இவ்வாறு பிறரை எதிர்ப்பதெல்லாம் கூடப் பெரிதல்ல. தம்மையே மறுத்துத் தம் சுருத்துக்களை மாற்றிக் கொள்வதற்கு அனைவிடத் துணிச்சல் வேண்டும். இந்த வகையில் ராஜாஜி எல்லப் போன்ற துணிச்சல்காரர் யாரும் இடையாது. உள்ளத்துக்கு விரோதமாக நடக்க முடியாத சித்தகத்திதான் இதற்குக் காரணம். அவரது உள்ளம் தெனியின் உறைவிடமாகும். புலனை அடக்கி, விடுப்பு, வெறுப்பின் னாமல், 'வருக வருக தென்றே' வாழ்வாங்கு வாழ்பவர்கள் பெறும் உள்ளத் தெனியு அது. சிதைகூறும் இந்தத் தெனியு காரணமாகவே அவர் இந்தனை தூய்மையாக இருக்கிறது; சொல்

புனிதமாக இருக்கிறது; செயலெல்லாம் பாஷனமாக உள்ளன.

ராஜாஜியின் அருமை பெருமைகளை எண்ணிப் பார்த்தால் அதிசயமாகத் தானிருக்கிறது. அவர் தேர்ந்த அரசியல்வாதியோ, ராஜகந்திரியோ மட்டுமல்ல; பழுத்த வேதாந்தி; வருவதை முன் கூட்டியே காணக்கூடிய தீர்க்கதரிசி; தலைமிறந்த எழுத்தாளர்; கதை உலகமன்னர்; கட்டுரைவியும்பெத்தார்; புதுப் புது உலகமகனாகக் காணும் காவிய உள்ளத்தினர்; மக்களை வசப்படுத்தும் பேசாளர்; பரமரகசிகர்.

பல துறைகளிலும் தமக்கு ஒப்பாக ஒருவரின்றி வாரும் ராஜாஜியின் காலத்தில்தான் வாரும் நாம் பாக்கியசாலிகள்

தாம். ஆனால் அவரோ இந்த ஆண்டு சுதந்திர தினத்தன்று எழுதினார்: 'இன்று இவ்வுலகத்திலிருந்து துயர்ப்படுவதற்கில்லாமல் கண்டன மூடிவிட்ட சுதந்திர பாரதச் சிற்பிகள் பாக்கியசாலிகள்' என்று. முற்றும் துறத்த முனியின் மனப்பான்மை கொண்ட அவர், உள்ளம் தொந்து அப்படி எழுதியதற்குக் காரணம் இன்று தர்ம நெறிகள் சிதிலமாயி யிருப்பதுதான். ராஜாஜி கூறும் வழியே சென்று பழுது பட்டிருக்கும் இந்தப் பண்பு மானீகையைப் புதுப்பிப்போமாக. அவருடைய மனநோக்காட்டையும் தீர்ப்போமாக.

'அறிவற்ற அதிகாரம் நடப்பதாகக் கூறும் ராஜாஜி அதிகாரமற்ற அறிவின் உதாவிடமாக விளக்குகிறார்' என்று

'இத்திலால் எக்ஸ்பிரஸ்' பிரதம ஆசிரியர் சம்பந்தில் எழுதினார். உலக சர்க்கார் என்று ஒன்று ஏற்படுமானால் அதன் ஆட்சி பீடத்தில் இருக்க வேண்டியவர் ராஜாஜி. ஆனால் ஆட்சி பீடத்தை என்னுமே அவர் தாடியதில்லை. ஆட்சியிலிருந்தாலும் இவ்வாவிட்டாலும் உலகுக்காகவே உயிர் வாரும் அந்த உத்தமரை நம் இதயபீடத்துக்கு வரவேற்போமாக!

தேயவ சாயம் நீங்கவே நங்கல் சித்
தோபித தோந்துதாய் வ வ வ
ஒற்றைகாலுயவனே நாமெல்லாம்
ஒரு பெரும் செயல் செய்வாய் வ வ வ

என்று கூறி வரவேற்றுப் பல்வாண்டு கூறுவோமாக!

சோழ

சமுதாயம்

புதிய

தொடர்
கதை

நந்தவனம்

ஜனவரி 1958 கல்கி

பொங்கல் மலரில் ஆரம்பமாகிறது

ஒரு பெரும் துலைவர் ம.பொ.சி

83

துலைவர் ராஜாஜி அவர்கள் எண்பத்துமூன்று ஆண்டுகளாக நம்மிடையே வாழ்ந்து வருகிறார்: எம் வாழ வழிகாட்டி வருகிறார் என்பதை நினைக்கும்போது மனம் பெருமீதம் அடைகிறது. விடுதலைப் போராட்டகாலத்தில் அவர் தலைமையில் கீழ் தொண்டு புரிந்த என் போன்றவர்கள் அவரை என்றென்றும் மனத்திலிருத்திப் போற்றி வருவார்கள் என்பதில் சந்தேகமேயில்லை. "இந்தியர்களுக்கு ஆளத் தெரியாது" என்று அக்ஸாஸில் ஆணவத்தோடு பேசினர் ஆங்கிலேயர். அதனைப் பொய்யாக்கிக் காட்டிய பெருமை தலைவர் ராஜாஜி அவர்களுக்கு உண்டு. விடுதலைப் போராட்ட காலத்தில் இந்தியத் தலைவர்களின் ராஜதந்திரத்துக்குப் பிரிட்டிஷர் அறைகூவும் விட்டபோதெல் லாம் அதனை வெற்றிகரமாகச் சமாளிக்கக் காங்கிரஸ் மகாசபைக்கு ராஜாஜியின் நுண்ணரியு பெரிதும் பயன்பட்டது.

விடுதலை பெற்ற இந்தியாவின் கவான் ஜெனரல் பதவி வகித்த முதல் இந்தியராகத் தலைவர் ராஜாஜி அவர்கள் இருந்தது தமிழினம் என்றென்றும் பெருமைப்பட்டதற்கு ஒன்றாகும்.

இன்றைய குழந்தை ராஜாஜியை அரசியல் கொள்கையிலும் பண்பிலும் அவருடைய நெடுங்கால ரணபிகளிடமிருந்து பிரித்திருக்க வாய்: பிரித்திருக்கிறது. உட்பலவாதிகள் இதுபோன்ற கடுமையான சோதனைகளுக்குத் தங்களை அர்ப்பணித்துக் கொண்டவது இயற்கை. ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்புக் காலத்தில் ஏற்பட்ட விடுதலை வீரர்களின் முன்னணி சுதந்திர இந்தியாவை லிவகிக்கும் காலத்தில் பிளவுபடுவது தவிர்க்க முடியாததாகும். இன்றைய வணர்ச்சிக்கு இதுபோன்ற மாறுதல் மிக மிக அவசியமாகத் தேவைப்படுகிறது. ஆனால் இத்தகைய கடுமையான சோதனைக்கு ஒரு பெரும் தலைவர் தம்மை உட்படுத்திக் கொள்ள

யிதந்த துணிவும் நியாக உணர்வும் தேவை. அவை ராஜாஜியிடம் இருக்கின்றபடியால் தம் மனச்சாட்சிப்படி ரணபிகளிடமிருந்து பிரித்து தனித்து ஏற்க அவரால் முடியிறது. மனச்சாட்சிக்கு மதிப்புத் தருவோர், துணியைப் பாராட்டும் மனமுடையோர் அவரை மதித்துப் பாராட்டு வார்கள். அந்த வகையில் தலைவர் ராஜாஜி அவர்களின் கடந்த கால சேவைக்கு நன்றி தெரிவித்து அவர் மேலும் பல்வாண்டுகள் வாழ்ந்து பாரதத் துக்கும் தமிழகத்துக்கும் மேலும் மேலும் பணி புரிய வேண்டும் என்று பிரார்த்திக்கிறேன்.

நீர்ப்பிரபுத்ததை

யும், உத்தரப் பிரதேசத்தையும் சேர்ந்த வீரக் குலத்தினர் உத்திரக் கடலில் சேர்ந்த குப்பது குறிப்பிடவேண்டிய விஷயமாகும். இது பிரபுக்கள் ஆட்சிக்கு மீண்டும் உயிரணிப் படுதலாகும் என்று காலம் கிரகம் கட்சி விவரம் கொண்டு வருகிறது. ஆனால் முன்பு ராஜ்யம் தானத்து மன்னர்களும், உத்தரப் பிரதேச நிலப் பிரபுக்களும் பெற்றிருந்த அதிகாரம் இன்று மறைந்து விட்டது. அந்த அதிகார

சாஸ்திரி எழுதினார்.

மும் பிரபுத்துவ மூலமும் இன்றைய காலகிரகம் புது பிரபுத்துவ ஆட்சிக்குச் சேரும் உடாகாது. உற்போதைய நிலைமை ஒரு நுணுக்கம் தப்பாமல் சித்திரமாக வரந்து காட்ட என்னும் முடியும். பழைய பிரபுத்துவ மூலத்திலும் இம்மையும் குறையாத பிரதிதான் இன்று காலகிரகமாரர்கள் செலுத்தும் சீவாதிபத்தியம் என்று சீரெய்க் முடியும்.

பரம்பரையாக அதிகாரம் பெற்றவற்றை மன்னர்களும் ஜமீன்தாரர்களும் தங்கள் அதிகாரங்கள் கைவிட்டுப் போவதை எய்தித்ததிலும் கெட்டு நிறுத்த முற்படவில்லை. இதற்கு மாறாக உத்திர ஜனநாயக வாழ்வு ஏற்படுவதற்காக, அந்த மன்னர்கள் சீரமைப்பதில் கால்களாகவே உரிமைகளை விட்டுக் கொடுத்தார்கள். இப்போது இவர்களில் சிலர் ஆளும் கட்சியின் பலத்தைச் சமன் செய்ய வேண்டும், பார்லிமெண்டு முறையை முழுமை பெற்றதாகவே வேண்டும், இதற்கு தக்க எதிர்க்கட்சி ஏற்படுத்த வேண்டியது அவசியம் என்று கருதுகிறார்கள். எனவே ஓர் எதிர்க் கட்சிக்கு உதவியும், வறுமையும் தர முன் வந்திருக்கிறார்கள். இது ஜனநாயகத்துக்குச் சேரும் விரோதமற்ற ஒரு நடவடிக்கையேயாகும். என்னாலும் காங்கிரஸ் சர்க்காரும், கட்சியும் இப்போது இவர்களுடைய முன்னாள் ஆதிபத்தியத்தைப் பற்றிப் பள்ளிப் பள்ளிப் பேசுகிறார்கள். அதிகாரங்கள் மனமொப்பிச் கைவிட்டவர் களைப் பற்றி இப்படியும் பேசுவது தனி விஷயம் தவிர. இதில் சீர்திரத்தின் நெருக்கடியான ஒரு கட்சித்தின் தாட்டின் பன்மைப் பாதுகாத்து, உ

டத்தையும் ஒழுங்கையும் தீர்மானிப்ப ஒரு சாராரைத் தீண்டாத வர்களுக்கே செய்யும் முயற்சி இத்தியானது மட்டுமல்ல; ஜனநாயகக் கோட்பாடுகளுக்கே முற்றிலும் விரோதமானது.

ச ச ச

ஆதர சம்மேலனைத் தின்போது ஜனநாயகம் என்பதன் உத்திரக் கடலில் சேர்ந்தது அட்டதாக வெளிப்படவில்லை. இது சாதாரணமான சம்பவம். இத்தியானின் பாதுகாப்பிலேயே விசே

ஷமாக அனுபவித்தவர்கள் இப்போது காணும் நிலைக்கு வந்திருக்கிறார்கள் என்பதை அது காட்டுகிறது. நிலைமை காலம் காலமாகப் போகவில்லை என்று கொண்டுக்கொண்டு, இந்த நெருக்கடியான தருவாரத்தில் ஜனநாயகமாய் நேரு அவர்கள் தலைமையில் நடக்கும் சர்க்காரோ சீரெய்க் ராஜ்யம் ஆக்கிரமிப்பைத் தவிர மதிப்பிட்டுக் குறைத்துப் பேசுவதிலேயே சீரெய்க் திட்டம் இருக்கிறது. அது கோவா விடுதலைப் பிரச்சினைக்கு வெளிச்சம் போட்டுப் பெரிதுபடுத்துவதெனச் சந்தேகம் செய்து கொண்டிருக்கிறது. சீரெய்க் குறித்ததன் கொள்கையைப் புறராஜாசனம் செய்ய வேண்டும் என்ற அக்கறையை விடத் தோதையில் வெற்றி பெற்று, அதிகாரத்தைத் தொடர்ந்து கைப்பற்றுவதில் ஆளும் கட்சிக்குள்ளே நிறுப்பிப் பெரிதாக இருக்கிறது. இதைத்தான் இன்றைய போக்கு விளக்குகிறது. இது தாட்டின் துர்ப்பாக்கியமே. கோவா நிலைமை மோசமாகக் கொண்டதான் வருகிறது. இதில் சீரெய்க்மீட்டை, ஆளும் எப்போது தீர்மானித்துப் அதை ஓர் நாளில் தாட் தாட்டுவது இன்னதுமே முடியும். சீரெய்க் சர்க்காரின் தீவிரத்தையும், செய்கைகளும் இதை விட முகவியான விஷயமாகும். கோவாப் பிரச்சினையைப் போல் சீரெய்க்மீட்டை அங்கு எளிதாகத் தீர்க்க முடியாது. கோவா விஷயத்தில் காடு முழுதும் ஏகோபித்த அபிப்பிராயம் கொண்டிருக்கிறது. கம்யூனிஸ்டு ஆக்கிரமிப்புகளை இத்தியானில் உள்ள கம்யூனிஸ்டுகளை—எத்தனைதான் பாசாய்கு செய்த போதிலும்—துணிவித்திருக்கிறார்கள். கோவா விஷயம் இதில் அன்றையது கூட ஆபத்தானதில்லை.

மக்கள் விகுத்திப் படிக்கும்
மக்கள் பதிப்பு நூல்கள்

புலியூர்க் கேசிகள்

புறநானூறு தெளிவுரை	2.65
அகநானூறு தெளிவுரை	
கனிநிதியான நிறை	2.50
மணிபிளா பலனம்	3.50
நீதிநிலக் கோவை (அகநில)	2.00
தொல்காப்பியம் முடிவுநூல்	
தெளிவுரைபுடன	3.00
சேல்பதிக்காரம்	3.00
கவிச்சுருபு பாணி	2.00
நவாவைப்பா	1.30
அநிளிராமன் சகலக்கோவை	1.50

வாழ்வு நூல்கள்

அதுபல வலம்பதி கல்	1.50
அதுபல வலத்தியம்	1.00
அழகின் ரகசியம்	1.50
இல்லற ரகசியம்	2.00
பெணவயலின் ரகசியம்	3.00
அதிகபர் வெந்திகள்	1.00
தாருமார சீர்தம்	1.00
தமிழ் வீரன் பூவித்தேவன்	1.00

தமிழ்வாணன்

கன்னி நீ ஒரு கவி	2.00
கவி மனம் காயோ? பழுவா?	3.00
நெஞ்சிலே நீ!	1.25
காதலுக்குக் கண்ணாழியில்	
காதுமீட்டல்	1.25
கன்னியில் கனத்த கண்ணோ	1.25
மரிம மனிதன்	2.00
போ!	2.00

அருண பப்ளிகேஷன்ஸ் தயாராய நாம், சென்னை - 17

இலங்கையில் விநியோகியிடும் :
கலைவாணி புக் சென்டர், கண்டி

சுந்தரம் புதுமை!
பல சிறந்த அம்சங்கள்!
பிரபல ஓவியரின் மூலக்க அட்டை

மாலா

பிரதி மாதம் 10௨. வெளியாகும்
1962 ஜனவரி இதழ் முதல்

"மாயாவி"

எழுதும்

க வு ரி ம ன்

என்ற புரட்சிகரமான
சமூகத் தொடர்கதை ஆரம்பம்

"நாடோடி" என்

தொடர்வாக கட்டுரைகள்
தொடர்ந்து வெளியாகும்

வித்வான் சூர்யநாராயணன்
எழுதும்

சங்க இலக்கிய வரலாறுகள்

மற்றும் ஆறு சிறு கதைகள்.
கட்டுரைகள் உண்டு

"இனிய பார்டுப் போட்டி"

என்ற புது அம்சம்

மாவாவின்க் லிபி 25 காசுதான்

ஆங்காங்கு மாண்புமிகு தொடர்ந்து
வாசிப்பு விருந்தினர்களுள் நூல்-
நிலைய (Library) நிர்வாகிகளும் ரூ.30-
ஆண்டு அக்காவை மணிவாயிட்டு இலங்கை
அனுப்பி பிரதி மாதம் தாளத்தில்
இதழைப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

பிரபல சிபுக் கருத்துகள் மட்டும்
(பேரவையின் தொகுதி இக்காலம்)
விண்வாய்ப்பித்துக் கொள்ளலாம்.

விவரங்களுக்கு.

மாலா

1-8, ௨1, ௨2, ௨3, ௨4, ௨5, ௨6, ௨7, ௨8, ௨9, ௩0, ௩1, ௩2, ௩3, ௩4, ௩5, ௩6, ௩7, ௩8, ௩9, ௪0, ௪1, ௪2, ௪3, ௪4, ௪5, ௪6, ௪7, ௪8, ௪9, ௫0, ௫1, ௫2, ௫3, ௫4, ௫5, ௫6, ௫7, ௫8, ௫9, ௬0, ௬1, ௬2, ௬3, ௬4, ௬5, ௬6, ௬7, ௬8, ௬9, ௭0, ௭1, ௭2, ௭3, ௭4, ௭5, ௭6, ௭7, ௭8, ௭9, ௮0, ௮1, ௮2, ௮3, ௮4, ௮5, ௮6, ௮7, ௮8, ௮9, ௯0, ௯1, ௯2, ௯3, ௯4, ௯5, ௯6, ௯7, ௯8, ௯9, ௧00, ௧01, ௧02, ௧03, ௧04, ௧05, ௧06, ௧07, ௧08, ௧09, ௧10, ௧11, ௧12, ௧13, ௧14, ௧15, ௧16, ௧17, ௧18, ௧19, ௧20, ௧21, ௧22, ௧23, ௧24, ௧25, ௧26, ௧27, ௧28, ௧29, ௧30, ௧31, ௧32, ௧33, ௧34, ௧35, ௧36, ௧37, ௧38, ௧39, ௧40, ௧41, ௧42, ௧43, ௧44, ௧45, ௧46, ௧47, ௧48, ௧49, ௧50, ௧51, ௧52, ௧53, ௧54, ௧55, ௧56, ௧57, ௧58, ௧59, ௧60, ௧61, ௧62, ௧63, ௧64, ௧65, ௧66, ௧67, ௧68, ௧69, ௧70, ௧71, ௧72, ௧73, ௧74, ௧75, ௧76, ௧77, ௧78, ௧79, ௧80, ௧81, ௧82, ௧83, ௧84, ௧85, ௧86, ௧87, ௧88, ௧89, ௧90, ௧91, ௧92, ௧93, ௧94, ௧95, ௧96, ௧97, ௧98, ௧99, ௨00, ௨01, ௨02, ௨03, ௨04, ௨05, ௨06, ௨07, ௨08, ௨09, ௨10, ௨11, ௨12, ௨13, ௨14, ௨15, ௨16, ௨17, ௨18, ௨19, ௨20, ௨21, ௨22, ௨23, ௨24, ௨25, ௨26, ௨27, ௨28, ௨29, ௨30, ௨31, ௨32, ௨33, ௨34, ௨35, ௨36, ௨37, ௨38, ௨39, ௨40, ௨41, ௨42, ௨43, ௨44, ௨45, ௨46, ௨47, ௨48, ௨49, ௨50, ௨51, ௨52, ௨53, ௨54, ௨55, ௨56, ௨57, ௨58, ௨59, ௨60, ௨61, ௨62, ௨63, ௨64, ௨65, ௨66, ௨67, ௨68, ௨69, ௨70, ௨71, ௨72, ௨73, ௨74, ௨75, ௨76, ௨77, ௨78, ௨79, ௨80, ௨81, ௨82, ௨83, ௨84, ௨85, ௨86, ௨87, ௨88, ௨89, ௨90, ௨91, ௨92, ௨93, ௨94, ௨95, ௨96, ௨97, ௨98, ௨99, ௩00, ௩01, ௩02, ௩03, ௩04, ௩05, ௩06, ௩07, ௩08, ௩09, ௩10, ௩11, ௩12, ௩13, ௩14, ௩15, ௩16, ௩17, ௩18, ௩19, ௩20, ௩21, ௩22, ௩23, ௩24, ௩25, ௩26, ௩27, ௩28, ௩29, ௩30, ௩31, ௩32, ௩33, ௩34, ௩35, ௩36, ௩37, ௩38, ௩39, ௩40, ௩41, ௩42, ௩43, ௩44, ௩45, ௩46, ௩47, ௩48, ௩49, ௩50, ௩51, ௩52, ௩53, ௩54, ௩55, ௩56, ௩57, ௩58, ௩59, ௩60, ௩61, ௩62, ௩63, ௩64, ௩65, ௩66, ௩67, ௩68, ௩69, ௩70, ௩71, ௩72, ௩73, ௩74, ௩75, ௩76, ௩77, ௩78, ௩79, ௩80, ௩81, ௩82, ௩83, ௩84, ௩85, ௩86, ௩87, ௩88, ௩89, ௩90, ௩91, ௩92, ௩93, ௩94, ௩95, ௩96, ௩97, ௩98, ௩99, ௪00, ௪01, ௪02, ௪03, ௪04, ௪05, ௪06, ௪07, ௪08, ௪09, ௪10, ௪11, ௪12, ௪13, ௪14, ௪15, ௪16, ௪17, ௪18, ௪19, ௪20, ௪21, ௪22, ௪23, ௪24, ௪25, ௪26, ௪27, ௪28, ௪29, ௪30, ௪31, ௪32, ௪33, ௪34, ௪35, ௪36, ௪37, ௪38, ௪39, ௪40, ௪41, ௪42, ௪43, ௪44, ௪45, ௪46, ௪47, ௪48, ௪49, ௪50, ௪51, ௪52, ௪53, ௪54, ௪55, ௪56, ௪57, ௪58, ௪59, ௪60, ௪61, ௪62, ௪63, ௪64, ௪65, ௪66, ௪67, ௪68, ௪69, ௪70, ௪71, ௪72, ௪73, ௪74, ௪75, ௪76, ௪77, ௪78, ௪79, ௪80, ௪81, ௪82, ௪83, ௪84, ௪85, ௪86, ௪87, ௪88, ௪89, ௪90, ௪91, ௪92, ௪93, ௪94, ௪95, ௪96, ௪97, ௪98, ௪99, ௫00, ௫01, ௫02, ௫03, ௫04, ௫05, ௫06, ௫07, ௫08, ௫09, ௫10, ௫11, ௫12, ௫13, ௫14, ௫15, ௫16, ௫17, ௫18, ௫19, ௫20, ௫21, ௫22, ௫23, ௫24, ௫25, ௫26, ௫27, ௫28, ௫29, ௫30, ௫31, ௫32, ௫33, ௫34, ௫35, ௫36, ௫37, ௫38, ௫39, ௫40, ௫41, ௫42, ௫43, ௫44, ௫45, ௫46, ௫47, ௫48, ௫49, ௫50, ௫51, ௫52, ௫53, ௫54, ௫55, ௫56, ௫57, ௫58, ௫59, ௫60, ௫61, ௫62, ௫63, ௫64, ௫65, ௫66, ௫67, ௫68, ௫69, ௫70, ௫71, ௫72, ௫73, ௫74, ௫75, ௫76, ௫77, ௫78, ௫79, ௫80, ௫81, ௫82, ௫83, ௫84, ௫85, ௫86, ௫87, ௫88, ௫89, ௫90, ௫91, ௫92, ௫93, ௫94, ௫95, ௫96, ௫97, ௫98, ௫99, ௬00, ௬01, ௬02, ௬03, ௬04, ௬05, ௬06, ௬07, ௬08, ௬09, ௬10, ௬11, ௬12, ௬13, ௬14, ௬15, ௬16, ௬17, ௬18, ௬19, ௬20, ௬21, ௬22, ௬23, ௬24, ௬25, ௬26, ௬27, ௬28, ௬29, ௬30, ௬31, ௬32, ௬33, ௬34, ௬35, ௬36, ௬37, ௬38, ௬39, ௬40, ௬41, ௬42, ௬43, ௬44, ௬45, ௬46, ௬47, ௬48, ௬49, ௬50, ௬51, ௬52, ௬53, ௬54, ௬55, ௬56, ௬57, ௬58, ௬59, ௬60, ௬61, ௬62, ௬63, ௬64, ௬65, ௬66, ௬67, ௬68, ௬69, ௬70, ௬71, ௬72, ௬73, ௬74, ௬75, ௬76, ௬77, ௬78, ௬79, ௬80, ௬81, ௬82, ௬83, ௬84, ௬85, ௬86, ௬87, ௬88, ௬89, ௬90, ௬91, ௬92, ௬93, ௬94, ௬95, ௬96, ௬97, ௬98, ௬99, ௭00, ௭01, ௭02, ௭03, ௭04, ௭05, ௭06, ௭07, ௭08, ௭09, ௭10, ௭11, ௭12, ௭13, ௭14, ௭15, ௭16, ௭17, ௭18, ௭19, ௭20, ௭21, ௭22, ௭23, ௭24, ௭25, ௭26, ௭27, ௭28, ௭29, ௭30, ௭31, ௭32, ௭33, ௭34, ௭35, ௭36, ௭37, ௭38, ௭39, ௭40, ௭41, ௭42, ௭43, ௭44, ௭45, ௭46, ௭47, ௭48, ௭49, ௭50, ௭51, ௭52, ௭53, ௭54, ௭55, ௭56, ௭57, ௭58, ௭59, ௭60, ௭61, ௭62, ௭63, ௭64, ௭65, ௭66, ௭67, ௭68, ௭69, ௭70, ௭71, ௭72, ௭73, ௭74, ௭75, ௭76, ௭77, ௭78, ௭79, ௭80, ௭81, ௭82, ௭83, ௭84, ௭85, ௭86, ௭87, ௭88, ௭89, ௭90, ௭91, ௭92, ௭93, ௭94, ௭95, ௭96, ௭97, ௭98, ௭99, ௮00, ௮01, ௮02, ௮03, ௮04, ௮05, ௮06, ௮07, ௮08, ௮09, ௮10, ௮11, ௮12, ௮13, ௮14, ௮15, ௮16, ௮17, ௮18, ௮19, ௮20, ௮21, ௮22, ௮23, ௮24, ௮25, ௮26, ௮27, ௮28, ௮29, ௮30, ௮31, ௮32, ௮33, ௮34, ௮35, ௮36, ௮37, ௮38, ௮39, ௮40, ௮41, ௮42, ௮43, ௮44, ௮45, ௮46, ௮47, ௮48, ௮49, ௮50, ௮51, ௮52, ௮53, ௮54, ௮55, ௮56, ௮57, ௮58, ௮59, ௮60, ௮61, ௮62, ௮63, ௮64, ௮65, ௮66, ௮67, ௮68, ௮69, ௮70, ௮71, ௮72, ௮73, ௮74, ௮75, ௮76, ௮77, ௮78, ௮79, ௮80, ௮81, ௮82, ௮83, ௮84, ௮85, ௮86, ௮87, ௮88, ௮89, ௮90, ௮91, ௮92, ௮93, ௮94, ௮95, ௮96, ௮97, ௮98, ௮99, ௯00, ௯01, ௯02, ௯03, ௯04, ௯05, ௯06, ௯07, ௯08, ௯09, ௯10, ௯11, ௯12, ௯13, ௯14, ௯15, ௯16, ௯17, ௯18, ௯19, ௯20, ௯21, ௯22, ௯23, ௯24, ௯25, ௯26, ௯27, ௯28, ௯29, ௯30, ௯31, ௯32, ௯33, ௯34, ௯35, ௯36, ௯37, ௯38, ௯39, ௯40, ௯41, ௯42, ௯43, ௯44, ௯45, ௯46, ௯47, ௯48, ௯49, ௯50, ௯51, ௯52, ௯53, ௯54, ௯55, ௯56, ௯57, ௯58, ௯59, ௯60, ௯61, ௯62, ௯63, ௯64, ௯65, ௯66, ௯67, ௯68, ௯69, ௯70, ௯71, ௯72, ௯73, ௯74, ௯75, ௯76, ௯77, ௯78, ௯79, ௯80, ௯81, ௯82, ௯83, ௯84, ௯85, ௯86, ௯87, ௯88, ௯89, ௯90, ௯91, ௯92, ௯93, ௯94, ௯95, ௯96, ௯97, ௯98, ௯99, ௧000

சுதந்திரத்தின் வழியே சுபீட்ச வாழ்வு

சுதந்தரம் அறிக்கை

4. தொழிலும் ஊத்தகமும்

38. தொழில் துறை முதன்முதலாக உரிமையாகியது மிகவும் வித்தகரமாகப் பரவுவதற்குக் கதத்திரக் கட்சி வகை செய்யும். இதற்காக முதன்முதலாக சங்கங்கள், டிரஸ்டிகள் ஆகியவற்றை நிறுவி அதிகம் பணம் படைத்திராத வர்களுக்கும் இறு முதன்முதலாக செய்ய வாய்ப்பு அளிக்கும். இதே நோக்கத்தை மூன்விட்டுத் தொழில் துறை அழிவர்கள் தங்களைத் தொழிற்சாலைகளில் பங்கு தாரர்களாக ஆங்கதற்கு அதுவாதி அளிக்கும். இதனால் டிரஸ்டிமான ஊழியர்கள் தாங்கள் பண புரிவார் ஊதாபணங்களில் உரிமையாளர்கள் என்ற அத்தன்மைப் பெற முடியும். தொழில் துறையில் மேற்கொள்ளும் இந்தச் சீர்திருத்தங்களானது, விவசாயத் துறையில் விவசாயிகளின் நில உரிமையை நீக்கப்படுத்துவதானது, எல்லாத் துறைகளையும் அக்கமற்றோடு உற்பத்தியைப் பெருக்கும் கருவிகளையுடைய நல்லதொரு ஊதாபணம் உருவாக வழி ஏற்படும்.

அரசாங்கத்தின் பொறுப்பு

39. தொழில்களில் அரசாங்கம் பங்கு கொள்வதை இங்கு ஆட்சேபிக்கிறது. தொழிலிலும் வர்த்தகத்திலும் அரசாங்கத்தின் உயர்வு அமைவதற்குக் காரணம் அளிப்பதும், அவற்றைத் தக்கவாறு ஒழுங்குபடுத்துவதும் தான். காணொலி அலற்றில் ஈடுபடுவதன்மூலம் அரசாங்கத்தின் வேலை ஆட்சி புரிவதுதான். விவாபாரம் செய்வதன்மூலம் அபிவிருத்தி அடைந்து வரும் ஒரு நாட்டில் சர்க்கார் செயல்பாட்டையது எல்லாவற்றையும் உண்டு; காணொலி முதலிய பொருள்களையும் எதன்மூலம் அபிவிருத்தி செய்வது, மக்கள் ஒருவரோடொருவர் தொடர்பு கொள்ளும் இதர எதன்மூலம் வளர்ப்பது, மனிதரின் சாரம் கிடைக்கச் செய்வது-இவை சர்க்காரின் கடமையாகும். இன்றைய அரசாங்கத்தில் இந்தக் கடமைகள் புறக்கணிக்கப்பட்டுள்ளன. அரசாங்கம் விவாபாரத்திலும் பொருட்கள் உற்பத்தியிலும் அரசாங்கியமாகத் தானே பிரவேசித்திருக்கிறது. இவ்வகையில் பல்பொருள்கள் பொதுமக்களின் அன்றாட வாழ்க்கைக்குத் தேவையில்லாதவையேயாகும்.

ஒரு சில அபிவிருத்தி

40. முதலாம் பொருட்களைத் தயாரிக்கும் ஆலைத் தொழில், மக்கள் உபயோகப்படுத்தும் பொருட்களை உற்பத்தி செய்வும் தொழில்கள், விவசாயப் பொருட்களைப் பதப்படுத்திக் கிராம மக்களுக்குத் துணைத் தொழிலாக அமைவும் தொழில்கள் ஆகியவை ஒன்றோடொன்று இணைந்த முறையில் சீராக அபிவிருத்தி அடைய வேண்டும் என்பது கதத்திரக் கட்சியின் கொள்கை. மிகக் குறைவான வரதிகளுக்கு ஏற்பக் கனரகத் தொழில்களையும், ஆதாரத் தொழில்களையும் அபிவிருத்தி செய்வதற்கு அது ஆட்சேபிக்கக்கூடாது. குறைந்த வருமானமுள்ளவர்களின் வாழ்க்கையை மேற்கொள்ளும் விவசாயத்தையும், குடிசைத் தொழில்களையும், மக்கள் உபயோகிக்கும் பண்டங்களை உற்பத்தி செய்வும் தொழில்களையும் அடங்காது. இவைகளுக்கு முறையில் கனரகத் தொழிற்சாலைகளுக்கு மட்டுமே பிரதான இட மளிப்பதைக் கதத்திரக் கட்சி எதிர்த்து.

41. தொழிற்சாலைகள் ஒரு இடத்தில் குடியிடும், ஒவ்வொரு பிரதேசத்திலும் ஏற்றபடி, பரவலாக அமைக்கப்பட வேண்டும் என்ற கதத்திரக் கட்சியின் கொள்கையாகும். காட்டில் ஆலைத் தொழிலாளர்கள் மிகு வாகும் காரியக்கிரமத்தில் இந்தப் பரவல் முறை பெரும் பங்கு பெற வேண்டுமென்பது அதன் கருத்து. இதனால் பிரதேசங்களுக்கிடையேயுள்ள ஏற்றத் தாழ்வுகள் குறையும், கதத்திரமாக மோதல் செய்யும்

சுதந்திரத்தின்
தொழிலும்

தொழிலாளர்கள், விவாபாரிகள் ஆகியோருடைய கதத்திரத்தைக் காத்துத் தர வேண்டும் என்பது கதத்திரக் கட்சியின் கொட்பாடு. தொழில் செய்வ வேண்டும் என்ற ஆர்வ உணர்ச்சிக்கு ஊட்டமளிக்க வேண்டுமென்ப உயர்வாகும், எல்லாவற்றையும் ஆளத்தொழில் மயமாக்கி விடவாது என்று அது கருதுகிறது. இவ்விஷயங்களில் கதத்திரக் கட்சி மிகுந்த மாத்திரையப் பின்பற்றுகிறது. இவ்விஷயம் மிகுந்த சேரையத்தில்தான் பாணியில் இருந்து வரும் ஆனால் கட்சியின் கொள்கையை இங்கு எதிர்த்து.

كل سب كنى سبى
 كرك كرك كرك كرك
 كرك كرك كرك كرك
 كرك كرك كرك كرك

"இதற்கு குங்கும வர்ணம் சாயத்
 தேவர்ப்பேன். அதற்கு திரை
 அதே குங்கும வர்ணத்தில் ஒரு
 சாய்வனையும் பின்னப் போதி
 நேன்." என்கிறான்.

மதுமகன் குங்கும வர்ணம்
 புதுகடுத்தனார் நடத்தப்போகும்
 இந்த இள காவ்யம் மணப்பெண்
 தன் கவலையே தனக்கு ஒரு
 பாவம் எனவே தெய்வ வேண்டும்
 என்று பெருமையுடன் தீர்மானித்
 தருகிறாள்.

கைக்கறிகள்

மும் மட்டின் பெக்கிலும் DA 11/102

என வந்து தித்தி புகழவியுடைய
பொருளையத் தாங்கிக் கொள்ள முடியாத
பேர்த்து விதிவிதிக்கும்படியான
அடைந்தாலும் அந்த வெம்மை
மேலே அழிந்து விடாமல் தாங்கிக் கொ
ள்கவேண்டும். அப்படி தீர்ப்புதான் தி
என்று எண்ணித் துன்பத்தோடு தொடர்ந்து
கொள்ள முயன்றும் பலத்து பலத்து பழகின
காரணத்தால் வருத்த மரம் ஏறியது. இ
இருடியைப் போதும் மேற்கொண்டிருந்த
வையப் பற்றிக் கொள்ள முடியாமல் மேலே தழுவி
மேலேறின செவ்வர்.

பேர்தனை ஆங்கே முடி போல் கவகப்பாதி
புக்கொள்ளி ஒத்த வய

என்ற அபிப்பிராயம் முடிவாகிவிட்ட நிலை
வந்து மனத்தைப் பார்ப்பதற்குப் கூட
அரிய முயற்சியின் போதியே ஏதிரின்
கோபத்தை அவரால் அடைய
செய்ய முடிவதது. எதிர்நீர் தெரு
புறமேறியது கவகன் கொ
வந்து எதிரே தீர்ப்புதொடர் தீர்தம்
தனக்கிவையாகக் கவகன் அவரு
அந்தக் கோபத்தை எப்படி வாய்ந்த
ஒருக்குவதெனக் கித்தித்தார் பெருந்தி

மன
பலவையி

செவ்வர், எந்த வகை
கோபத்துக்கான அந்த
எதிரே காணும்போதே
பேர்த்து விதி விதிக்க
க் கூடாதோ அந்த
கோபத்தான் அது
எனவும் ஏற்ற மையம் வரும்
போதுதான் அந்தக் கோபத்துக்
கான பேர்த்து வேண்டும்-என்று
பொருள் நால் கித்தினைத்
தனக்கு அரணாக ஏற்படுத்திக்
கொண்டு பாதிப் பலமுடையாதித்
தனக்கும் கைத்த திதியில் பெரு
திதிச் செவ்வர் எதிராளியைப்
பார்த்துக் கிரிக்க முயன்றார். தம்
முதலய கிரிப்பு எதிரியின் முகத்
தில் எத்தனிதமான கினைவையும்
ஏற்படுத்தவில்லை என்று கண்ட
தும் கைத்திக் வெற்றியும் இன்றி
வீர மரணமும் எய்தாமல் உலி
ரோடு நோத்துப் போய் தீர்ப்பு
போய் தாரும் அப்போது தயக்கி
தீர்ப்பாக உணர்ந்தார் அவர்.
கவகனைய கிரிப்பு தனக்கெதிர்ப்
புறம் செவ்வர் ஆற்றுவதற்குப்
பதில் எரித்தது.

“என செவ்வர்க்கு நீங்கள் இன்
னும் பதில் சொல்லவில்லை, என்

நா. பார்த்த சாரதி

தெய்விகள் துற விதாடிக்கு விதாடி வளர்
கிறது. என்னவாவது உடனே அழித்
கொழிக்க வேண்டும் என்று என் னைக்கல்
கூறுகின்றன. என் எதிரே வந்து நின்ற
கொன்றுத் நீங்கள் சிங்கிதிறீர்கள்!"

"முதலில் உங்கன் கோபத்தை
அழித்தொழியுங்கள்." இப்போது உட
னடியாக நீங்கள் அழிக்க வேண்டிய
பொருள் அதுதான். நன்குத் தோண்டி
வந்திரப்போது கோப்படுகிறவன் உண்
மையான பாவகாரியம். நம்முடைய
வாய்விண் வழியே தோல்விக்கு உடைய
புறம் போன்று உங்கயே நுழைந்து போது
தோல்விவை. மட்டும் அழைத்துக்
கொண்டு கோயல் உங்கயே புகுவதற்கு
முயன்றுமேயே கதவை அடைத்து விட்
வேண்டும். இப்பொழுதேயும் போன்று
உள்ளே வரவேற்றுக் கொண்டேரக்
அதற்காகப் பிள்ளை வேதனைப்பட
றோம். வெற்றியின் போது வெளிப்
படைபாக மீதமிடுகிற மகிழ்ச்சி
கொள்வது எப்படி? கெடுதலோ,
அப்படியே தோல்விவியப்போது கோயல்
படுவதுக் கூடக் கெடுதல். என்று
தான் திவ்வைய உயர்த்திக் கொண்டு
போல் பாவித்துக் கொண்டு தந்து
இயல்போடு லுட்டாத அறிவுரைவையப்
பொருளாகக் கூறினார் பெருந்திசை சென்
வர். அனல் மனத்திலிருந்து கவனாக
எழாத அந்தப் போய் அறிவுரைவாதும்
எதிராளி வந்து நிற்கும் வேதனைக்
கட்டுப்படுத்து முடியவில்லை. மனவிய்
கிங்காமல் திறதிக் கொண்டு வந்தவரே
அறுக்க முயலும் நுரட்டு நீசைப் போய்
கட்டறுத்துக் கொண்டு மீறும் உணர்ச்சி
கொண்டு திவ்வைய நன்கவையுமே.

"ஐயா! பெருந்திசைசெவ்வரே! உன்
ளிக்க வேண்டும். நீங்கள் உன்னையவை
மாற்றிக் கொல்லுகிறீர்கள். இது உன்
ஒண்டிய தோல்வி அல்ல. உங்களுடைய
தோல்விதான். நன்றாக எடுத்துத் தப்
டார்த்தால் புரிந்து கொள்ளீர்கள்."

"அது எப்படி?"

"அந்த மணிபல்வயத்துக் கப்பலைத்
தூரத்தி் கொண்டு சென்று ஒரு கட
லில் திவ்வைய நுழைச் செய்து விடு
மாறு கூறி நீங்கள் எங்கே அனுப்பிய
போது உங்களுடைய என்ன தீமைத்துக்
கொண்டு அனுப்பினீர்கள் என்று திரை
கியத்தை இப்போதாவது என்னிடம்
சொல்லுவீர்களா?"

"அதில் உங்களுக்கும் எனக்கும்
தெரியாத புது இரகசியம் வேறு என்ன
இருக்கிறது?"

"இல்லை என்றுதான் நீங்கள் சொல்
வீர்கள். அதுவே இருக்கிறது. இருப்ப
தால் நான் புரிந்து கொண்டேன்."

"நீங்கள் புரிந்து கொண்டதைச்
சொல்லுங்களேன்."

"தான் தூரத்தி் கொண்டு போன
படகு சீரையக் கற்பூரத்தைக் குவித்
திறுக்கிறீர்கள். படகொட்டையும் அவை
என்னிடம் கூறவில்லை. நான் பாடி
விடுத்து தீப்பத்தங்களை வீசும்போது
கப்பலில் இருந்து எதிரிகள் பதிலுக்கு
தெருப்பிட்டால் என் படகு பற்றி எரிந்து
கான் மாண்டு போய் விட. போய்க்கும்
என்பதுதான் உங்கள் இரகசியத் திட்ட
ம்? அதுதான் உன் தீமை திட்டமிட்டு
தீமைத்தபடி மாண்டு போகவில்லை. தீக்
காவல் பட்டுத் திவ்வைய படகின் மரக்
சட்டத்தைப் புதியதாகப் பற்றிக்
கொண்டு மிதக்கும் நீத்தியும் அந்மபாடு
பட்டுக் கடைச சேர்த்து விட்டோன். இது
என் உயிருக்கு வேறறி, உங்கன் முயற்
சிக்குத் தோல்வி. அன்னமையில் வெ
அண்டுகளாக நீங்கள் உங்கயே நுழித்து
விட. முயலும் சந்தர்ப்பங்கள் அகிக்
காடிக் கொண்டு அருவாத நாறும்
உணர்விறேன்."

"உங்கயே நான் அப்படி இயல்பை
தீக்கா உங்கயே நான் அப்போடுகிறீர்கள்,
உன் உயிரைப் பற்றி..."

"புகைகாத தப்பிக் கவனக்குப்
பாடி உங்கயே தோடக்கத்திலிருந்தே
தாம் தப்பிக்கத்தான் கவனக்குப் போட்
டுக் கொண்டு வருகிறோம். துயர
தொடக்கத் திவ்வைய தப்பிக்கத்
தொடங்குகிற கவனக்கு முடியுமள
தப்பிக்கப் பெருமிக் கொண்டுதான்
இருக்கும்."

"இத்தப் பெருமிக் அரித்தம்?"

"பாறைய அரித்ததான். புதிதாக
ஒன்றும் இல்லை. தாம் ஒருவரையொருவர்
தப்பவில்லை. பப்புவதாக ட்டிக்கிறோம்.
இருவரும் தனித்து வாழ முடியாது,
சேர்த்து வாழ முயல்கிறோம். அதுவும்
முடியாது போகுகின்றது...."

"என் முடியாது என்று நீங்கள்
கிறீர்கள்?"

"அதற்கான அழிவுதிறிகள் எங்களை
மிருந்து தென்படுகின்றன. நான் இன்
வொரு கவனமும் உங்கயைக் கவனித்துக்
கொண்டேன் வகுவிருவன். பன்
சத்தெய்வம் சிறிது சிறிதாக வளர்கிறது."

"சத்தெய்வம் என்பது கண்ணாடியில்
ருகம் பார்க்கப்படப் போய். நீங்கள்
எத்த உணர்வோடு திறநிறீர்களோ அது
தான் எதிரேயிருந்து உங்களுக்குத் தெரி
கிற உணர்வாகவும் இருக்கும். நீங்கள்
என்றே சத்தெய்வப்படுவதாகத் தோன்று
தான் அந்த உணர்வுதான் எதிரேயிருக்
கிற என்னைப்படுத்தப் உங்களுக்குத்
தெரியும்! சீதைத்துக் கப்பலில் இருந்து

தீக் குழியில் நித்பது போக் செத்து
யோத்து கடுங்கினார். உறுறுமுன்
யாகுமடய முன்னிலையில் யோக்க
லாகாது என்று அவர் எண்ணி
னாரோ. அது இயல வில்லை. குரல்
ளும் அந்த கடுக்கம் தோன்றி அவர்
மெய்மயப் பெயினார்.

"அவனாளுக்கு அந்த இரவில் காலாத்த
தகைக் கொன்றிருக்க வில்லைவாரும்
இவ்வாக்கு நீங்கலும், தானும், சுபரவி
ளும் எம்புரிசிய இருப்போம்."

"தான் சொல்வ வந்தது அந்த
காலம், பெருதிதிச்செய்வரே! காலாத்தக
ளுக்கு நீங்கள் கடத்திய 'உபகாரத்

தையே' உங்களுக்கும்தான் செய்ய அதிக
தாழினை ஆகாது. தானும், சுபரவி
வுமே அமைதச் செய்வதற்குப் போதும்"
என்று தலைமேலும்பர் கட்டக்கடச் சொல்
விய போது அவர் தன்னைச் செய்வதாகச்
சொல்லியதையே உட்கச் செய்து விட்
டது போல் இருத்தது பெருதிதிச் சொல்வ
க்கு. 'காலாத்தகன்' காலாத்தகன்'
என்று நெருப்பை நாளினால் தீண்டுவது
போல் அத்தப் பெயரை வாய்க்குள்ளே
முணுமுணுத்துக் கொண்டே அப்படி
குணமுணுக்கும் ஒவ்வொரு முறையும்
தன் தொழில் தானே கத்தியால் குத்திக்
கொள்வது போல் உணிகண்டு துடித்தார்
பெருதிதிச்செய்வர்.

7-வசத்தமாநிலப்பின் துந்திரம்

"உங்கள் தந்தையார் கடந்த பல
வாத்திலிருந்து திரும்பி வந்து விட்டார்
போலிருக்கிறதம்மா! மேலே அங்குமடைய
பேச்சுக் குரல் கேட்கிறது" என்று
வசத்தமாநில அன்று சாயங்காலம் கடைய
போது கரமஞ்சரி தான் அத்தகால எத்த
விதமான மனக் ஓளர்ச்சியும் அடைத்த
தாகக் காண்பித்துக் கொண்டாவினார்.
அமைதக் கேட்காதது போலவே இருந்து
விட்டான். ஒளி சாய்ந்து இருட்டுத்
தொடங்கியிருந்த பெருமூலாக்கையால்
தலைமேலின் முகத்தையும் அப்போது
வசத்தமாநிலவால் பார்க்க முடியவில்லை.
தொழி மறுபடியும் பேச்சுக் கொடுத்த
தான். "தந்தைவா ரோடு உட்ப்
போயிருந்த நண்பமேலும்பர் திரும்பி
வரவில்லைவராம் அம்மா! தந்தையார்
மட்டும் மிகவும் களைப்போடு திரும்பி
வந்திருக்கிறாராம். வழுக்கமாக வந்து
போகிற பணிப்பெண் தான் இதை
யும் சொன்னாள். தெடுத்தொடையு
கடற்பயணம் செய்தும்போ தெல்லாம்
இருவரும் சேர்ந்து போய்வதைப் போல்
திரும்பும் போதும் சேர்த்தே திரும்பி
வருகிறார்கள். இத்தப் பயணத்தின்
போது முதல் முறையாக இன்னொருவர்
அந்த வழுக்கம் மாறியிருக்கிறது. உங்கள்
தந்தையார் மட்டும் தனியே திரும்பி
வந்திருக்கிறார்! பல நாட்களுக்குப் பின்பு
பெருமாளிக்கையில் வீண்டும் அங்குமடைய
குரல் தனியாகக் கேட்கிறது."

"போதுமாம் வசத்தமாநில! இவர்கள்
இரண்டு பேரையும் தவிர வேறு வாரை
வாவது நல்லவர்களையப் பற்றிக் கிறிது
தேரம் பேசு. குழப்பங்கடையும், கவலை
களையும் உண்டாக்கும் மனிதர்களைப்
பற்றியே எல்லா நேரங்களிலும் பேசிக்
கொண்டிருக்கிறேன்!" என்று வேதனை

போடு சரித்துக் கொண்டான் கர
மஞ்சரி. தலைமேலின் இந்த வார்த்தை
களில் இருந்த கார்ப்பை உணர்ந்ததின்
கிறிது நேரத்துக்குத் தான் எதுவுமே
பேசாமல் மெனமமாக இருந்துவிட்டால்
தான் தக்கது என்று உணர்ந்தான்
வசத்தமாநில.

ஒரு நேரக்கூழியின் தி மாடத்தில் முன்
புறமாகப்போய் மிக்னைத் தொடங்கி
யிருந்த வானத்து நட்சத்திரங்களைப்
பார்த்துக் கொண்டிருந்தான் கரமஞ்சரி.
சந்தைக்கெல்லாம் ஏதோ திருமென்று
திகைத்துக் கொண்டவன் போலத் தொழி
விலும் மறுபடியும் திரும்பி வந்து அவனை
பேசுகானான்.

"வசத்தமாநில! ஒரு காரியம் எனக்கு
மறந்தே போயிற்று. முதல் வேலையாக
ஐம்படை அணிகளும் சேர்த்த இத்தப்
பொன் ஆரத்தை ஊன்றுகொளின் குற
ளில் இட்டு வானி முகப் பிடியையும்
திருவிட மேலே கொடுத்து அணுப்பி விடு.
தந்தையார் ஊர் திரும்பி விட்டார்.
இத்தப் புதிர் ஒங்கே இருக்கிற வரை
மக்கு திம்மதிரில்லை. தந்தையார் கடற்
பயணம் பிளாசை மறு நாளிலிருந்து இன்று
வரை தானும், குரல் எப்படி சொல்படி
செல்லானோ முயன்று சிந்தித்துப் பார்க்
கிறேன். மக்கு இதில் அடங்கியிருக்
கும் உண்மை விளங்கவில்லை. இந்த
ஐம்படைத் தான் யாருமடையது! இதை
ஊன்றுகொளில் இட்டு வைத்திருக்க
வேண்டிய காரணம் என்ன என்று அமக்
குப்புரிவனே இல்லை. என் தந்தையாருக்கு
மக்களாக வாய்த்த நாங்கள் இருவருமே
பெண்கள். பெண் குழந்தைகளுக்கு
இத்த ஐம்படை ஆரத்தைக் காப்பாகக்
கட்ட மாட்டார்கள். பொன்னும்,
மணியும், முத்துமாக இந்த மானிக்கை

நூறுவதும் செல்வம் இவற்றது விடக் கிறது. இவ்வாறு பேசிய செங்கு குவியலின் மேல் விழுடன் திரிந்தது. இவ்வித என் கந்தைக்கு இத்தக் கிண்டலு சிறு பொன் ஸம்படைத் தாலியை இப் படிப் பாதுகாந்து ஒளித்து வைத்துப் போற்ற வேண்டிய அவசியம் என்வென்வென்பதுதான் எனக்குப் புரிவிக்கலை."

"ஐங்கு, திரண்டா? இப்படிப் புரீ யாதலா எத்தனைபோ? ஆனும் இதைப் பற்றிப் புரிந்து கொள்ள மட்டும் நாம் ஆவல் காட்டுவது பொருத்த மாணுதான் அம்மா! இத்த கண்டு பொன் உங்கள் தந்தையார் இப்பே லைத்ததிலேயே நான்கு படிப்பாணை உத்தேசங்கள், தரிசெய்வதாக இதன் பிடி கழல்வ பிள்ளை இன்னும் படி புதிய சத்தேகங்கள். தோதப் பற்றி னாலும் நாம் முயற்சி செய்வாப்டே நமக்குச் செய்கிகள் தெரிய வேண்டு மானும் அதற்காக ஒரு தந்திரம் செய்ய லாம்" என்று வந்ததமையே கூறியவர்த் தில் கரமஞ்சரி அக்கண்டு கொள்ளா தவன் போல் மறுத்து விட்டான்.

"நாம் ஒரு கத்திரெலும் செய்ய வேண்டாம்! மாறலாசன் கத்திரத் துக்கு நாம் ஆளாவித் தவிப்பித இன் னும் எழு பிழைக்குப் போதுமாம்! உம் முண்டை தந்திரத்துக்கும் வேறு சிறு ஆளாவித் தவிக்க வேண்டாம். கத்திரவு களால் வருகிற குழப்பங்களையும், தன் பங்களையும் பார்க்கும் போது தந்த உய கத்தில் உடனடி எல்லா மலிந்தக்கொண்ட வேண்டி மணம் கொண்டு வந்தனா உய படைத்திருக்கக் கூடாது என்றுதான் தோன்றுகிறது. மறு பேசும் போதான் அந்த ஐம்படை ஆரத்தை கண்டது கோவின் உள்சே நுழை இருத்தகைய போலவே இப்படி பிடிவையம் உயிருக்க திருநி வாராவது பணிப்பொன் இப்பே லுக்குறி போது கொடுத்துத் தந்தை யாரிடம் செக்கச் சொல்லி விடு. இது இப்பிருந்து போனாலே நம்மைய பிடித்த தொல்லை முக்கால் பங்கு தீர்க்கவு போவதுதான்."

தன்னுடைய தலைவியின் நூலில் இருந்த கண்டிப்பு வந்ததமையையே எங்கக் சொந்தது. ஆனும் அவள் கன் னியப்பை மறைத்துக் கொண்ட நூலில் பேசினாள்: "அதற்கெனவே, அம்மா! செல் வக் குவியலின் மேல் திரிந்து திரும்ப உங்கள் தந்தையார் வேலம் இத்தச் சிவனவருசிறு பொன் ஆரத்தை துவித்துப் பாதுகாப்பதன் காரணம் விளக்கவேண்டு என்று சுற்றறுவ்னால் நீங்கவே மதுவகக் கினை? உங்களுடைய அந்த மருட்டிலையப் பார்க்குத்தான் இதன் காரணம் விளக்

குவதற்கு நாம் ஏதாவது கத்திரம் செய்யவாமா என்று கேட்டான்."

"அவசியமில்லை! தந்திரத்தால் வாய்ப்பாக்களைப் பார்க்கிற விவத்து கொண்டு தாலும் தந்திரத்தில் திறங்குவது நியாய மாகாது. தந்திரமாளிகாரம் வாழ்க்கை மலர் பார்க்குதல் சில சமயங்களில் தான் பயப்படுகிற. சில சமயங்களில் நான் விவக்கிடுகன். வேறு சில சமயங்களில் நான் விவக்குன்னேயே சிரிக்கிறேன், அதுவும் முடியாத போது புத்தளரப் போன் மறைத்துக்கும்செய்யே அறிகிறேன். இதற்கெல்லாம் காரணம் தேடி அவை வதற்குத் தந்திரங்கள் செய்யக் கோரல் இருக்க தாம் செய்ய வேண்டிய நத் திரங்கள் நூற்றுக் கணக்கில் இருக்கும். உத்தமமா! நானும் சமயஞானம் தத்துவ நூலும் எல்லாம் கற்காமல் போனது எல்லாவது பெரிசு தவறு தெரி யுமா? அவதாரமெல்லாம் கற்றிருந்தால் இனங்குமாரைக் காதுவிக்க முடியாவிடே டாதும் அவருடைய எதிரியார்க்குத்து வாதம் புரிவது பாக்கியமா! வது எனக்குக் கிடைத்திருக்கும் என்று இப்போது சொல்லுகிறது. ஒருவருக்கு நல்ல தன்பர்கள் விடைப்படுத்தி போல் நல்ல எதிரிகள் கிடைப்பதும்கூட தனார் பயன் தாம் இரவணனுக்கு இராவன் விடைத்தது போல் கங்காண குணங்கள் திரண்டிய அழிய எதிரிகள் அண்டவதும் முற்றிலுமில்லை. உத்பயன் போதும், உத்தமமா! உயர் முடிவது தனார் தற்கும் பதில் நான் இனங்குமாரை எதிரி யாக உயரவது அளா திருக்கலாம். ஆரேம் நூற்றாண்டில்பயம், அழ கியமாக உறவையும் பொறுவதை விட ஓர் அழிய எதிரி விடைப்பாது நிகழ் சிறும பாக்மியமென்று நீங்குகிறே னை உத்தமமா! உனக்கு என்ன தோன்றுகிறது?"

"இப்போது நீங்கள் சொல்வது சிய வம் என்று மட்டும் தோன்றுகிறது."

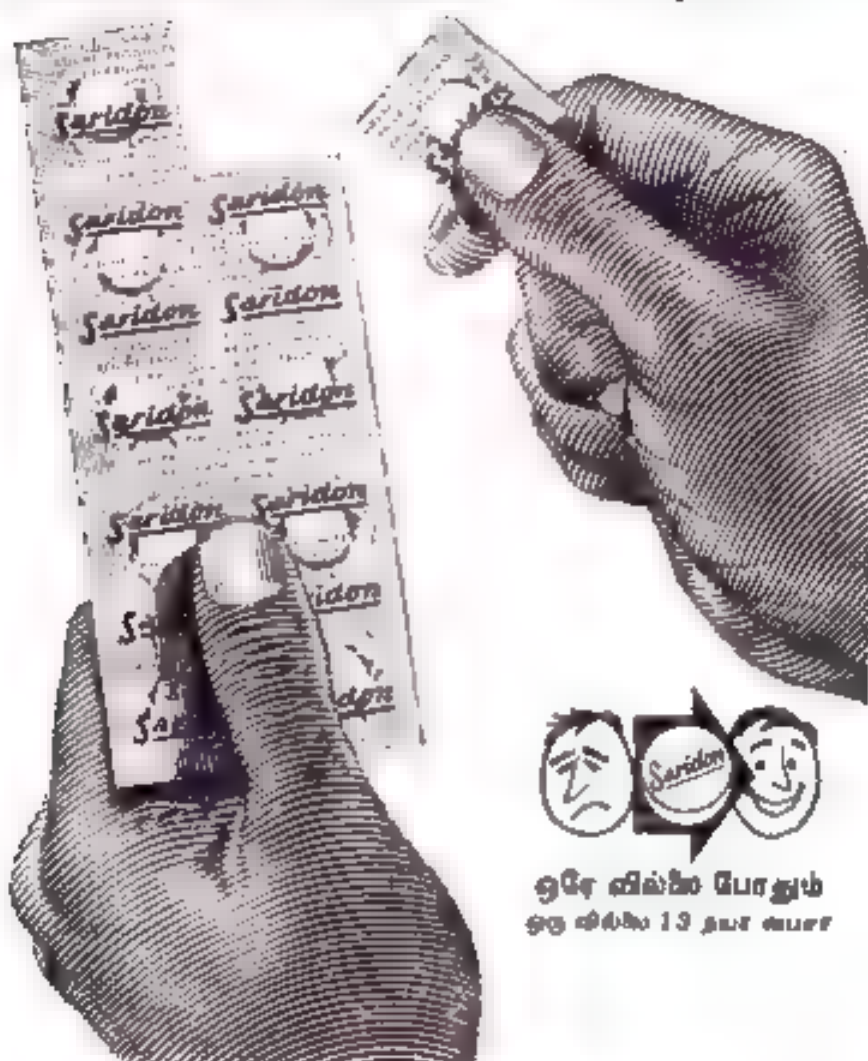
"மெய்மொகத்தான் சொல்லுகிறாயா, உத்தமமா! நான் பித்துக் கொண்டு விட்டேயே என்று என் மேல் சத்தேகப் பட்டு என் பிழைக்கு மாறுபடாமல் என் னோடு ஒத்துப் பாடுகிறாயா?"

"இல்லை! தீர்க்க! மெய்மொகயில தான் சொல்லுகிறேன் அம்மா!"

தலைவியை மீதில் போகிக் கொண்டு முன்புறம்வந்து சிறே விடுவதை கர்செய டாகப் பார்த்த உத்தமமா! அவர்கே அதை வழியாக அப்போது நடந்து போனக் கொண்டுதே திருவளர் கட்டாக கட்டடி. "அதோ பாருங்கள்" என் அவசியம் மீது கூறினாள். ஏமலு சி மூன்றாம் வந்து அவர்களைப் பார்த் ததும் விபத்தான். (தொடரு)

வலிகளையும் கோவுகளையும் போக்க

ஸாரிடான் சாப்பிடுங்கள்

ஒரே விக்கி போதும்
ஒரு நிமிஷ 15 நாட்கள்

ஸாரிடான் வலிகளை உத்தமப் போலவள்கிறது. நியூரிக் நிவாரணமாகிறது. அது மூன்று விதங்களில் வேலை செய்கிறது: நிவாரணமாகிறது, தெம்புடனிருக்கச் செய்கிறது, புத்துணர்ச்சிகொடுக்கிறது. தலைவலி, பல்வலி, ஜூரம் போன்ற உணர்ச்சி, தேக அசௌக்யம் முதலானவைகளுக்கு ஸாரிடான் சாப்பிடுங்கள். ஸாரிடான் மிகவும், சிறந்த அபாயமிக்க நிவாரணம் செய்கிறது. பெரிவயதானவர்களுக்கு ஒரு ஸாரிடான் விக்கி பூர்த்தியான டோஸ். குழந்தைகளுக்கு 6 முதல் 8 விக்கி வரை போதுமானது.

'ரோஷ்' தயாரிப்பு

பேதா விவரத்துக்கும் பெயர் போன வேலைகள் குறிப்பத்துக் கலாநாயகருக்கும் மூத்தவர் ஸ்ரீ வி. சுந்தரேசுவரன் அவர்கள் உத்தரம் பிரதேசத்தில் பங்களா சென் சங்கரவாசாஸிப் பிரதேசியராக இருந்த தந்தை கவித்துவன், விபலாக நாஜஸ்த்ரீயைத் துர் ஆதரம் ஆவனவாய்ந்தாரைப்போல துன்பமுண்டித் துன்பிதரர் துன்பிதரவியல்

அரசியலில் ஓர் அந்நாம நூல்

வி. ச. சந்திரன் நாயகர்

IT துறியில் பண்படுத்துவதற்கு ஜனங்களைப் பெருமாழ்வு வாழ்த்து விட்டார். வங்கோ தமது பிறவியில் பணியில் திறமையுடையவர்களுக்குத் துடிக்கிறார். தர்மத்தின் அடிப்படை யில் சந்தைத்தன் அமைப்பதற்கு மக்களோடு துணியுயறுதான் இப் பிறவியில் பணியில்.

நியாயமும் ஜனங்களுக்கும் முன்பு தரும் நேயம் விளத்தத்தானது தருகேதத் தியர் பொருக்களத்தின் கண்ணின் மக்களைய உபதேசம் பிறத்தது. 'தமிழம் குன்றி அதர்மம் மூலமுடைய தெய்வம் என் தோன்றலென். உபவையக் காத்து, இயோனா அறித்து அர்மத்தை தீயதார்ப்புவதற்காக உபநாயகனாக யுகத்தினும் பிறப்பினும்' என்று பெருமான் உறுதி கூறுகின்றார்.

நம் செவியும், ஆன்மீகமும் சீர்கேடுத் திருப்பதை இன்றைய உலகமையே நெருக்கடி. இது பவநகராதாய் அறிவம். பொருளாதாரப் பிரதாபம் பகலுதற்குக் கொண்டுள்ள உலக வாழ்வுகள் இரண்டிலும் பிழைகள் விழுவதன் துணை சிங்களும், விழுவதன் பிழை அமைத்த கித்தியையும் தர்மத்தில் உபதேசம் கொண்டு தமது பாரமார்த்திக அபிப்பிராயம் அனைத்து விட்டன. மனித உருவங்களின் புவிதக் தன்மையிலும், அருக் கோட்பாடுகளிலும் இன்றைய இயோனா சமுதாயம் தம்பிதனை இறந்து விட்டது. எது சரி, எது தப்பு என்பதை தீர்மானிக்க முடியாதும் வறிதும் உலகம் அவர்கள் எதிர்த்து. அவர்களுக்குப் புரியாத விதத்தில் உலகமையையும் தீர்மானிப்பதில் விளக்கிக் கூறும் ஒரு வாய்முள்ளத் தத்துவத்தைக் தேடித் தவிர்த்தல் புவியில் உலகம் உலகம், எவ்வோ, தற்பையி பிறக்கும் இயல்புகள் தன்மையிற் கூறுதல். தேர்மமையே மக்களோ வாய் தோற்றவிதிக வேண்டியது உபதேச அபிப்பிராயமும், பிழை வாய் கெளரிவான தோக்கும் விதிகளும் பெற்று அனாதியான வாழ்வு வாழக் கூடியவர்களுக்கும் உப உபயுகத்தின்

உட்குத் தெற்கில் எனது. காணத்துக்குக் காலம் மாறும் தெற்கில் எனது உலகம் மாறுபடுத்தி அறிவக் கூடிய இறமை படைத்தவர்களாகவும் அவர்கள் இருக்க வேண்டும் இத்தகைய மக்களோ விளக்கித் தோற்றுவிப்பதற்குத் தவிரப் பிறவியில் தவைய கிளைவ் காங்கி நடத்துபவராக அவர் இருக்கான். மாட்டும் பிரதாபம் அறிவர்கள். மக்களின் இவர்களை மனமுற இன்று உலகமே துக்கிறது. உலகம் அது உலகம் தவிர்த்த தீக்கித் தெய்வம் செல்லும் அசாரிய புருஷராகவும் இயைவா தவிரப் இருக்கவேண்டும்.

இன்று தவிர்த்துக்கிடையே ஆதாரங்களும் தீர்க்கும் ஒரே ஒருவர் ராஜாஜி நாயக பங்களா உருவியில் கவித உலகமையே பாய்மையிற் செல்லுமாறு பெருநாஜாஜி, பெருநாட்டு விழுவதன் பிழைமையுமே பெருநாடுகிலும், இவர்களை போடுகியும், இயற்கைக்கும் பெருநாடு சக்தியின் இயற்கையையும் பிறவியில் கவித உலகம் என்பதை உலகம் காடுகளுக்கும் இன்று அவர் ஒதுவார்தான் இவை விடாது எச்சரித்து வருகிறார். இவரைக் காணும்போது, உலக மனிதன் தன்மையிற் கூறுவதன் உலகமே அன்பினும் பூர்வமாய் இளைத்து வாரும் உலகமையே தரிமம் என்று உலகம் பிழைமையிற் தவிர்த்து கொள்கிறேன் தீர்க்க தரிசனத்தை வரப்பிரதமாய் பெற்றுவிடப்பால் எந்தப் பிரச்சனை உட்கருவக்குள்ளும் பிரதமையிற் அங்கு காணத்தன்மை உலகமையிற் பிரகாசிக்கச் செய்கிறார் ராஜாஜி. அறிவம் பிரச்சனைகள் மட்டுமின்றி, இந்த அறிவம் சந்தை நெருக்கடிகளுக்குக் காண்பான மனித இயல்பின் சூட்சுமமான, ஆராய இயலாத அம்சங்களையும் ஆற்றித் தோக்கும் அவரது அபிப்பிராயமான இறமைக்கு 'கவராதார'யின் ஒய்வோர் இத்தகும் காண்பு கூறுகிறது.

இன்று ராஜாஜியைத் தவிர்த்துக் கூட்டி யின் கூட்டம் என்ற முறையில் பார்த்து உலகம், அவர் எடுத்துக் கொண்

ருள்ள பணி வெற்றி பெறமா என்ற விஷய நூனமும் அபிமானமும் உள்ள பலர் சந்தேகம் தெரிவிக்கிறார்கள். இத் தவறைய சந்தேகங்களுக்கு இடமில்லை. ஏனெனில் இந்த இலட்சத்தின் முக்கியமான நோக்கம் மக்களின் உணர்ச்சியைத் தட்டி எழுப்புவதாகும். இந்தச் செயலை ஆற்றுவதற்கு ராஜாஜி ஒருவர் தான் தனித் தகுதி பெற்றவர். ஆறாம் கட்சியின் தலைவரான அவர் வெளியேடுத்துவது மட்டும் இல்லை. தர்மத்தில் மீதும், மக்களின் மயிறுதலையும் அரசாங்கக் கொள்கைகள் எல்லா எதிர்ப்பு எவ்வகையிலும் ஏற்படுத்துகின்றன என்பவற்றையும் அவர் நுட்பமாக அங்கீகரிக்காட்டுகிறார். மக்களுக்கு இவ்வாறு அறிவிக்கும் பணிதான் மிகவும் முக்கியமானதும்.

மீதக்களம் சுதந்திரம் வேறு வேகமாக அழிந்து வருவதைத் தடுத்த ராஜாஜி இந்த இலட்சத்தைத் தொடங்கியபொழுது அவர் சில ஆளாக நின்று. முழுமையாக தவறவில்லை, அதிகார பட்சமோ செய்வ பவமோ இல்லாத நிலையில் மக்களுக்கு விருதுகளைக் கட்டித் தருவதற்காக இந்த மக்களால் சான்றும் செயல் அவர் தொடங்கினார். அவர் எதிர்த்த வேண்டிய பொருளும் பணியோ, நல்ல நாட்டின் சுதந்திரம் போன்றவை அந்த அந்த நிலைமை தாங்கி நடத்தியபொழுது அவருடைய இந்தப் பணியை தள்ளிவைக்க முடியாது. தொழிலாளியோ கொண்டது. பணியை சமாளிக்கவேண்டுமே அவர் ஏன் போர் புரிய வேண்டும்? காரணங்கள் எவ்வாறு? பணியை எவ்வாறு அவர் எவ்வாறு செய்து கொண்டிருக்கிறார்? என்ன செய்து வருவது என்பதற்கு மேல் அவர் வெற்றியில் என்ன பொருள் காணப் பெறுகிறார்? இதைப்போல அவர் என்னவிட பார்க்கும்

போது குறுக்கேத்திரத்தில் உறவினரை எதிர்த்த நின்று அச்சுடன் நினைவு தான் வருகிறது. அப்போது கௌரவர்கள் விவேகத்தை நாடாமல் பலத் தையே முடிவாகக் கொண்டார்கள். அச்சுப்போது படைத்தப் பிரயோகம் திறமை என்று உறுதி புண்ட கண்ணளின் விவேகத்தையே திறமை கொண்டார்கள். செயலும் அச்சுப் போற்றத்த பணமும் இன்று ராஜாஜியிடம் இல்லை. அந்த போதும் மாகாணத்தி் மடியாத நேர்மை ஏன், தாம் தீவிரமானது என்று கருதுவதில் அவருக்குள்ள கண்ணளம் கவனமாக பற்றுகிறதும், சந்தியத்தில் எவ்வாறு தம்பிக்கையும் தான் அளவுகால பணம்.

தமது மாற்றுகளில் எல்லாம் கட்டல் களிலும் இடைவிடாது தன் இலக்கத்தை செய்து கொடுக்கும் மகா சக்தியின் கருவியாகத் தம்மும் ஆக்கிக்கொள்ளுதற்கு ராஜாஜி தீவிரமாகவும், ஆசாரிய புருஷராகவும் பணி புரிவதையே தமது உலகவாசக ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார். அவர் ஆன்மீக வளம் உடையவரும்; விவகாரமோ, திறந்தவோ முடியாதபடி தர்மத்தை நோக்கிச் செல்லும் நிபந்தியில் பணிபுரிக் அவர். அப்போது இந்த நிலையில் இதயம் இயங்கியபொழுது திளையுள், அமைதியும் அதன் இயக்கம், ராஜாஜி ஏற்பாடும், கம்பிக்கையானதும் இது, அதோடு எவ்வாறுமே இருவராகக் காணும் இது இது.

தெய்வ சங்கல்பம், மாறுபாடு எவ் பணியை அறிவாது. அதில் கவனம் எவ் பதில் திறக்கப்படத் தட்டுவதில்லை. இந்தச் சங்கல்பத்தைச் செய்வதற்கும் கருவிக் கு வெற்றி. தொக்கி எவ்வாறுமே? ராஜாஜிக்குப் புகழோ, பாராட்டோ தேவையில்லை. அவர் செயல் பணியே அவருக்குப் பரிமாறும்.

ஐடெக்ஸ்

கண்மை

அரவிந்த் பித்தி குங்கும சாந்து

ஆரவிந்த் கண்ணாட்டிஸ்
என்பவர் இதை உருவாக்கினார்

அரவிந்த் கண்ணாட்டிஸ்

பு. ப. 141 . மதுரை-17

சிறுக்கதைகள்

[illegible]

மதிநுழைகள் கொடுக்காத தான்
 கொடுத்தும் மதிக்கிறேன். ஆகவே
 என்னை மதிநுழை கொடுக்க என்ருன்
 பழைய மாதிரி. சில தடவை கனகசுக்
 கம் பட்டினம் வந்திருக்கிறார். ஐயோ
 என்ன அங்கு புகுத்தாமல் ஏதாவது
 வேலா? எழுதுகிறார்கள். ஆகவே என்
 றான் ஏதேனும் ஒருவர் கீழிசை. ஆகவே
 கனகசுக் கம் பட்டினம் வந்தான். சமீபத்தில்
 திருப்பதி சென்ற கனகசுக் கம் பட்டினம்.
 இவ்வளிக்க கொடுத்ததில் வேறு வழி
 இல்லை.

கொஞ்சம் காலதாமதம் ஆகாப்
படுகிறேன். உடனடியாகவே உங்க
இலக்கியம் எங்கே தங்குது? தங்கு
காதுக்கு இப்படி தருது மட்டு
யொன்று. மலிதல் மலிதலுக்கு
செய்யும் செயல் ஆன்மாவை ஒரு
வெள்ளை தாதுமட்டும்தான்
பார்க்கும் செயல் மலிதல் மலி
தாது. இத்தகைய மலிதலுக்கு
நின்று உங்களை ஆன்ம தருது
தாது கொண்டு கொண்டு உங்க
இந்த ஆன்ம உயர்ச்சியும் தருமை
எடுமதான் பரமபுருஷ மலிதலுக்கு
ஆன்ம உயர்ச்சியும், இலக்கியத்தின்
மலிதல் இது. அதிதரு உயர்மை
இலக்கியத்தின் மலி. ஆதிதரு
உயர்மையினைத் தருதல் தருதல்
இதே இலக்கிய உயர்ச்சி தருதல்
இதே மலிதல்.

உபநேசம் எய்வாறு தரப்பட வேண்டும்? தேராகத் தருவது ஒரு வழி, மறுநடவடிக்கை, தெரிந்தும் தெரிவித்துக்கொள், தானாக உணர்ச்சி பிழ் பிழிவப்படி தருவது - இதுவே பணவிக்ரம் உபநேசம். உபநிஷத்து, கிரே, கிரெஞ்சர்ன், இத்த நூல்களின் தரப்படுவது சோழநாடு உபநேசம். எய்வாறும் பெரிய சூழிதர மேல் ஏற மாட்டார்கள். சூழமரணம், ஸாது

தம், சிவசப்திகாரம், நித்தகவைய நூல்
கலைப் படித்தும் கேட்டும், அந்நப
வித்த மகிமை உபதீதாத்த மன்றாறு
மரக அகல. கிருஷ்ணம். நேர் ஞானம்
உபதீதும் கடைவீல் ஓது பாடி உய்
வாழ்குதி பாடுகி. மன்றமுந்த நா
கேசம் சாத்திரும் ஞாயிறுமீதும்
பொருட்படி உபசபடி பொருந்தது.

“கருத்தை எய்தவனோ கர
நேரித்தீர். இன்று கருத்தினும்
காரத் தூக்கி, ‘சத்தியம், சத்தி
வம், தருமம் எய்தவரென்றுக்கும் வழி,
அதை ஒத்ததாம் ஏதும் இல்லை’
என்று கதறித் ததறி ஒய்த்து
சொன்னேன். இனி ஹாரியம் கதை
கதைச் சொல்லி முக்கியத் தீர்மானத்துக்குப்
புரட்சிடுதேன்” என்று விவரம்.

இந்தக் கட்டுரை நன்கு விட்டது நான் விவாதமயம். அங்கேயே யல்ல. என் கருவாதையில் எடுத்து காட்டித் திறப்பு ஓர் ஆட்சேபித லாகாத எப்பதற்காக இதைமேல் காம் எடுத்துக் கொண்டோம். ஆட்சேபித எல்லோ தவரு, வேறுகலகக் கலகலா பற்றி எவ்வாறு இலகிதம். மதவாதகனா ஸ்ரீயும். அபாயக் கவதக் கெத்து கொண்டு போக வேண்டும். எனக்குத் தேவையு ஓர் வாதகனா அம்மையிற் சான் எடுத்து பிடிக்கவேண்டும். காள் எவ்வு தீவகன லாடு பிடிக்க முடியாது. அதற்கு நான் என்சு செய்ய இயதும்? நான் என் தருமத்தா அதுசெத்து எந்தா எவ்வாறு ஆனதற்கு கெட்டுமேல். மற்ற காண கருத்திற். சந்தக் கலகலன் காடு இலகிதாத்தது அங்குக்கும்.

பிரபல பல்முகத்திய நடிப்புகள் நிகழ்த்துள் ளாள்

காஸ்கேட் குளோரோபில்

தமிழகத்தின் அனைத்து
மாவட்டங்களிலும்
வாழ்ந்து வரும்
தமிழ் மக்களுக்கு

**ஈறுகளே
பலப்
படுத்து
கிறது**

[illegible]

சென்னை நகரில் உள்ள புகழ்பெற்ற கல்வி நிறுவனங்களில் ஒன்றான சென்னை பல்கலைக்கழகம், கல்வித் துறையில் சிறப்பாக செயல்பட்டு வருகிறது. கல்வித் துறையில் சிறப்பாக செயல்பட்டு வருகிறது. கல்வித் துறையில் சிறப்பாக செயல்பட்டு வருகிறது.

கதர்மேயுக்குப் பித்தரேயுடன் போட்டி ஒருவர்
மூலம் போட்டி ஒன்றோடுபோட்டிக்குப் பூதா பகிர்
புது... என்ன... ஒன்றோடுபோட்டி ஒன்றோடு
போட்டி... என்ன... ஒன்றோடுபோட்டி ஒன்றோடு

[illegible]

வேறு சாத பதங்காதிதும்
 இவ்வாறு அந்நிய குறையோடும்
 இம்மே — குறையதன் அதன்
 பெருமையின் வசத்தைய மிகவு
 மிதம்பெரிக்கும் !

Cherish and treasure
every moment of life!

அதிலாவும் ஒப்பந்தம்

அன்பே

ஆரமுதே

அன்று மாலைவரை அங்கே
மேலுக்கும் கீழுக்குமாக அங்கே
வரும் உட்காருவதும் பெருவது
மாகப் பொழுதைக் கழித்தான்
டொக்கி. சாப்பாடு முடிந்த
பிறகு மங்களப் பாட்டையும்
மாடிக்கு வந்து பேச்சில் கலந்து
கொண்டான். பேச்சில்லை;
கதை. அனந்தசாயி கதை
சொல்லக் கொம்பி விட்டார்.
புத்தர் கதை, புத்தர் சொன்ன
கதை, அவர் அளித்த கதை
— ஒவ்வொன்றும் உமெது
வாகக் சொன்னிக் கொண்டு
வந்தார். நுகரயீர்வ் கதைத்துப்
போகிறவனரையில் அவர் வாய்
ஒலையில்லை. தெலுக்கம் வறண்டு,
அவராக சிறுத்திய இண்டயில்
மங்களப் பாட்டி கீழே எழுந்து
போனாள். அவரை ஒவ்வொரு
துக் கொள்ளக் சொல்லிவிட்டு,
நிலைக் கதையில் சாத்தகவாறு
உட்கார்த்திருந்த டொக்கி
ஒரேய புத்தகத்தைப் பிரத்தப்
படிக்க முயன்றான். புரிவாமல்
ஒரேய நோர்ந்து கண்டான் ஓடி
னான். அப்படியே புத்தகம் தழை
வாமயே டொக்கி உறங்கி விட்
டான். குழந்தையாக அவன்
தூங்கும் அமைதியை எப்போ
பார்த்து, அவரும் எப்பொழுது
தாவது வந்துகிற இழுமலைக்
கூடச் சிவனாண்டு அடக்கிக்
கொண்டு அப்படியே மல்
வாந்து படுத்துார். இத்தனை
நேரம் பெரிசை களைப்பு அமை
குண்டல இமைகளில் மீதும்
அமர்ந்து இருக்கிறது. கிழக்குக்
கூடல் காற்று குளிர்ந்து வந்து
தவழும் நேரம்...

அவர் கண்டதைத் திறந்த
பொழுது டொக்கியைக்
காணவில்லை. அவன் இருந்த

க. ஜானகிராமன்

இடத்தில் வழுக்கைத்தலைபும் பொக்கை வாலுமாக வாரோ உட்கார்ந்து அதே புத்தகத்தைப் புரட்டிக் கொண்டிருந்தார்கள். அந்தத்தாயி புருவத்தை உயர்த்தி இடைக்கிட விவக்கித் கொண்டு பார்த்தார். அளி ராஜாங்கம்நான்.

"எப்போது வந்தீர்கள்?"

"நான் வந்து அரை மணி நேரமாகிறது."

"குழந்தை எங்கே?"

"கீழே போனான்... ஏதாவது சாதமாகிவிட்டதா?"

"சாதமாம்? நம்ம மாநிலி நூறு பேரை வைத்துக் காப்பாற்றுவான் அவன்..."

"நானாவது, ஆரீமாவது! அதெல்லாம் ஒன்றுமில்லை. ஆனால் போனது ரோம்ப ஜாய்தி. சொக்கிச் சொக்கித்தான் செல்லனும் என்று வைத்துக் கொள்ளலாம். ஒன்று விடிக் ஒன்று செத்து வைக்க மாட்டான்!" என்று பொக்கை வாய்ப் புள்ளுறுவலிக் தம் திருப்பி, புரீப்படி எல்லாவற்றையும் அடக்கி வெளிப்படுத்தினார் ராஜாங்கம். "உடம்பு எப்படி இருக்கு இப்ப? இன்னும் வேராஜாசம் இருக்கிறதென்றால் குழந்தை" என்று கண்ணாடிக் கேட்டார்.

"இவ்வொக்கத்தான்... தாவிக்கூட சிலவாகி விடும்."

டொக்கி 'டி' போட்டு வந்து இருவருக்கும் கொடுத்தான்.

போழுது எல்ல இருவரும் கிணம்பி விட்டார்கள்.

"மாமா! இங்கிருந்து போக எனக்கு மனசில்லை. இந்த இடம் அவ்வளவு அழகாக இருக்கிறது. இந்தப் பக்கம் தோப்பு; இந்த வேப்பமரம்; உக்கரோடு குடியிருக்க முணு அனில் குஞ்சு; நீங்க தூங்கும்போது அம்மா அனில் என்ன பண்ணிற்று. தெரியுமா? மோட்டை மாடியிலே, அதோ அந்த இடத்திலே ஒரு கயிறு விடத்தது. அதை நன்றாக முன்னங்காலிலே பந்து மாநிலி கருட்டிவைத்து. வாயில் கயிலிவைத்து. அப்படியே இரப்பிலே கொண்டு போய் வைத்துக் கொண்டு விட்டது. அப்பறம் இரப்பில் சட்டத்ததைப் பிடித்துக் கொண்டே என்னை ஒரு நாழி என் கொட்டாமல் பார்த்தது. அப்பறம் அப்பா வந்ததும் உன்னை தங்கைய இருத்துக் கொண்டது. மந்தைவெயிலையிட இது சமுத்திரத்திலிருந்து தாரம். ஆனால் இத்தப் பாலிக் கூட இந்த மாடியில் சமுத்திர அலை கேட்கிறது. போழுது போகிறதே தெரியவில்லை. அதை கேட்கலாம். அனில்

பார்க்கலாம். புத்தகம் வாங்கலாம். எனக்குத்தான் புரியவில்லை. ஒன்றும் பண்ணாமல் கம்மா உட்கார்ந்தாலும் போழுது போகிறது. கம்மா உட்கார்ந்திருந்தால் கூட என்னயோபோல் இல்லை. நான் ஒரு தடவை நான் அப்பா அம்மா எப்பிவாரும் குணகேரம் போய் இரண்டு நாட்கள் முழுசாகத் தங்கி விருத்தோம். காவேரிக் கரை விலே உட்கார்ந்திருந்தோம். அங்கேயும் போழுதுபோலவே தெரியவில்லை. ஆனால் அங்கே விட்டுக்குப் போகலாம் என்று நினைவிருந்தது. இங்கே அதுகூட இல்லை."

"இந்த இடத்துக்கு என்ன இவ்வளவு கந்தோத்திரம்? கிணம்பிபாக்க. இங்கேயும் ஒரு நிமிஷம் கூடத் தங்க மாட்டேன் என்று சொல்வதற்குப் பதிலாக இப்படிச் சொக்கிறீரா?" என்று குறுக்கிட்டார் அந்தத்தாயி.

"தங்க முடியவில்லைவே என்று நான் சொல்லுகிறேன். நீங்களும் நானும் ஒரே விடாக அமர்த்திக் கொண்டிருந்தாய் என்ன மாமா? ஒரு மாடி விடாகப் பார்த்தால், மாடிக் நீங்கள் இருக்கலாம். கீழே தாங்கள் இருக்கலாம்."

"நீ பெரிய விதுஷியாகி, பிரபலமாகி, பணக்காரியாகி விட்டால்... அதெல்லாம் பக்கிருமா என்ன? தோட்டம், பக்கலா வந்திருக்கும்போது மாடியிலே ஒரு குடி. அதுவும் ஒரு பரதேசியை..."

"ஏன் மாமா? என்னைப் பார்த்தான் அப்படியா தோன்றுகிறது?"

"எப்படி?"

"பெரிய விதுஷியாக, பிரபலமாக, பணக்காரியாக — இப்படி வேல்லாம் ஆவென் என்று?"

"ஏன் ஆகக் கூடாது?"

"அப்படியெல்லாம் என் தலைவிலே எழுதி விருந்தால், இந்த இடத்தையே சுற்றிக் கொண்டு நகர மனசில்லாமல் இப்படி நித்தியே. மாமா இப்பொழுது அருக்கஞ்சட்டிக் கண்ணாரிலே கருதாசிக் கப்பல் பண்ணிவிட்ட மாநிலி... நான் அப்படி வேல்லாம் ஆகிவிட்டாட்சேன் மாமா— பம்பபாநீர்கள்!" என்று சித்தித்தான் டொக்கி.

அந்தச் சித்தியிலும் பார்த்தவிலும் ஆக்கிரம். ஆற்றாமை. நிச்சயம், அழுக்கை. ஏமாற்றம்— எல்லாம் ஒளிப்பது மாநிலி விருத்தது. எல்லாவற்றையும் எல்லாரும் எடுத்துக் கொண்டதும், எனக்கு ஒன்றும் வேண்டாம் என்று குழந்தைவொன்று நெஞ்சு கமறக் கத்தும் ஒளி கேட்டது.

அநாமகரத்வஜா

ஷட்குண மகாத்வஜா
சக்தி வாய்ந்தது

கத்தமான ஷட்குணத் தங்கத்
திரை மிகவும் சிறிய அளவில்
ஆனால் பிரமாத சக்தி வாய்ந்த
தாக உபயோகித்த முறை மிக
தயாரிக்கப்பட்டும் பிறகு மாத்
திரை வடிவம் ஆக்கப்பட்டிருக்க
ிறது. உபயோகிப்பதற்கு மிக
மென் மலையும், மற்ற மகாத்வஜா
களை விடச் சக்தி வாய்ந்தது.

0*0

14 மாத்திரைகள்
ஒரு புட்டியில் இருக்கின்றன
(7 முழு அளவுகள்)

0*0

பெங்கால் கெமிகல்

கல்கத்தா - பாம்பாய் - கான்பூர்

சென்னை ராஜ்ய டிஸ்ட்ரிப்யூட்டர்கள்:
ஆர். எஸ். கெனடர் & கம்பெனி
69, பந்தர் நெடு = சென்னை-1

ஆக்திர ராஜ்ய டிஸ்ட்ரிப்யூட்டர்கள்:
சுதய சுரதாயனா பார்மலி
நாமரி நெடு விஜயவாடா-1 & விஜயநகரம்

ஸ்தானத்திற்கு
ஏற்றதும்
சிறந்ததும்

ARUNAGIRI VILAS
SOAP NUT POWDER
KARAIKUDI

சிறந்த திரைத்து என்ன சொன்ன
தென்ற புரவாயக் குழம்பினார் அவர்.
என்ன சொன்னார் என்று அவர்
பொருள்படுத்தின. "கிறான், மாமா!
உய்யை ஜாக்கிரதையாகப் பார்த்து
கொள்ளுங்கள். நான் உதவியாக
வருகிறேன் என்று கூற்றேன். ஓயா
மக அம்ம சொந்தத்தான் எவ்வளவு
ஆன உதவி" என்று சொல்லிக்
கொண்டே சென்றிட்டான் அவன்.

ஆறாம் தாளம்முதலாம் ஜாரம்
விட்டது. ஆனால் உடக்க ஓடிவராமல்
விட்டிருந்தான். இரண்டு
தாடகம் இரட்டி விட்டிருக்கிறபோது

புதித்தது. தனக்கு தீர் விட்டுக்
கொண்ட விஷயங்களை முடிதான்
விட்டிருந்தான். து. என்மட்டுமே
கொண்டே போகப் போகத் துடித்
தது. கழகவாசியைப் பார்த்துக்கொண்டு
போவானென்று கிணறு வந்து
அவனாகத் துடித்துக்கொண்டது. பத்து
தாடகம், பத்துவாசியை தாடகம்
விட்டிருக்கிற அமைதிக்கு விட்ட
தது. குறியை என்று ஒரு கோட்டை
மூடிக் குறையுமே தெருவாக
அடுத்தது கொண்டு விட்டது.
தொடர்வாக அமைதி ஜாக்கிரதையாக
வாடிக்கொண்டது தவறென.
அடுத்த அன்று தோடி அவனாக
கிறேன் விட்டது விட்டொத்திரை
போய்து கொடுத்த கொண்டு.
விட்டதா அவர்.

தனக்கு தீர் விட்டுக் கொண்ட
வாசியை தாடகம் அவனாக
கொண்டே போய்து முடித்தது. அது
வாசியைப் போய்துமே கழகத்
ததுப் பிடித்துத் தான் கொண்டே
பிடித்தது. தாடித்து போவானி

விடத் தவிர வேறு வாரும்
காடக் கடிவாரிகள் - கர
விட்கி. கத்திரையும் கர
விட்கி. கங்கன் காலிக்வி.
கொண்டேயும் காலிக்வி.
காலிக்வி முடிதான் கத்து
விட்டிருந்தான். குழந்தை
கொண்டே கொண்டு வந்துவாசிக்
கொண்டே போக காலிக்வி
விட்கி. பன்னாத்துக்காக
பக்கத்துவாசியை காலிக்விதேயும்
என்று காலிக்வி திருத்
தது அவருக்கு. பாதக்
கொண்டே காலிக்வி காலிக்வி
தடுப்போட்டு. தனிக் காலிக்

யும் திருத்த
எனக்கு ஏன்

தனிமை தோன்றது? மங்கைப் பாப்பு வழக்கம்போல் பேச வந்தான். பொழுது நன்கு சாய்ந்து விட்டது. நாமரை, ஐத்து மணி யிருக்கும்.

“என்ன மருத்துப் பேட்டி வேண்டும் என்று வைத்தாங்கிறது? வேலில் அழைக்கிறதா?” என்று அன்று மேட்டான் மங்கைப் பாப்பு.

“இன்று ஐரண்டி தூரம் போகப் போகிறதில்லை. மீச்சாப்பிபட்டை மட்டும் போய் விட்டுத் திரும்பி வந்து விடுகிறேன். வேலில்தான் தனித்திருக்கிறதே” என்று பஸ்த்துகொண்டு சொல்பார் அனந்தசாமி.

“தீர் திதுத்தான் பேசுகிறீர் சரி!” என்றார் மங்கைப் பாப்பு.

“அப்படி யென்னுள்?”

“உங்க மனசு கேட்குமா ஸ்காமி! தொட்டுத் தோட்டு அது மாயமம் மரவாக்கப்பட்டு விழுந்துண்டு போவிடாதா! தீவக இனத்தைத் தீவயம் போக வேண்டுமா என்ன!”

“திசையமாக என்னுள்?”

“விவாதியத்தர்கள் உங்களைத் தேடி வரச்சே தீவகன் வேறு பொருளையா? இதோ பாருங்கள். யாரோ வகுக்குற போய் இருக்கே!”

“யாரு?”

“இருக்கிறாரா?” என்று குரல் கேட்டது.

“பிறைத்திருக்கார்!” என்றுகூப்பாட்டி.

“உடம்பு சிலா விக்கையாவே!” என்று கேட்டுக் கொண்டே வந்தது ருத் தினிய குரல்.

ருக்மிணி வந்து நின்றாள்.

“அடெட்டே! எப்பொழுது வந்தீர்கள்?” என்று கேட்டார்.

“நாறு நாட்கள் ஆகிறது.”

“நாறு நாட்கள் ஆகிறது?”

“ஆமாம்!” — நாறு நாட்களாக வந்து பார்க்காததற்குச் சமாதானம் சொல்லவில்லை ருக்மிணி.

“உட்காருங்கள்.”

ருக்கு உட்கார்த்து கொண்டாள்.

“நல்ல வேளாக நங்கள் வந்தீர்கள். இத்தனை நாழி செருப்பும் வையுமாகக் கொம்பி யிருப்பார். தீவகன் இருந்து சரவகாசமாகப்

பெயிவிட்டுப் போனால் தவறு. அங்கே சல் மிச்சப்படுமீ!”

“உடம்பு இப்படிச் சாம்பலாக இருத்துப்போய் விட்டதே!” என்று அவர் உடம்புப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார் ருக்மிணி.

“தீவகன் எம்மாம் அவரவிட்ட மருத்து வாக்விச் சாப்பிடுகிறீர்களே ஒழிய, மருத்து கொடுக்கிற உடம்பு வாகாக இருக்கணும் என்று சொல்ல மாட்டேன் என்கிறீர்களே!” என்றார் மங்கைப் பாப்பு.

“இவர்கள் மருத்து சாப்பிடுகிற வர்களைக்கூட பாட்டா!” என்று குறக் கிட்டார் அனந்தசாமி.

“இனிமேல் சாப்பிட்டால் போகிறது!” என்றார் ருக்கு.

பாப்பு நானுக்காக ருக்குவாயும் வார் என்ன என்று விசாரிக்க ஆரம்பித்தான். டிஸ்பீசில் காரைத் வார்த்தி யாராக இருக்கிறார் என்று அவர் சொன்னதும் சொல்வாதுமாக ருக்கு இடைமறித்தான். “இப்போது டிஸ்பீ

மடல்கள் 0374 :

8 லாக்ஸ் , ஆக்ஸைன் - 4 பாக்ட்
ரேடியோ - 2 - கமிட்டி
ஏன் அந்தை என் ஏன் (இது மட்டும்)

யாராக இருந்தாலும் சரி....

உங்களுக்குப் பூரண
திருப்தி அளிப்பது

ம ர் பி
ரேடியோ

மடல்கள் 0322 :

8 லாக்ஸ் , ஆக்ஸைன் - 4 பாக்ட்
ரேடியோ - 2 - கமிட்டி
ஏன் அந்தை என் ஏன் (இது மட்டும்)

MODEL 200:

7-വാർഷ്, ഏർ-റേം, 5-ഗ്രാമി,
വോൾട്ട്-കോർഡ് - റേ

MODEL 2724:
5-വാർഷ്
ഏർ-റേം
5-ഗ്രാമി, റേ
വോൾട്ട്-കോർഡ്
വോൾട്ട്
(25-ഗ്രാമി, കോർഡ്)
വോൾട്ട്
MODEL 2725:
(വോൾട്ട്-കോർഡ്)
7-വാർഷ്

MODEL 2122:

5-വാർഷ്, ഏർ-റേം, 3-ഗ്രാമി
വോൾട്ട്
(25-ഗ്രാമി, കോർഡ്)

MODEL 2726:
7-വാർഷ്
ഏർ-റേം
3-ഗ്രാമി, റേ
വോൾട്ട്-കോർഡ്
വോൾട്ട്
(25-ഗ്രാമി, കോർഡ്)

MODEL 2124:

5-വാർഷ്, ഏർ-റേം, 3-ഗ്രാമി
വോൾട്ട്
വോൾട്ട്
MODEL 2125: (വോൾട്ട്-കോർഡ്)
5-വാർഷ്

MODEL 2722:
5-വാർഷ്
ഏർ-റേം
3-ഗ്രാമി,
വോൾട്ട്
(25-ഗ്രാമി, കോർഡ്)
വോൾട്ട്
MODEL 2721:
(വോൾട്ട്-കോർഡ്)
5-വാർഷ്

murphy radio
delights
the home!

வாத்தியார் இங்கே, பாட்டி, மூத்தர
நான் காணியிருந்து பட்டணத்து
வாத்தியாராகி விட்டேன்!"

"இந்த ஊருக்குச் சமரணம்
உண்டோ?" என்று சொன்னதோடு
பாட்டிக்குத் திருப்தி ஏற்பட்டுவிட்
டது. அவளுக்கு கழக்கம்போல் விவர
மாக எதைவும் தெரிந்து கொள்ளும்
ஆவல் எழவில்லை. இரண்டு நிமிஷங்கள்
சுழித்து "நான் வரேன், கோயிலுக்கு
எண்னெயே போடவில்லை தரது
நாட்களாக!" என்று எழுந்து போய்
விட்டாள்.

"டிவன் வேலையை உண்மையாகவே
ராஜினுமா செய்து விட்டார்களா?"
என்று கேட்டார் அனத்தசாமி.

"உண்மையாகவேயா என்று கேட்
கும்பொழுது, நான் இரண்டு நாட்களாக
வேலை ஒப்புக்கொண்டு காலேஜுக்குப்
போய் வருகிறது ஏதோ பிரமை என்று
தொன்றிவிடும் போலிருக்கிறதே! ராஜி
னுமா செய்துவிட்டு, டிவ்லியிருந்து
தாற்பது வருஷ ஜாக்கையைப் பெயரித்
துக் கொண்டு வந்து விட்டோம்."

"விட்டோமா? இன்னும் பாரு?"

"இந்தி, இருக்கிற மனுஷி எதைக்கு
அவன் ஒருத்திதான்."

"ஒருத்தி என்று கவையோடு சொல்ல
வில்லையா! வாத்தியார்களுக்கு, மனி
தர்களுக்குப் பஞ்சம் ஏது...ம்..."

"ம்ம்" என்று சொல்லிக் கொண்டே
விரும்பார் அவர். அவருக்கு ஒன்றும்
பேசத் தொன்றவில்லை. ஒன்றுமே
பொய்மை அப்படியே உட்கார்த்திருக்க
வேண்டும் போலிருந்தது. வெகுநாள்
மாக அப்படி உட்கார்த்திருப்பதுபோல,
மனம், புத்தியெல்லாம் அந்த திணறிக்
ஒன்றிப் போய்க் விட்டன.

ருக்மிணியும் அப்படியேதான் உட்
கார்த்திருந்தாள். ராஜினுமா செய்த
விவரம், சித்தி தடுத்தது. டிவ்லியில்
பயபேர்கள் தடுத்தது. மூட்டை
கட்டிக்கொண்டு ராவியில் வந்தது.
இங்கே வந்ததும் கப்புளாமியின் முயற்
சியால் கிடைத்த வேலையை வந்த
மறுநாளே ஒப்புக் கொண்டது. அவ
ருடைய முயற்சியினாலேயே ஒரு நல்ல
ஒடு கிடைத்தது—ஒன்றையும் பற்றி
அவள் பேசவில்லை. இங்கு உட்கார்த்
திருக்கும் கணைத்துக்கு முன் இவ்வளவும்
அற்ப நடப்புகளாகத் தொன்றி
விட்டன. அவளுக்கு அந்த ரூபகம்
உளே வரவில்லை.

இந்த திணறியிருந்து தப்பித்துக்
கொள்வதற்காக அவர் திணறிக்
கொடு தடவை 'ம்...ம்...' என்று
'ம்' போட்டுக் கொண்டிருந்தார்.

"அப்பறம் என்ன என்ன செய்தி?"
என்று கேட்பது போலிருந்தது...
கேட்கவில்லை.

இப்படி ஓர் அரை, மணி நேரம்
போயிற்று. இந்த மெனதைதையும்
முழுமைதையும் தாக்க முடியாமல்
ருக்மிணி கடைசியில் பேச ஆரம்பி
த்தாள்.

"வந்த அன்றே வந்திருப்பேன்.
உடம்பு சரியில்லை என்று சந்திரா
சொன்னதும் போமலிருந்து விட்
டேன். பெக்கக் கொடுக்க வேண்டாம்
என்று ஓர் எண்ணம், அப்பறம் ஒரு
காகியம் மீதி வீருத்தது. அதை முழு
சாகச் செய்து விட்டுத்தான் மற்ற
வேலைகளைக் கவனிக்க வேண்டும் என்று
தொன்றி விட்டது."

"என்ன?"

"ஈடு பாரக்க வேண்டி வீருத்தது.
கப்புளாமி காரும் தடைபடாமல் அலுந்து
தேற்று ஒரு விட்டைப் பிடித்து
காடமாக அட்வான்ஸும் கொடுத்த
விட்டார்."

"செக்கரியமா வீருக்கிறதா?"
என்று வினவினார் அனத்தசாமி.

"ஈடு ஒரு சின்னக் குடும்பம்
சந்தியாக இருக்கலாம், மாடியில்
ஒரு பெரிய ஹால் இருக்கிறது. தடுத்
தர அளவில் ஒரு அறை. இந்த அள
வுக்கு மொட்டை மாடியும் இருக்
கிறது. தண்ணீர், காற்றெல்லாம்
வாழியா வீருக்கின்றன."

"அதிரஷ்டம்தான், பட்டணத்தில்
வந்ததும் வராததுமாக ஒரு வீடு
அதையும் செக்கரியமான வீடு கிடைத்
தும் விட்டி, தென்னும் அது எதாரண
அதிரஷ்டமிக்!"

"அது கப்புளாமியின் அதிரஷ்டம்.
என் அதிரஷ்டத்தை இனிமேல்தான்
பார்க்க வேண்டும்!"

"வேலை கிடைத்துவிட்டது...அப்
பறம் என்ன?"

"அதையும் கப்புளாமியின் செல்வாக்
குத்தான்!"

"எப்படி வீருத்தாறும் பலனை
நீக்கத்தானே அனுபவிக்கிறீர்கள்?"

"எத்தனை பலன்கள் கிடைத்தாலும்
முக்கியமானது திணறெழுவிட்டால்
அவ்வளவும் வினாவி விட்டாம். நான்
ஒக்கியை விட்டது, இங்கே வந்தது,
ஈடு கிடைத்தது, வேலை கிடைத்தது
எல்லாம் அடியோடு விவரித்தமாகி
விட்டனம்."

"விவரித்தமாகவா?" என்று கண்
கவங்கக் கேட்டார் அவர். (நேடெரும்)

தீருமலர் தவ மொழி

ராஜாஜி - சோமு

35

இன்றையதுண்டை இரண்டாகப்
பெருத்தல் தீராவதில் தவமொழி மூலம்
கிறதே மக்களால் பார்த்த உண்
மையை விளக்கி உபதேசம் செய்கிற
திரும்பி.

**ஒன்றே குலமும்
ஒருவனே தேவனும்**

மனிதர்கள் எல்லாருமே ஒரே குலம்
ஒரு தேவனாகியும் வாழ்கின்றனர். இவ்வாறு
பெறுபவராவார்கள். எல்லாத்தவரும்
ஒருவரும் இன்றையதுண்டை உபதேசம்
செய்து உண்மையை மனதில் கொள்ள
வதற்கு உபதேசிக்கிறார் முனிவர்.

**ஒன்றே குலமும்
ஒருவனே தேவனும்**

**ஒன்றே நிலையின்
மனலில்லை காளுமே**

[காளுமே—மக்களாகியும்.]

எப்பொழுதும் பெருந்த குலமாக
மனிதர்கள் வாழ்கின்றனர். அப்படி ஒரு
புனைந்தோடு உண்மையான சேவனார்
திறந்துகொண்டு வாழ்க்கை எக்கனும்
மேலும் எப்படி உண்மையான அந்
வாறு மனதில் கொண்டு அதை
பெறவாழ்க்கை.

**சென்றே புகழ்கதி
இயல்:**

[சென்றே—இந்த விட்டு விட்டு
மேலு வாழ்க்கை சென்றும். புகழ்கதி
இயல்—மனதில் வாழி இயல்.]

**ஒன்றே நிலையின்
மனலில்லை காளுமே
சென்றே புகழ்கதி
இயல்:தும் செத்தது
நின்றே நிலபெற
நீக்கினைத்து உய்மினே**

[உத்தம—புறப்பணி அடைதல்.
உய்மினே—புறப்பணி அடைபடுவதில்.]

மன. செத்ததுக்குள்ளேதான் மனம்
தீர செத்தது இருக்கிறது. அந்தச்
செத்ததை மனதில் நிலபெறும்படி
கொடுத்த தியானித்தால், உய்யும்
பாடுகள் அதுமே மன செத்ததைச்
செவ்வாறில் நினைத்திருப்பதால்
அதுமே செத்தது வாழி.

செத்தது எப்படி மனதில் செவ்வாறு
சென்றே செவ்வாறு செவ்வாறு ஒரு
தனிமையாக இருக்க அது மன செத்தது
தெத்தது மனதில் உள்ளது. அதாவது
மனதில்—அனைத்திலும்—அதிகமாகியும்
இருந்தே மனதில் தெவ்வாறு செத்ததில்
நில செத்தது. செத்தது பெறுவதற்கு
அதுமே வாழ்வதற்கு.

**ஒன்றே குலமும்
ஒருவனே தேவனும்**

**ஒன்றே நிலையின்
மனலில்லை காளுமே**

**சென்றே புகழ்கதி
மனலில்லை செத்தது**

**நின்றே நிலபெற
நீக்கினைத்து உய்மினே**

பாய்க் தொழில்
காட்டன் சிவந்தரதம்
பெருத்தொழில்

தி
பஞ்சாப் நேஷனல்
பாங்க் லிட்.

August 1994

allowance or the amount of the cash

உய்ய வேண்டும் என்று ஆசைப் படுகிறவர்கள் கடைபிடிக்க வேண்டிய மூன்றாவது மூலியை விளக்குகிறார்.

மேற்கொண்ட வாயதோர்
மெய்த்தலம் ஒன்றுண்டு
மேற்கொண்ட வாயதோர்
மெய்த்தலம் ஒன்றுண்டு

மேற்கொள்ளலாகாது—மேற்
கொள்ளத் தக்கது. ஒம்—ஒப்பற்ற.
தான்—திருவடி.]

மக்கள் மேற்கொள்வதில் குடியி
லுப்பற்ற தவற உண்டு. எப்போ
குட்டிச் கொள்வதற்குரிய இறையன்
தருவதாய் இருக்கிறது.

மேற்கொள்ள வாய்ப்பு
மெய்க்கொள் தன் தன்

கடைப்பிடிக்க வேண்டிய மென்
மான் பாதையும் இருக்கிறது. ஆனால்
இதெல்லாம் யாருடைய பண்பாடு?

மேற்கோள் ௪ லாபியன்ஸ்சு
வேண்டுகிற நேரத்தோ

தனியே விருப்பம் செலுத்தி இந்த அன்னியஸா காடி சிறப்பாக இருந்ததாய் இத்தகைய மந்திரவாசனத்தினால் பவனிலிபு அகத்தாகும் அடிப்படைவும், சித்திக்கு வேண்டிய உபாயமும் மனத்தில் மேற்கொள்ளும் தனியே அகம்.

மேற்கொள்ள வாயத்தோர்
மெய்தீரவும் மன் றாண்டு

மேற்கொள்ள வாயத்தோர்
மெய்ததாயும் ஒன்றன்றி

மேற்கொள்ள வாய்ப்பு
மேற்கொள்ள வாய்ப்பு

மேற்கொள்ள லாம்பவண்ணம்
கொண்டதில் கொந்தகை!

* உய்ய வேண்டும் என்று ஆராதனை
படுகிறார்கள். மேற்கொள்ள வேண்டிய
முயற்சி எடுத்ததால், மேற்கொள்ள
வேண்டிய அடியை எடுத்துக் கொள்ளும்!

தமாஷின் உறைவிடம்!

...ஒரு ஆக்பா கிங்க்ரோ பாக்ஸ் காரியரின்
கிங்க்ரோ எத்தனைய படம் எடுக்கலாம் என்பதற்கு
ஒரு உதாரணம்.

பிறகு கிங்க்ரோ, கம்பளா பம்புபடுத்தி
கூடப் பித்த காரியா குழந்தைகளின் கிங்க்
பாட்டுகள் கிங்க்ரோ படம் பிடிக்கவும் சரி,
காமிபத்தின் கம்பளா பம்புபடுத்தி ஆக்பா
முதலான கம்பளா பம்புபடுத்தி படம் எடுக்கவும்
சரி பித்த பத்தி கிங்க்ரோ பத்தி.

கிங்க்ரோ 2950 பத்தி உட்கார்ந்த காரியர்.

ஆக்பா
கிங்க்ரோ
பாக்ஸ் காரியர்

இந்தியாவின் முதல் கிங்க்ரோ பாக்ஸ் காரியர்... கிங்க்ரோ பாக்ஸ் காரியர்...
கிங்க்ரோ பாக்ஸ் காரியர்... கிங்க்ரோ பாக்ஸ் காரியர்...
கிங்க்ரோ பாக்ஸ் காரியர்... கிங்க்ரோ பாக்ஸ் காரியர்...

சென்னை
சென்னை

புதுவள்ளம்

அதிகாரம் முப்பத்தேழு

அன்புச் சிறையின் துன்பத் திணை

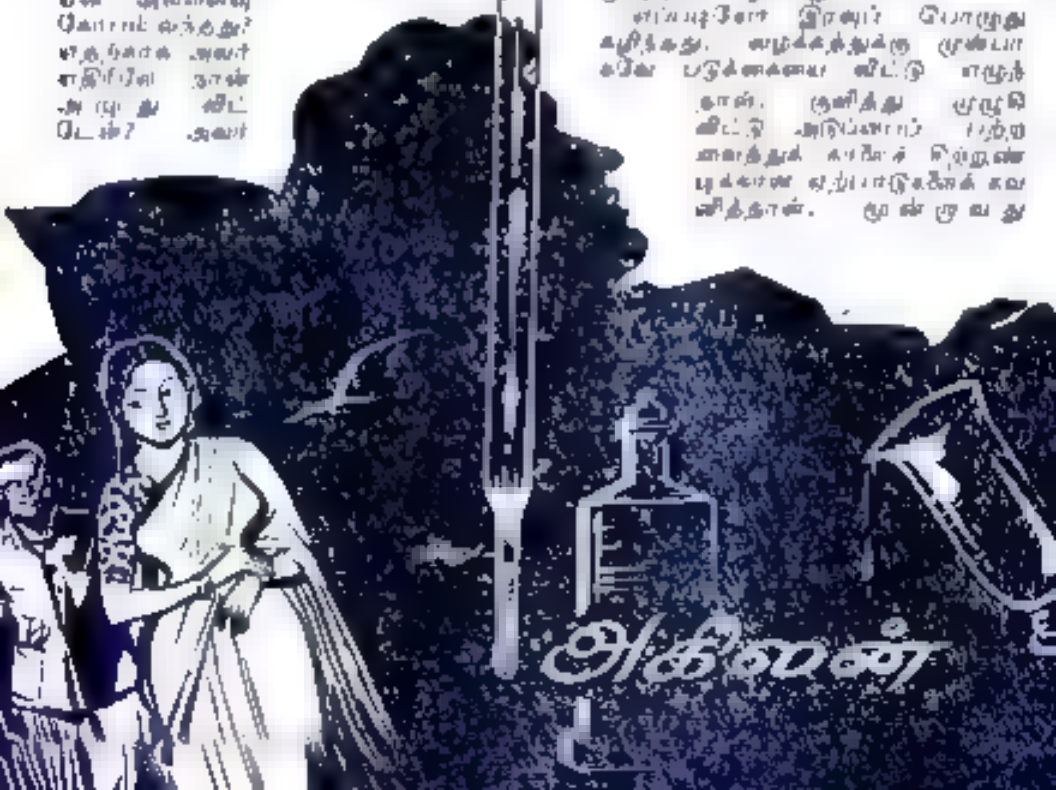
நீண்டிருக்கும் பிறகு கிட்டிக்
குத் திரும்பிய சாத்தா ரயின்
தாயை கப் புறம்பிட. மார
ணத்தைத் தன் தாயிடம்
கதலிட்டி ஒன்றும் சாய்ப்பிடைய
படுக்கைக்குச் சென்றன். மடுத்து
வெகு நேரம் சென்ற பிறகு
அவ்வக்த உறக்கம் வான்க்கே.
செய்யும் மீதே வான்க்குத்து
முரணையறும் ஒன்றுக துத்து
வந்தனையும், வழியில் கிடைத்துப்
பொன் உட்காரித்து விட்டன
மூர், பிறகு அவ்விடம் கொடி
மாகப் பேசியதைவும் தீவிரத்துக்
கொண்டான்.

'அவன் மீது திரும்பிட்டு' அவ
ரைக் கழித்து கொண்டேனே.
அது சிறையா? அவன் அம்
வனவு சிறையோடு போகவதற்கு
எனக்கு என்ன தகுதி இருக்கிறது?
விட்டை. விட்டும் போவதாக
அவர் கூறியவுடன் எனக்கு
என் அவ்வனவு
கொண்டிருக்கிறா?
எதற்காக அவர்
எதிர்ப்பை நான்
அடித்து விட்ட
பெண்? அவர்

என்னைப் பற்றி என்ன நினைத்துக்
கொண்டான்?

தன்னை தன்னுடைய பாலி
னத்துக்காக தொத்து கொண்டான்
எடுத்தான். என்னுடைய அவனிடம்
கொண்டான் பற்றுதலையும், அவ
னுக்காகத் தான் இரக்கப்பட்டதை
வும் அவன் தவறென்று கருதவில்லை.
'அவர் திடீரென்று புறப்பட்டுவெறு
என்கு போவார்? எப்படி இத்த
வனின் வாழ்க்கை நடத்துவார்?'
என்னதான் இருந்தாலும் அதற்
காகத் தான் அவனிடம் அடித்து
புலம்பி, தன்னுடைய பாலினத்தை
அவன் முன்னாக வெளிப்படுத்தி
மீதுக்க வேண்டி எதிர்ப்பை என்று
மட்டும் நினைத்தான் அவன். நிதா
னமாக அவனிடம் எடுத்துச்
சொல்லி அவனை அங்கேயே தங்கும்
படி பிடித்துக் கொண்டிருக்கலாம்.
'அவர் வாரோ? நான் வாரோ?
இனிமேல் எப்படி நான் அவர்
முகத்தில் கிழிப்பது?'

எப்படியோ இரவுப் போழுது
கழித்து, வந்தக்கத்துக்கு முன்பா
கவே படுக்கையை விட்டு எழுந்
தான். குனித்து முழுநி
விட்டு அடுப்பைப் பற்ற
வைத்துக் காரைச் செழுண்
புக்கான் ஏற்பாடுகளைக் கவ
னித்தான். மூன்றாவது

அகிலன்

மனிதன் ஒருவனுக்கும் சேர்த்துச் சமை யல் செய்ய வேண்டிய அவசியம் அவ்வி லிருந்து அவனுக்கு ஏற்பட்டு விட்டது. ஏனோ தெரியவில்லை; வரக்கூத்துக்கு மாறான ஒரு புத்தனனார்ச்சி அவன்டம் அன்று தலை காட்டத் தொடங்கியது.

காலை ஏழு மணிக்குமேலாம் முரு கையனுடைய அறைக்குக் காப்பி பை காரம் வந்து சேர்த்தது. சாத்தாவின் தங்கை கல்யாணி கொண்டு வந்து வையத்து விட்டுத் திரும்பினாள். மீண்டும் சற்று நேரத்தில் அவள் பாத்திரங்களை எடுத்துச் செல்வதற்காக அங்கு வந்த போது, "கல்யாணி! இவ்வளவு அதிக மாம் என்னுக்கு கொடுத்தால் இரண்டு நாளைக்கு முறைதான் பசிபெடுக் கும!" என்று கூறிவிட்டுச் திரிந்தாள் முருகையன்.

கல்யாணியே மறுபடியும் பஸ்ஸித் கூட்டத்துக்குப் புறப்படுவது வேலைக்கு அங்கு புகல் உண்டாவது கொண்டு வந்து வையத்து விட்டுச் சென்றாள். சாப் பாட்டுத் தூக்கு, கூளாவில் தங்கை, இவை முதலியவை தயாராக வந்து சேர்த்தன. ஆனால் சாத்தா மட்டிலும் வரவில்லை.

பாத்திரத்தில் மீதம் வைக்கக் கூடிய எப்பதற்காக றாவுகையையும் சாப்பிடு வதற்கு முயற்சி செய்கான் முருகையன். முடிவவில்லை. பாதிசை அப்படியே இரவுக்காக வைத்து விட்டுக் கைகாலித் கொண்டான்.

சற்று நேரத்துக்குமேலாம் சாத்தா லின் நிழல் கதவருவிய் தெரிந்தது. திரும்பப் பார்த்தான். அவனோ குனிந்த தலை நிரிராமல் தூக்குச் சட்டி யை எடுத்துக் கொண்டிருந்தான்.

"இங்கேயே இருக்கட்டும்; இரவுச் சாப்பாட்டையும் முடித்துக் கொண்டு பாத்திரங்களைக் கழுவி வைக்கிறேன்" என்றான் முருகையன்.

சாத்தா அவன் பேச்சைக் காணில் போட்டுக் கொள்ள வில்லை. மௌன மாகப் பாத்திரங்களை எடுத்துக்கொண்டு மின்னலைப் போல் மறைந்து விட்டான். பதிய பேசவும் இல்லை. அவன் முகத்தை ஏறிட்டுப் பார்க்கவும் இல்லை. "நிம ரென்றுவிவனுக்கு என்ன வந்துவிட்டது?" என்று வியப்படைந்தான் முருகையன்.

விசுதரமில்லாமல் அவன் சாதாரண மாகப் பழகிவிருந்தால் அவனுக்கு ஒன் றுமே தொன்றி யிருக்காது. ஆனால் இப்போதோ "இவனுடைய கோபத் துக்கு ஆளாகப்படியாக நான் என்ன தவறு செய்து விட்டேன்?" என்று எண்ணிக் குழம்பத் தொடங்கினான் முருகையன்.

மாலை நேரத்தில் அவனுக்குக் காப்பி கொண்டு வந்தான் தடிசைக் கருணா; அதோடு கிற்பனைக்குத் தயாராக இருந்த தின்பண்டங்களையும் டப்பாவில் கொண்டு வந்து கொடுத்தான்.

"அண்ணா! இந்த அறைக்கு இரண்டு சாமிகள் வைத்திருப்பீர்களே, ஒன்றைக் கொடுத்து விடுங்கள்!" என்று கேட் பான் கருணா.

எதற்கென்று கேளாமல் அவரிடம் சாமிக் கொத்திலிருந்து ஒன்றைக் கயிறு திக் கொடுத்தான். பிறகு அவரால் அவ சரையக் டப்பாவை எடுத்துக் கொண்டு கடற்கரைக்குக் கொம்பினான். எப்படி யாவது அந்த அறைக்குள்ளிருந்து விடு தலை பெற்றுக்கொண்டு நிறந்த வெளிக் கு வந்து விட்டால் போது மென்றிருந்தது அவனுக்கு.

கடற்கரை விளாபாரம் அவ்நைக்கு முழு வேகத்துடன் நடைபெற்றது. அங்குமிங்கும் ஓடித் திரிந்து பொட்டியைக் காலி செய்து விட்டு, எட்டை டப்பாவை நிறப்பிக் கொண்டு இரவு ஒப்பது மலிக் கேல்லாம் அறைக்குத் திரும்பினான். அறைக் கதவைத் திறந்தவுடன் அவன் கண்களையே அவனால் நம்ப முடியவில்லை. அவனுடைய அறைகரான அறா?

துணிமணிகள், புத்தகங்கள், பத் திரைகள் எல்லாம் ஒழுங்காக அடுக்கி வைக்கப் பட்டிருந்தன. சுந்தரம் தான் வானுக்குப் புறப்படும் போது, தான் படித்து முடித்த புத்தகம், பத்திரி கைகளையும் சிவ்வழைச் சாமான்களையும் முருகையனுக்காக விட்டுச் சென்றிருந் தான். அறை கூட்டித் துப்புரவு செய்யப் பட்டிருந்தது. மண் கூளா வில் தண்ணீரும் அருவிய் ஒரு தம்ம ரும் இருந்தன. மென்செ மேல் சாப்பாட் டத் தூக்கு!

இவ்வளவையும் சார்த்த பிறகு முருகையனுக்கு மெழ்ச்சி ஏற்படு வதற்கும் பதிலாக ஆத்திரம்தான் பற்றிக் கொண்டு வந்தது. தன்னுடைய சுதந்திரத்தில் சாத்தா குறுக்கிட்டு, அவனுடைய சட்ட திட்டங்களைத் தன்னுடைய அறைக்குள்ளேயும் நினை தாட்டுவதாக நினைத்துக் கொண்டான். "என்னுடைய அறை எப்படி இருந்தால் இவனுக்கு வசம்? நான் எப்படிப் போனால் இவனுக்கு வசம்? இது ஏது, பெரும் தொல்லையாக இருக்கிறது!"

அவனுக்குப் பரி பெடுக்கவில்லை. ஆனால் சாப்பாடு முழுவதையும் கிரமம் பட்டுச் சாப்பிட்டு வைத்தான். சில் வதற்கு வாகனம் என்னுள் ஒரு காசிதத் திக் சட்டி வைத்து விட்டுப் படுக்கையில் விழுந்தான். அறை விளக்கை அணைத்த

பிறதும், என்னல் வழியே தெருவினக்கு தானாக உள்ளே புருந்து அகலுமடைய இருப்பிடத்துக்கு ஒளி கொடுத்தது.

தூக்கம் வரவில்லை முருகையனுக்கு. ஆத்திர நாட்டுச் செறச்சாவிக்குள் அவன் சுழித்த நாட்கள் அம்னுடைய நினைவுக்கு வந்தன. அந்தச் செறக் கொட்டடி போலவே அகலுமடைய அகலுமடைய மாறி விட்டதா?

முதல் நாள் வரையில் அவன் அது பணித்த கதந்திரம் இப்போது அவனுக்குக் கிடையாது. 'காலைத் தொழு கொள் சிறிதுண்டி கொடுக்க, தூய் பசுவில் ஒருநாள் உணவு கொண்டுரை, மாலை மட்டுக்குத்தி காப்பி கொடுத்து உபசரிக்க, இதெல்லாம் என்ன அகலுமடைய ராணியின் ஆட்சியென்று சொல்வாராசனே, அதுதான் இப்போது நடக்கிறது?' மற்றவர்களின் இரக்கத்துக்கு, அதிலும் பெண்களின் இரக்கத்திற்குப் பாத்திரமாக ஒருவன் இருப்பதைப் போல் வேலம் வேறு ஒன்று விட்டிருக்கலாமா?

கதந்திரன் விட்டிய நடந்ததுபோல் இங்கும் நடந்திருந்தால் முருகையனுக்கு ஒரு மாறுதலும் தென்பட்டிருக்காது. சாந்திராவு கூட விசம்பலின் துப் பழகியிருந்தால் முருகையன் போலும் படுத்தி விடுக்க மாட்டான். ஆனால் என்னுமில்லாதபடி, அந்த அகலையைச் சுற்றி ஒரு திரை விழுந்து விட்டது போல் முருகையனுக்குத் தென்படாமல், புலிவயல் கூண்டுக்குள்ளேயே பவகைகளால் மூடி விடுவாராகக் கருதுகின்றார்கள். அப்படி ஓர் உணர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது அவனுக்கு.

திருவென்று இரவோடு இரவாக வெளியில் விளம்பி விட்டால் என்ன? அவனுடைய தந்தை சிவப்பிரகாசத்தின் முகம் அவன் மனத் திரையில் பளிச்சிட்டது. தேரே அவரிடம் போய்ச் சேரவா? மூடியாது? அவரை மறந்து விட்டு இனி வாழவும் மூடியாது.

இளம் பாலைக் குட்டியை முனிவாடித்துச் சப்பிலியால் பிணைத்து வைத்திருப்பதைப்போல் தன்னைத் தன் தந்தையாருடன் விதி பிணைத்து வைத்திருப்பதை உணர்ந்தான். அவர் மாத்திரம் அவரை எதிர்பார்த்து வாலும் நினைவில் இவ்வாதிருந்தால், இப்படி பிணைத்துக் குப்பிடிக்காத வேலையைச் செய்வதும் வேண்டாம், மனைத்துக்குப் பிடிக்காத இடத்தில் தங்கியிருக்கவும் வேண்டாம்.

அடுத்த நாளிலிருந்து மூப்பகம் வேலைகளில் அவன் தீவிரமான வேலை வேண்டுகளில் இறங்கினான். தந்தை

உணர்ச்சியற்ற தூடமாக மாற்றிக் கொண்டு கண்ட கண். இடங்களில் செல்லும் வேலை தேடித் திரிந்தான். பத்திரிகை விவரப்பரங்களுக் கெல்லாம் மனு எழுதிப் போட்டான். பவந்தான் கிடைக்கவில்லை. ஆனால் கடற்கரை விபராமரம் மட்டிலும் குறைவில்லாமல் நடந்து வந்தது.

கதந்திரம் சென்னையில் இருந்தபோது சாந்திரா குழந்தைகளுடன் கடற்கரைக்குச் சென்றதுபோல் இப்போது அகலுமடைய, பெருமாளும் விட்டுக்குள்ளேயே அடைத்து விட்டதான். அவரின் ஏற்பட்டபோது மட்டிலும் முருகையனிடம் ஒரிரண்டு வார்த்தைகளைத் தலையைக் குனித்து கொண்டு பேசுவான். மற்றச் சபையர்களில் எவ்வளவு தூரம் ஒதுக்க மூடியோ அல்லவது தூரம் ஒதுக்கி வந்தான். ஆனால் அவரைக் கவனித்து உதவிகள் செய்வதில் மட்டிலும் அவன் ஏற்றுப் பின்பாக்கவில்லை.

போதுக்கொடியாத அன்புத்தொடரலை உயர் போதுத்துக் கொண்டு யோசிப்போ தன்முடைய கதந்திரத்தைப் பதிகொடுத்து விட்டவன் போல் தனக்குள் முணுமுணுத்துக் கொண்டான். மூலகையன். வாய் விட்டுப் பேசுவதற்கு அவனுக்கு ஆள் கிடைக்கவில்லை. ஆனால் பிடுக்காத வேலைகளிலும் அவனுக்கு உணவு கிடைத்தது.

எப்படியாவது விடுதலை கிடைத்தால் போதுமென்று ஏங்கிக் கொண்டிருந்தவன். அடுத்த ஞாயிற்றுக்கிழமைவை எதிர்பார்த்திருந்தான். சித்திராவுக்குக் கடற்கரையில் சந்தித்து எவ்வாறு விசுவாசமாயும் அல்லாடும் மனம் விட்டுச் செல்ல வேண்டுமென்று தோன்றியது. தூய்வு வாழ்க்கையை மேற்கொண்டு எவ்வளவு நாட்களுக்குத் தான் ஏறமப்படுவது?

ஞாயிற்றுக் கிழமைவன்று, அவன் கடற்கரைக்குச் சென்ற சிறிது நேரத்துக்கெல்லாம் மகிழ் பிடித்துக் கொண்டது. முருகையனே மனமையைக் கண்டு பெறு எங்கும் ஒதுக்கவில்லை. கொட்டுவதே மகிழ்வைச் சிறிது கூடப் போலும் படுத்தாமல் வழக்கமாகச் சித்திராவைச் சந்திக்கும் தொணியின் அருவி வேய நின்றுள். குளிரும், தடுக்கலும் மற்ற எந்த உணர்ச்சிகளும் இல்லாத மறக்கடையோல் அவனுக்காகக் காத்திருந்தான். அந்தப் பெருமகனில் அவன் எப்படி வருவான் என்பதைக் கூட அவன் சிந்திக்கவில்லை. இரவு எட்டு மணியாவிவிட்டது. மகிழ்ச்சி நீங்கியிருக்கிறது. அது

வரையில் கொட்டிய தீரெல்லாம் அவன் தலையிலிருந்து வழிந்தது.

மழையோடு மழையாகத் தன் அறைக்குத் திரும்பி வந்தான். வாசலில் காத்திருந்த பெண்களிடம் ஒன்றிமே போனாய் தன் அறைக் கதவைத் திறந்து ஈழக் கொண்டான். நகரத்த துணிகளைக் கழற்றி எறித்து

விட்டு, தலையைக் கூடச் சரியாகத் துவட்டிக் கொள்ளாமல், வைத்திருந்த சாப்பாட்டைத் திரும்பிப் பாராய் படுக்கையில் சாய்ந்தான். வாசலில் நின்று கொண்டிருந்த சாத்தாவர் கல்லாணியும் அவன் சாப்பிடப் போவதாக தீர்மானித்துக் கொண்டு விட்டுக்குள் திரும்பினார்கள்.

அத்தியாயம் முடிந்ததெட்டு

வெளியேற்றம்

மீது நான் காணவில் வழக்கம்போல் மூதாமையுக்குச் சிறுநண்டியை எடுத்துக் கொண்டு சென்று கல்லாணி புகற்றத்தொடு திரும்பி வந்து சாத்தாவிடம் ஏதோ கூறினார். சாத்தாவருக்கு அளகல் கேள்வியற்றவுடன் நெஞ்சு ஒரு வளர் நின்றுவிட்டது. பரபரப்போடு ஒட்டலும் நடைவழிக் கொண்டு மருகையின் அறைக்கும் அழைத்தார்.

மோனா மேல் அவன் வைத்துச் சென்ற இரவுச் சாப்பாடு அப்படியே இருந்தது. அவன் களைந்து போட்ட கரத் துணியிலிருந்து வழிந்த தண்ணீர் அறைக்குள் தேய்கிக் கிடந்தது. முருகையன் கண்ணைத் திறக்க முடியாமல் முனையப்படியே படுத்துக் கொண்டிருந்தான். அவனுடைய மூச்சுக் காற்று நெருப்பென அந்த அறைக்குள் பரவியிருந்தது.

சாத்தா முருகையனை ஒரு விசையு உற்றுப் பார்த்தான். துணி ஏக்கம் தாங்காததுபோல் அவன் கூடல் நடுங்கிக் கொண்டிருந்தது. மெதுவாக நெற்றியில் தன் கரத்தை வைத்துப் பார்த்தான். காய்ச்சல் அவன் கரத்தைக் கட்டுப் பொருக்கியது. வைத்த கரத்தை எடுக்க மறுத்து மாலை மாலை யாகக் கண்ணீர் வழித்தான் சாத்தா. முருகையனுக்கு ஒன்றுமே தெரியவில்லை.

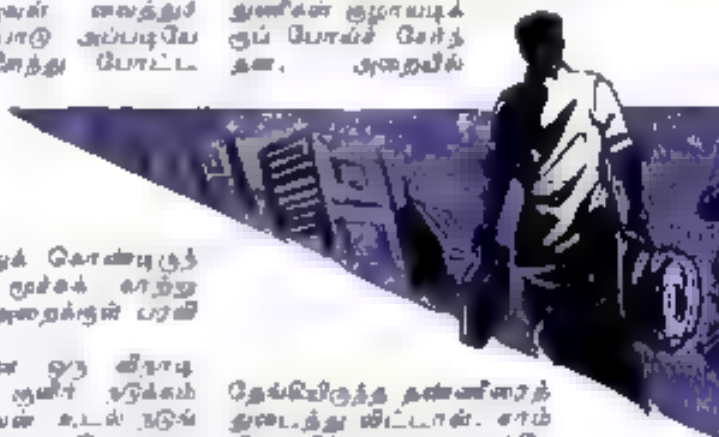
தன் விட்டுக்குச் சென்று 'தாமிரட்டை' எடுத்துக் கொண்டு ஓடி வந்தான். 105 'டிஜி' இருந்தது ஜூரம். பிறகு சாத்தா தன்னையே மறந்து விட்டான்; அவனைப் பற்றி உறுக்கினான்.

"எங்கே, கண்ணைத் திறந்து பார்ப்புள்! கண்ணைத் திறந்து பார்ப்புள்!"

முருகையன் அவன் விழித்தான். முதலில் சாத்தாவின் முகம் மங்கலமாகத்

தெரிந்தது. பிறகு பனிச் சென்று தெரிந்தது. அவனுடைய கண்ணீர் தன்னை நனைப்பதைவும் கண்டுக்கொண்டான். முன்னால் புரிய முயன்றான்.

தவருகில் நின்று கல்லாணியை அழைத்த. கூடவே சென்று அடுத்த கெடுவிலிருந்த டாக்டரை அழைத்து வருமாறு கூறினான் சாத்தா. அதற்குள் யானை வென்று அழையை ஒழங்கு செய்யத் தொடங்கினான். கரத் துணிகள் குழாய்ப்புக்குப் போய்ச் சேர்ந்தன. அறையில்

தெய்விலிருந்த தண்ணீரைத் துடைத்து விட்டான். சாய் பிராணிப் புனை அங்கே தறுமணத்தொடு சுமழ்ந்தது.

டாக்டர் வந்து ஊசி போட்டு, மருத்தெழுதிக்கொடுத்துச் சென்றார். "அரவம் ஒன்றுகிளை; சீக்கிரத்தில் குணமாகி விடும்" என்று அவர் கூறிவதைக் கேட்ட பிறகுதான் சாத்தாவருக்கு உயிர் வந்தது.

அன்று முற்பகல் முழுவதும் முருகையன் கண் விழித்துப் பார்த்த போதெல்லாம் 'சாத்தா அவனருகில் இருந்தான். அதுதான் ஸ்கரையில் அவனிடம் போனாய் இருந்ததற்குப் பிராபத்திதம் செய்து கொண்டவதுபோல் ஏதேதோ பேசினான். மருத்தை ஊர்திக் கொடுத்தான். கவிவு மிகுந்த

விழிகளால் தன் அன்பைச் சொல்கிறாள். அக்கம்பக்கத்து வீடுகளில் இருந்தவர்களும் முருகையின் அறைக்குள் வந்து எட்டிப் பார்த்துச் சென்றார்கள்.

முதல் வீட்டுக்கார அம்மான் பார்த்த பார்வை மட்டிலும் சாத்தாவுக்கு வண்ணவெளியைப் போட்டுத்தது. அக்கறை யொடு விசாரிப்பவன்போல் விசாரித்து விட்டு, குத்தகாக ஒரு சோம் சொல்லிவிட்டுத்தான் அந்த இடத்தை விட்டு அவள் திரும்பினாள்.

வெளியில் மழை தீவிரமாகியது. அளட மழையோல் விட்டு விட்டுப் பெய்து கொண்டிருந்தது. விவாபாரத் துக்கு வேண்டிய தின்பண்டங்களைச் செய்ய வேண்டிய அவசியம் ஏற்படாததால், தன் தாயாரைக் கவனித்த நோம் போக மற்றப் பொழுதெல்லாம் முருகையனுடன் இருந்தாள் சபத்தா.

சூரியனுக்கிழை வன்ற இருண்டு விட்ட வானம் தாங்கைத்து நாட்கள் வரையில் சூரியன் வெளியில் விடவில்லை, முருகையன் சிறிது சிறிதாகத் தெறிக்கொண்டு வந்தான். உடல்

தடித்ததப் பற்றி அவனுக்குக் கவலை இல்லை; வேழப்பைப் பற்றிய கவலை அவனை லாட்டத் தொடர்வியது. வருமானமில்லாத தோயாளியாக இப்படியே படுத்துக் கிடத்தால் சாத்தாவுக்கு எவ்வளவு சிரமம்?

சாத்தாவைப் பல வேளைகளில் கண்ணீரமக்காமல் உற்றுப் பார்த்திருக்கிறான் முருகையன். நோய் வந்து அவன் படுப்பதற்கு முன் மனிதர்கள் தனியாகவே வாழ்ந்துவிட முடியும் என்றதான் அவன் தம்பிக்கொண்டிருந்தான். மனிதருக்கு மனிதர் துணையாக இருப்பதில் ஒரு மகத்தான கவலை இருக்கக்கூடும் என்ற உண்மை இப்போதுதான் அவனுக்குப் புலப் பட்டது. 'சாத்தாவுக்குப் பதிலாக இங்கே சித்திரா இருக்கால் எவ்வளவு தன்னுட இருக்கு!' என்று அவனுக்கு எண்ணமில் இருக்க முடியவில்லை. சித்திராவை நினைத்துக்

பாக்கியலிடுத்து இதன்மே பத்திரப
ஐயங்கார் பிகப் பெயர் ஏமாற்றத்துக்குத்
தன்மையத் தயார் செய்து கொண்டு வரத்
திறமை ஒப்புத் தள்ளார். இதற்கிதழ் பதனை
இயேசாகத் தட்டினார். ஒரு தடவை, இரண்டு
தடவை..... ஸ்ரீராமத் தட்டுக்கும் பிறகு
தான் "பாரது?" என்று கேள்வி குபத்திய
பதில் வந்தது.

மூன் பின் தெய்வாதயர்களாக இருத்தாய்
தம்பைய இவ்வூர் என்று சொன்னதும் பல
விக்கிய வன்பதற்காக, சென்னிக்குப் பதிக

கேள்வி: "தேவரின்
பாக்கிரிதர" கருவியி
துருத்திருந்தது" என்பது
கேட்டார் அவர்.

உள்ளே விழுந்து
கொண்டு கம்போடு
தள்ளப்பட்ட தள்ளப்பட்ட
ஒரு விதமாக உட்குவது
தான். அங்குக்குப் பின்
எனக்கு ஒரு அம்மாவைத்
தான். கிரேஸிஸ் புதுத்
துக்கு மோகாத தன்
திறமைகள் தான் கிரே
ஸிஸ் தான் கொண்டு
கொண்டு உட்குவது
தான். இருவரும் மூக்
ளாக கண்ணாடி போட
புதுதார்கள்.

[illegible]

இருவருக்கும் மூன்றாம் பரிசளிப்பீர், நான்
மீண்டும் தெரிவாத ஒரு மனிதன் இங்கு வந்த
வாகக் காலியி லேற்றது மூன்றாம் பரிசளிப்பீர்.
பத்திரமே ஈரவாசகம் ஏராளம் தீண்டி.
"பத்திரமே ஈரவாசகம் மூன்றாம் பரிசளிப்பீர்...."

“உதவிக்குரியவருக்கு... உதவி...”

அதற்குள் அந்த அம்மாவை, "பத்தம்பாடா,

சாதிதா உத்தேசம்? கா... (தொடர்ந்து) தான் பற்றிப்போனது... அந்த... கவர்...
கா... (தொடர்ந்து) பற்றிப்போனது... அந்த... கவர்...
கா... (தொடர்ந்து) பற்றிப்போனது... அந்த... கவர்...

விடுவாரி காலத்தில் தடிமனாக அப்படியே விட்டு விட்டுப் பதிகாரம் துலக்காக மீது தாங்கித் தவிர்த்துக் கொள்ளுமா? இல்லாவிட்டால் காலத்தின் தாக்கம் என்ன?

அங்காள் ஓர் ஓரமாக வந்து பதமதுப
நாயகாரின் புகத்துக்கு வலிநீர் தின்று
கொண்டு, "வேறு எங்கே, பத்து அளவு
கண்டு வரவேலா?" என்று சொல்லாள்.

“இங்கு” என்ற சொல்லின் கீட்டு அழுத்த
மிறுமி தாயங்காரர்.

தமிழ்நாட்டாரிடமார் அடிமுதலடி நடைமுறைப் பிடித்துத் திண்டாடவில்லை. உட்கார வைத்துத் தாளும் அருவியை உட்கார்த்தார். ஐயங்கொண்ட ஒரு முறைய உச்சியிலிருந்து உள்நாட்டாய் வரவாய் புதுவையிலுள்ள உருக்கி விழித்துக் கொண்டு போக்தார்.

“என்னோடும் சொல்கிறாள்? நுழைந்தால் உங்களை இரூக்கிரூக்கன்!” என்று கிழவன் தூயிர்மாச்சாச்சாயர் கேட்டார்.

“பலகாரை” கீதையாகப் எப்போதும்
சொல்கிறேன். ஆளுக்கு ஒரீடத்தில் உத்தி
வோகம் பார்த்துக் கொண்டிருந்தாலும்
பாருக்கு எத்தக் குறையும் இல்லை.....”

“கொது வாரோயி... இதுக்கெழுத்? சொன்
கிவமா இதுக்கெழுது!”

“வாழை” இதுத்தானோ, அப்போதே இதுக்கெனத் தம்மோடு இருந்த காரணம்

நாடி நூல் வீட்டில் து.

“என்ன நிகர்த்தே, பத்தா?.....” என்று நினைவுகள் கொண்டாள் அந்த அழகுநான்.

அருவகாரமும் குடியும்
கருணை உ மருவத்
வதும் தன் நானியி
புதிய வைப்பதற்காகம்
வகைவகை பவன்துமா
கம் கருகியும் முடியும்
திறந்தும் குறைவோ
மடியும் பார்த்துக்கொண்
பமுத்த நூதியைக்கொள்
பார்த்து. திவ்யனா ந்து
வெட்டி. எம் ஏவப்பத
புதியவரும் நாதத்தி
வாய்ந்த சுவனம் வரும்

தமிழகம் நம்முடைய கைகளில் இருக்க வேண்டும்.

“தெரு குதாசித் தெருது விட்டதே... அது
காதுவாய்க்கா தெருவு, புதிது...“ என்று
அது விட மனதில் மனது விடுவதில்
தெருவாய் தாதுவாய்.

“எனது தோழித பத்து” என்று அழைப்பது அப்படி நிகழப்படுகிறது என்று எம்மீ எம்மீ அறந்தான். நடுத்தர கண்ணாடியில் பட்ட கண்ணாடித் துறிகள் பரந்தவையே மறைத்தன.

“என்ன பத்து? என்ன செபத்து?
நீ ஒரு கதோலிகடப் போட்டிருக்கே அப்பா நீ!”
—இது கிறிஸ்து.

“கடுதாவினா?” கடுதாவினோட அக்கிரமம், அப்படியாகக் குரல் அக்கிரமம், ஒரு நிமிஷத்தில் தம் வேலை உதறி விட்டு, “வரதன் என்ன?” என்று பேச்சை மாற்றினார்.

இருவரும் பற்றிச் சொல்லுகிறார்கள்.

“செய்தேயிந்தால் இறுக்கிடுறா? வெளி
உலகம் தெரியுமா!”

[illegible]

தேவர் குறுக்கிட்டு "எல்லாம் பகவான்
சித்தம். அதுவாராவும் மாற்றமுடியாது"
என்று ஸபகாவுக்கும் தம் மனைவிகளுமே
குறுக்கிட்டுத் தடுத்த முயன்றனர்.

தற்போதைய மீனாதி இறந்த செய்கியை
மீண்டும் மீண்டும் பிரத்தாபித்து ஆறியும்,
ஆறியதும் இருக்கும் புள்ளிக் கிளையிலும்,
மீண்டும் மீண்டும், தம் மீனாதிமயம் பார்க்கு.

உள்ளுமையிலே சிபாக்கீரன்

சுற்றுலா வீதிப்பல். தலைவர் ஒரு வீதிப்பல் பிரதேசமாக காட்டுவதற்காக அங்கு உடனடியாக ஒரு கட்டிடக்கலை யாக வடிவமைத்து, மென்மையிட்டு, கட்டிடம் அமைத்துக் கொடுக்கவேண்டிய வேண்டிய அடிப்படைகள் போன்ற திட்டங்களை, போதும் உடனடி நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டிய உத்தரவுகளை உடனடியாகவே எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

Summary

இண்டர்நேஷனல்

94 and 97e - also p. 111; fragments not included.
(Copy made by J. G. G. G.)

பிரதிபந்தம்
தொழில்நுட்பவியல்
சிறப்பு விபர
மார்ச் 2014 பக்கம் 1

தமிழகத்தின் காவல் அமைதி இராணுவம் மற்றும் போலீஸ் தாழ்ந்த அளவிற்குள்ளே வந்திருக்கிறது. இதைக் கவனித்து, தமிழக மக்கள் அனைவரும் பெரும் இழை உணர்வு கொண்டிருக்கிறார்கள். காவல்துறை, துறைமுகங்கள் மற்றும் இலாகா களம் அமைந்துள்ளதால், போலீஸ் இலாகாவுக்கு உடனடி சீர்திருத்தம் தேவை. அது கவனிக்கப்பட வேண்டும்.

[illegible]

சென்னை, ஆதிதிரா, ரேஷனி மற்றும் கைத்தொழில் வாரியகங்களுக்கு பரிமாண ஏஜெண்டுகள்
ஜெனரல் எக்ஸ்சிஞிக் அம்மெலி ஆம் இந்நீதியை பினாமோட் ஸிபிபிட, சென்னை-2
இந்தங்கள்: பெயர்வட்டி, பெயர்வட்டி மற்றும் சென்னைவரை

“நடுத்தில் பத்து கங்காளர் பண்ணை நம் எய்வாயம் இருந்து கல” என ஏ. ப. பத்து, கம். உள்பே” என்று சொல்லி விட்டு நடுத்தில்மாச் சாரிலார் எழுந்தார். மேல் படுக்கைகளை எய்திச் சென்று சொல் கையம் பக்கமாகச் செல்லா கவருகிய அந்தக் கிணறுமே. பதமநாயு நாயகாரர் தாக்கதில் வீட்டுக்குத் தவிர வேறு உணவு உபயோகம் துன்பம் எழுதித் தா. “பெண்டாய, வேண்டாம்” என்று கிறியலாத் கூடுதல் விட்டு இரண்டு கட்டாட்டை கண்டபடி எகிறி ஒங்குகத் துக்கிற்று. அம் மானம் பின்பற்றி என்னை என்று அந்த நுழைந்த அகலாதிதும் அதிக் இருட்டாக இருந்த ஒரு ரங்கியில் வெள்ளு நகைகள்.

சொய்கை கெட்டுநேரம் பூடுகெடுகெடுக்கும் மக்களாக நீண்டு நுயல்வார் குவித்தார். அம் மான் கயமாயில் அகலாதிதில் மேல்பேசை இருந்தார். நரசிம்மாச்சாரியார் மேல்க் நீண்ட கிணக்கு வந்து ஒரு நடனம் மேற்கூறிக் கிட்டார். கண்ணர் கசிந்திருப்பதாக அவருக்கு ஒரு பிரமை. அதுவும் கண்ணுமயம் கழறி விட்டு ஒரு நடனம் கண்ணர் துடைத்துக் கொண்டார்.

“கேளுங்கள் பாக்லெம் செங்கலன். கம். கல்லாகவே போய்ச் சென்று கிட்டார். இன்னும் ஒரு பத்து காலும் இருந்திருக்கலாம். அப்படி என்ன வயாவி கிட்டா” மிழைப் போதல் தாப்பது இருக்கும். கங்கக் தெரிய மரப்பாச்சி எவத்தி விண்வானுதி குழந்தை. என் செங்கலு? அகலாதிதில் கம்மலி பாக்லெங்கைக் கப்பாற்றுவதற்கு இவர் ஏகாகியாகித்தான் நீர் வேண்டும். ஒருவர் பாக்லெங்கைத் தந்திருவர் தக்கப் பட்டுக் கொடுத்தாக வேண்டிப் பிடுகிறது. இந்த விதியை வெல்லாமல் மலித்துக் எங்கே கட்டிக் முடியும்? - இப்படி என் செங்கலென் போலிச் பண்ணைக் கொண்டிருந்தார்.

அந்தருள் பதமநாய நாயகார் குவித்து விட்டு வந்து மேட்டில்பத் திறந்து கையகத்

துண்கெட்டை எடுத்து உடுத்திக் கொண்டு அகலாதிதில்பாக்கு வந்து கிட்டார்.

“பத்து, கங்காளம் ஆகா?”

“பத்து” தாசெல்லாயம் கதாசம் பண்ணிக் கொண்டிருக்க கைய போலிருக்கிறது. சொல்பக் காலத்துக்கு அப்பறம் இந்த ஐக்கை வாயில் விட்டுப் பார்த்தேன். அந்த மாதிரி கங்காடா கிண இருக்கிறது. பக்கத்திலிருந்து செஞ்சன். துணைப்பதற்கு நல்ல கல். மேல்பு துணைத்துக் குவித் துத்தாய் எத்தனை வருஷங்கள் இருக்கலாம்...”

பதமநாய நாயகார் தா. துரை கிணைக் கட்டி கிட்டார் என்று சொல்லி ஆராத் கண்டிக் நா சொல்லியார். நாயகாரும் அ கிணைக்கப் பற்றி கிராமமாக கிளக்கத் தொடங்கினார்.

குவித்தவருக்குக் கப்பி காய் பிடகாய்போய் இருந்தது. அவருள் கிட்டில் இருந்த இருக்கருமே கப்பி காய்பிடாத கையகங்கள்.

கங்காடாக்கு இன்னும் ஒரு மணி நேர காலம் இரு வேண்டும் அல்லவா நேரக் கதையும் கிணைக் கிணைப்பதைத் தவிர வேறு வழியில்லை. அதுவும் திண்டாடல் புத்தியில் கிணைப் பத்திய செங்கலை எய்துதாய்க்கியை நாயகார் எடுத்துக் கொண்டார்.

குத்தவன் செங்கல்திற்கு அகலாதிதில் உத்தியோகம் அதற்கு அடுத்தவன் கங்காடா கையகங்கள் பம்பாயில் செங்கலென இருக்கிறது. அவருக்குக் கைக் குழந்தை கைய செங்கல இரண்டு குழந்தைகள். அகலாதிதில் கட்டிகலாசன். அவன் கங்காடா கிணைக்குத் தில். நல்ல உத்தியோகம். அவருக்கு இன்னும் குத்திக் தில். கண்டிப் கையகத்து புக்கியெயில் மேல், அப்பிதா கைய செங்கலு ரவிய் ஏறும்படை கவித்து கட்டிக். அவருக்கு ஏதிர குத்திக். என்ன அவருக்குமே அந்தகலாக ஏதிர அகலில் ஆயிரத்துக்குக் கொஞ்சம் குக்கியென கம் பண் கால்குதிருக்கன். இரண்டாயது கைய கருக்கு கதிர் காலத்தில் பிரமாதமான கத்தாய் கங்காடா கையக் கருதிருக்கிறது. இந்தச் செங்கலென் குக்காய் மணி நேரம் கிணைத்துக் கொண்டிரு நாயகார். நடு நடுவே கிறியல் மேட்ட செங்கலென்குக்கும் பதில்களைக் கொள் கிக் கொண்டார். அப்பறம் மேல்கித் துணி செயிப திடென்று. “காத்தன் எங்கே இருக்கிறது?” என்று கண்டி மேட்ட அதே மேல் கைய நாயகார் கிட்டார்.

“காத்தன் கால்குதிருக்கிக் இருக்கிறது. நுமகலா கெடிக். ஏதாசமாகக் குழந்தை குட்டிகன். கால்குக்கும் கையகக்கும் பிரத கிணை. போலி. கால்குப் பிறப்பு போல்து கையகக்கித் தாப்பிதா நம்பிதா அவருக்கு அனுப்பியாக வேண்டும். ஏதோ அவன் கைய நம்ப கவிடுதது. நாயகலும் இருக்கிறார்” என்று கூறி முடித்தார் நரசிம்மாச்சாரியார். அப்பொழுது நாயகாருக்கு மேலேரு க்கையம் புத்திக். அதாவது நரசிம்மாச்

சாரியாரும் தாமும் ஒரு விஷயத்தில்
ஒரே திசையில் இருப்பதைப் புகிந்து
கொண்டு விட்டனர். இவ்விஷயத்தைப்
பிரதேச இருக்க முடியவில்லை.
தவறுதல் ஏன் பின்பாகவோ இருக்க
முடியவில்லை. எவ்வாறு நடந்தது.
மனம் தாக்கத்தை கழிக்கும்போது
கூட, உத்தமனை விட்டுப் பிரிந்து
வாழ வேண்டிய ஒர் அளவில் இருந்
ததும் தெரிந்து விட்டது. "எப்படியு
பட்ட பழமையான கிராமம்"

இவ்வாறும் தெரிந்தும், தேவியா
கூடப் போய் எவ்வளவுதான் கம்பீர
தாங்காமல் பேசவேண்டும் என்பதற்
காக, "வரதேவனு நீங்கள் போய்த்
கக் கூடாதோ? அவனுக்கும் உதவி
வாக இருக்கும் அல்லவா?" என்று
கேட்டார் தாய்வாள். அப்படியே,
"இவ்வாறே மெய் பட்டணத்தில்
அவனுக்கு ஒரு வேலை கிடைக்க
விடக்கூடாது? இங்கிருந்து காலுநீ
புரம் போய்க் தாம் காலம் தள்ள
வேண்டுமா?" என்று கேட்டார்.

நிதாய் மறல் வேண்டியதாய் எனச்
கூப்பிற்று.

"உமக்கு என்னுடைய இங்குவிட்டதும்
மனம் உண்டா? மட்டிலும் எங்கெங்கே
பதல்? உங்களுக்கும் கி அகியோர் இந்த
பழையதற்கு அப்படி ஒர் உதவி தமையிடம்
இருக்கிறீர், என்ன சொல்லுங்கள்?" என்று
தரவிழைந்தேனியார்.

தாய்வாள் சிரித்தார்.

"இந்த விடம், விற்றுவிட்டுப் போனவிட
காரியம், ஆனால், என்ன காலுநீரத்தில்
உத்தம தானாகவே விளையாட இருக்க முடி
கிறதோ? இவ்வென்று வேறு எவ்வாறு
சாதிக்காய். அது மட்டுமேயே பதல்.
இந்த விடுவின் கீழேயே தமையிடம்
வேண்டாம் என்று அவரும் சரி இவ்வாறு சரி
ஒவ்வாள் காலில் விடுவார்கள். கிறிஸ்துமஸ்
மாதத்திலும் நம் குழந்தைகள் கஷ்டத்துக்கு ஒரு
வருஷம் கூடக் காலில் கஷ்டம் எங்கிருக்கல்.
கிறிஸ்துமஸ் காலத்தில் ஒரு போதுதான் எது உத்
தாதும் காலத்திலும், ஆகாரம் கொண்டு,
அத்திய காலத்தில் இந்த உத்தமவாதத்தை
யும் இழந்துவிட்டு நிதாயமே எங்கிருக்கல்.
என்ன சொல்வீர் சொல்லுங்கள்?"

"அப்பா! சொல்லு கண்டாய்; என்ன
விதம். என்ன...?" என்று சொன்ன தாய்
வாள் இவ்வென்று சொன்னவின் கீழ்த்தான்.
நிதாய் போய் கழித்துத் தமையிடம் தான்
சிரித்துக் கொண்டார். இவ்வாறு இவ்வாறு கவ
னிக்கவில்லை. ஒரு வேளை கவனித்திருக்கலாம்.
கவனித்திருந்தால் கம் சிரிப்புக்குத் தமையிடம்
எவ்வாறு அந்தம் கழித்து விடுவாரோ
என்று பார்த்து விளையார். "உத்தமவாதம்
தேவை விடாமல் கூட மனம் மட்டுமே
விடுவதில்லை! அப்படி இருக்கும்போது
விட்டை கிறீக் கூடாது என்ற இவ்வாறு
சொல்லுவதில் தவறு இருக்க முடியுமா?"
என்று கறிஞர்.

இப்படியே பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள்.
தருவி ஒரு உத்தமத்தில் "எப்பத்தில்
மார்புமம் பக்கம் போனவனோ?" என்று

தாய்வாள் கேட்டார். கரவியோசையோ
பெண் சொல்வதற்கு மனப்பே, "அந்த அப்
படியே கேட்க சொன்னால்" என்றும் சொன்
னார். பேசியவரோ, "போய்க் கிறீக்.
காலம் காலம் கூட, இவ்வாறும் போய்
விட்டதையும் பார்த்து விட்டு வந்தோம்.
கொய்க்கில் ஒரு மார்பம் பதல் தாக்கத்துக்கு
மனம் அந்தப் புரம் காலத்தில் எவ்வாறு
விட்டது" என்றார்.

மரம் கிறீக் செய்கிறார் எவ் வாதா
தன்னாக கிறீக் கூறினார்.

தாய்வாள், அந்தவாறு அந்தவாறு
மறித்து, "மார்பம்! எந்த மரம்?" என்று
மட்டிலும் போன கேட்டார்.

"கொய்க்கில் மட்டிலும் போய் இருக்கிற
மரத்துக்கு கிறீக். மரமே காலம்.
அந்த கிறீக்கில் ஒருவர் கூட பார்த்துவிட்
டனார். மார்பம் கல் காலம் ஒரே வேளையில்
காலம். தம் தானியமே தாது தாதுதற்கு
இவ்வாறு காலம் ஒரே இடம். இத்தப்
பெண், மார்பத்துக் கேட்க வேண்டியதா?"

"மரம் மரங்களுக்கும் கேட்கக் கூடாது"

"கேட்கலாம். எவ்வாறு கிறீக்
முறித்திருக்கும். மறித்துப் மரங்களுக்கு
ஒன்றுமில்லை."

அப்படியும் தாய்வாள் பேசியே விட்டாள்.
முடித்துக்கூட இவ்வாறு நின்றுகிட்டு கிறீக்
கொய்க்கில் பார்த்தார். கண்டவன் இவ்வாறு
அவ்வாறு விட்டார்.

"மார்பம் போனார் மரம் போனதில்
கண்டது கூடம் ஒன்றுமில்லை. கருவியும்
தமையிடம் கூட பறித்துக் கொண்டிருக்க
தமையிடத்துக்குத் தான் தமையிடம். மார்பம்
கண்டவன் பார்த்தார். மார்பம் தோற்றுப்
போனதும். அவ்வாறு கிறீக் இருந்ததும்
அந்த மரத்துப் பறக்கல்..."

தாய்வாள் ஒன்றுப் பேசினாள்.
தரவிழைந்தேனியார் அப்படியே அந்தக்
கருவியைக்கொண்டிருக்கப் பற்றிய சொல்லுகளை
கொய்க்கில் கொய்க்குத் தோது உன்னே
இருந்து எவ்விட அழகுபடி வந்தது.

டன்லபில்லோ மீது

சிரம பரிகாரம் செய்து கொள்ள
உங்களுக்கு பிரியம் ஏற்படும்

மெத்தைகள் | தலிப்புகள் | திரைகள்

அவர் செய்ததைத் தீர், சொல்வதையும் சொல்வியோவதையும் மீசில் முழு மனசோடு ஆயோதிப்பார், ஸ்கொட் ஆயோதிப்பார் சிறிதத காயில் நதித் தெளிப்பதும், ஸ்கொட் தம்பல மரத்தால் கிடுகார்.

இப்பொழுது கிட்டி கட்டி முடிந்தது. இருபது மூன்று நாளை சிறப்பாக நடத்தது. அப்போது சென்னைக்கு அங்கு இருந்தவர்களுக்குப் பரிசளிப்பது நடந்தது. எந்தவிதமான பரிசும் தெரிந்தவர்களுக்கு, தெளிந்தவர்களுக்கு தெரியும். அத்துடன் இவர்களுக்குள்ளும் போட்டியும் நடந்தது. பரிசளிக்கும் விதமாக இருந்தது. அது மிகுந்த வீரத்தோடு நடந்தது. இதனால் எல்லாருக்கும் அன்பும் உருவாகியது. அப்போது அங்கு இருந்தவர்களுக்குப் பரிசளிப்பது நடந்தது. அப்போது அங்கு இருந்தவர்களுக்குப் பரிசளிப்பது நடந்தது. அப்போது அங்கு இருந்தவர்களுக்குப் பரிசளிப்பது நடந்தது.

மட்டும் மிஷன் மட்டுமல்லாமல், மேலும்
நில, மரம் போன்ற பண்டங்கள் வசூலிக்கும்
மிஷன் பரிக்ரமம் கொள்ளும் முறைகள்
மேலும் மேலும் வளம் வளம் கொண்டு
இருக்கிறதே ஆகவே மேலும் அங்குள்ள தலை
தாங்கி வருவது முடிவாகும். அங்குள்ள
பொருள்கள், அங்குள்ள மனிதர்களுக்கும்
மேலும் மேலும் மேலும் மேலும் மேலும்
தான். அங்குள்ள மனிதர்களுக்கும்
மேலும் மேலும் மேலும் மேலும் மேலும்
மேலும் மேலும் மேலும் மேலும் மேலும்

தெருவின் கிடைப்பை நோக்கி
 குடிசை, கடைகள், கடைகளின் பின்
 கிடைப்புகள், கடைகள், கடைகள்
 கடைகளின் கடைகள், கடைகள், கடைகள்

[illegible]

தமிழ்நாட்டில் வாழ்க்கும்
நீயே, துமையாடாது செல்தன்
நோயில், ஆறும் அலர் செய்து
வந்ததுகுழந்தையே சென்னை
நம் தமிழேர் ஈட்டியார்
பாரோடு ஈறாதது இப்போது
எந்த அருமையாக உயிர்க்கு தோதது

முன் போதும் தொத்ததும் இல்லை. அவர் உத்தி
போகத்தேவியிருந்து ஓங்கிப்பெற்றும் வேறு காவ
ராலிவட்டது. வயங்களைவிட மிக மிகக் கடி
மையுடையது. இப்போதுதான் அப்போது
வது அவைத தெருவிக் கொண்டுக்கொண்டு,
அவருக்குக் கங்காண்டாவிட அந்த வறுதல்
களைக் கப்பிற்றுமீதற்கு எடுத்துக்கொண்டது, தன்மையி
யொருவருக்கு என் பத்திற்கு அளிக்கும் இடத்துக்
கொண்டது எழுந்தது. அவர் வாய்க்காலை - வண்டி
தும் படிக்க வைத்து இந்த நூற்று முப்பது
முடியும் சம்பாதித்திருந்ததென்று கூறுவது உண்
மையாக இருக்கிறது. நாளிம்முடைய மிகவும் கடினம்,
போக வறுதல் வறுதலும் அவர் கொண்டுக்கொண்ட
தான் இவ்வகை. அப்போதுதான் காந்தி
புத்திரர் மாற்றுகொண்டது. அந்நியமயி
கொடுத்து அந்த பதமாய் ஐயங்கொண்டது காந்தி
புத்திரர் அப்போது ஒரு நபர்களைக் கொடுத்த
வறுதல் கொண்டுக்கொண்டது இவ்வகை.
தெருவிலிருந்து அவருக்கு அப்போதுதான்
எழுந்தது. படிக்கவைத்து.

[illegible]

கல்கி

உங்கள்
சிந்தையைக்
கவனம்

சீக்திரக் கொபர்
விநாயகம்
ஆரம்பமாகிறது

ஆரம்பமாகிறது.

பணத்தை பித்தல் கொண்டும் வந்தார். அதை வைத்துத் தன் அடைக்கலத்திலிருந்து தனக்கைப் வெய்துக்கடிக்க வாய்ப்பைச் செய்து வைத்தான். வரதனது மூன்று பம்புகளையும் புத்தகங்களும் வாங்கிக் கொடுத்தான்.

பத்மநாப ஸ்தம்பகர் வருஷத்துக்கு ஒரு மூலையையே தனியாகவோ, குடும்பத்துக்குச் சொன்னாக்கு வந்து அம்மாவைச் சேர்ந்தான் தங்குவார். வீட்டைப் பழுதுபார்க்க வேண்டி விரைந்தால், அதையும் சென்று விட்டுப் புதிதான ஏரேஜைச் செய்து அதைத் தட்டு விட்டுப் போவார். ஒரொரு காலம் அம்மாவையும் கூட தாட்டுக்கு அழைத்துச் சென்றிருக்கிறார். வருஷத்துக்கு ஒரு தடவை வருவதற்குப் பின்பு அம்மா இரத்த விட்டால், அப்பதும், வீட்டை நரகியமாச்சாக்கிவாரை குஞ்சுப் போதுப்பிடுவியே விட்டுவிட்ட வேண்டிய தாயிற்று. அவரும், இவர்களுக்கிடையே வந்தாலும் சொந்தத்தான் கூடாக வரவில்லை. மடித்தனக்காரர்கள் தாவி பண்ணிய போல்

மடியிய பிறகு தாம் போய் பார்ப்பதும் ஒன்றுதான். பார்த்தாலும் ஒன்றுதான். ஏதோ பத்மநாபனிடம் கொடுத்த வாக்கைக் காப்பாற்ற ஒரு மூலையே போய் வந்து விடுவோம்" என்று மனமில்லடம் சொல்லிவிட்டு, கண்ணை மூடிக்கொண்டே மாயப்பலம் போய் வருவார். இவா இவ்வளவு சிரமப்படுகிறார் என்ற நிலைமையை கூட தாட்டும் இருந்த ஸ்தம்பகருக்கு அப்போது தெரியாது.

நிரகியமாச்சாக்கிவார் தாவி வருவதற்கு.

மணி புதன்கா அடி விட்டது. ஓர் அரை மணி நேரத்துக் கொண்டே பத்மநாப ஸ்தம்பகர், ரொட்டியும் சென்ற ஒரு டாக்ஸியைத் திறத்திலார். இருவரும் அதில் ஏறித் கொண்டே மாயப்பலம் சென்றார்கள். பதிலித்து நியாயம் கூட அடையவில்லை. வீட்டுக்கு முன்னுக்குப் போய் டாக்ஸி திறந்து. இதற்கிடையிலும், தெருவிக்கு நின்ற வாக்கிடையே வீட்டைப் பார்த்தார் ஸ்தம்பகர். பார்த்தால் டாக்ஸி அவருக்கு ஓர் அடிதட்டி வண்டியை வண்டியும் சற்று இருண்டி விட்டது. மாயப்பலத்து, மெல்ல மூச்செறி அப்படியே நின்று விட்டார். விடு மூலம் போகவேதான் இருந்தது. எதும் பகுதியிலும் எங்கேதே சிறு வேதமும் ஏற்படாமல், அட்டி வைத்த நிலையிலேயே இருந்தது. ஓர் ஒரு பேரீய வித்தியாகமம், அரக்கசெனக்காரும் பெரியவையானும் வரும் வருமானம் பார்த்திருந்ததுதான். சமீபத்தில் வாயைப் கொடுத்து, வெள்ளையும் அடிக்க வாய்ப்புருந்ததால், புதுமை குற்றமும் காட்சி வந்தது விடு. இந்தப் பழுதற்ற நிலை ஸ்தம்பகருக்கு மூலக்காலம் தயாராகவே கொடுத்தது. வேதமுற்றா நேரித்திருந்தாலும், அந்தக் கணியின் வலமை சொல்லிக்குக்கும். அந்த வண்டி புதுமைத் தொற்றம் மாலுமல் இருந்தது. பேரீய வேதமெனவே மூல காரணமாகி விட்டது.

வீட்டுக்குள்ளே போவானென் என்று எண்ணிக் கொண்டே நரகியமாச்சாக்கிவாரிடம் பின்புறத்தில் உள்ள விளக்குறையையே நோக்கிக் சென்று ஸ்தம்பகர், மாயமும் எழுந்த இடத்தில் விளக்கான ஒரு குணியை விழுத்திருந்தது. பூப்போது அவர் வருத்து வந்ததில் பதில் சித்திக் கொண்டார்.

மரம் விழுந்த செவிலியைத் திரும்பவும் விவரிக்கப் புகுந்த மெய்க்கிள் பேசின மாதிரி அவரை மூலபுதுமை அழைத்து வந்தார். வீட்டுச் சுவரின் ஒப்புவோரு பகுதியையும் சிறுப பார்த்தார். எத்திலும் நின்று செய்து கொடுக்காத தனித் தனியாகப் பார்த்துப் பெருமூச்சேறித்தார். அநேகமாக எவ்வாறு செய்தாலும் அவர் வைக்காதவை, தம் வலையில் தட்டி. மரக்கிள் வசிக்க விலாதி இருந்த தகவல்கள் வண்ணம் அந்தார். அப்போது வீட்டுக்குள்ளேயே போய், படிப் பத்திரைக் கூடிய அரை, வரையறுக்காதக் கூடிய ஹாட், புதுக் அரை, சமை இருக்க, உதய வானத்தில் மணவி மறைந்துகொண்டே பார்த்து விழுந்திருந்ததால் அட்டிய மாயு ஒலையு, நிலைத் கோது காப்பிட ஒலக்கி விழுந்த மேற்கொண்டுவார மாயுப்பகுதி.... அதிநவனமையும் பார்த்தாகி விட்டது. பாரக்

விட்டால் வேறு குடும்பத்துக்கு வீட்டைக் கூடாமல்கு விடுவது எப்போது போன்ற வாய்ப்பாகி விளையுமென்றி வந்தார்கள். பத்மநாப ஸ்தம்பகர் சென்றாக்கு வந்தால் கூடமில்லை ஒரு தான் இரண்டு தாட்டின் தங்கிவிருந்தது. வீட்டையும் ஒரு மூலையே பார்த்து விட்டு அவரையும் அவரையாகத் திரும்பி விடுவார். வரதன் காந்திபுரம் போகும் வரையில், நரகியமாச்சாக்கிவார் மாதம் தனதுமேல் கூடமில்லை பணத்தை ஸ்தம்பகருக்கு மணியாட்டிக் சென்று விடுவார். அப்பதும், தன்னாசையிலுக்கு இந்த மணியாட்டிப் போதுப்பிடுவியே சிறை வேற்றாது சிரமமாக இருந்தது. மடித்தனம் இருந்த குடும்பத்தார் நயவாக்காரை இருந்ததால், அவர்களைப் நேரடியாக ஸ்தம்பகருக்குப் பணத்தை அனுப்ப ஏற்பாடு செய்து விட்டார். இதையும் ஸ்தம்பகருக்கும் நியை குக்கும் வடிவத் தொடர்புகூட தீவிர ஒரு வருஷமாயி விட்டது. மாயப்பலம் வீட்டைப் போய் அவர் பார்ப்பது ஏதோ மூலக் காதல் கருக்கு ஒரு மூலத்தான் முடிந்த வாய்ப்பாக இருந்தது. "வணம் பார்த்து மூலக்காலம்

தும்பொது அணுபாசிக்க வேண்டுகின்ற அணுபாசத்திலும் ஆமினிட்டது. அப்பதும் ஒன்று? குடித்தவர்க்காரர்களுடைய சம்பந்தமாதற்குத் திருச்செருகு வார்த்தைகள் புகழிட்டு வெளியே வர துணைதார். குடித்தவர்க்காரர்க்குப் பதம் தராமல் எழுதிவந்த கடிதத்தின் பிரதாரம் எப்பொழுது வேண்டியது? இம்முறை நான் அந்த நிகழ்ச்சியைப் பற்றி வினாக்களைச் செவ்வது தவறாகத் திருப்பதாகக் கூறினாள். அந்தக் போல் ஸ்தம்பகார இருவராக நினைத்தார். "பார்க்கவாம்" என்று மட்டும்தான் ஒரு வார்த்தை சொல்லிவிட்டு விட, பெற்றது பொன்னு இருவரைக் தெருவாக்குவதற்கு. இருவரும் துக்கம்மக்கம் திரும்பி விட்டார்கள்.

இந்திய சாம்பிள் பதிவு மத்திய
கொள்கைப் பேரவையுள்ளது. இவ்வகைப்
பேரவையின் மையிலேயே உடல் வலி
விட்டு இத்தக நடவடிக்கை தலை சாத்த
கொண்டிருக்கிறது. எல்லாம் ஒரு பேரவையின்
உத்தரவுகள். எல்லாம் இவ்வகை.

“இது என்னை வேதகமக இயல்பு? அது
பெரு வழுது வேதகமக” என்கிற நயங்களை
அன்புநிலையம் காட்டும்.

1991-92-ல் இரண்டாவது பணவசூலாக (பெட்ரோல், எரிவாயு, மின்சாரம்) கட்டியது மிகுந்த அளவு வசூலாக அளவிடக் கூடியதாக இருக்க வாய்ப்பு உண்டாகியிருக்கிறது.

“இப்போது எவ்வித அது என் வீடு, தான்
கட்டாக வீடு என்று கூ-த நோய்நாதிக்கி.
அது எவ்வித நாதிக்கி, என் வீடுதான் என்
தான் அதைப் பற்றும் எவ்வித ஒரு நினைத்தி
அதற்குக் கொள்குமிருள்.”

“தமிழகப் பாரம்பரியம்” என்ற பெயரில் ஒரு நூல் தயார் செய்து, பட்டியல் கொடுத்தாலும் இந்த நூலினை இடத்தில் இதுதான் என்று ஒரு விருத்தியைக் காட்டுவது. மலர்மலர் அந்த நூலில் நாற்பத்தாண்டுகள், பின்புறமே தான் தரக்கூடியது. பிழைப்பாண்டியை மலர்மலர் என்று பெயர், எப்போதும் எங்கெங்கும் இருக்கும் மலர்மலர் இருப்பது ஒருபடிக்கு ஒருபடி விட்டது.”

“மேலண்டா காலாளுக்கு விடு துறியை பட்ட
கூத்தியை இருத்தலாம் என்பது சீக்கிர மோகத்
தில் இருந்ததாய் என்மறு” என்று து.ம.கா.ர்
தொல்பயினை அளர் தமாதாளுக்குத் சொன்ன
விஷயம் எவ்வளவுதான் புரிந்து கொண்டா விட்டனர்
“ஹி” என விட்டுவிட்டார். 1980-81-ம் ஆண்டு
மேலாண்டா, 1982-ம் ஆண்டு மேலாண்டா.

“வித்யாபதி, மராத் தந்த பெயராக இருக்கிற, வி.டி. வீரபாக்ஷ் சிட்டு விடலாம் என்ற பெயராக தான்.”

பெரியவருக்கும் அன்புமிகு, பதினாறு
நாள் உழவர்களுக்கும் கட்டித் தந்து, அவர் ஒரு
வருடைய பிள்ளைமீது,

இந்த வீடு காலூக்குக் கட்டியது, வதர்
மூக் கட்டியது என்பது கூடத் தெரியாமல்
பொய்விதிக் ஐது காலம் வந்து விட்டது.
அந்தக் காலம் குடியேறி காலமாகப் பெற்று
இய்வது நூதன் வந்த காலத்தில்காலத்
தளம் இப்பொழுதுதான் தென்காட்கு தென்
விலை. அந்த வீட்டைக் கட்டிய பத்திரம்
தற்போதும் இப்பொழுது இல்லை. இப்பொழுது

[illegible]

தமிழ் மொழியை எழுதினவன் திருவள்ளூர். அங்குள்ள
தமிழ் மொழியை எழுதினவன் திருவள்ளூர். அங்குள்ள
தமிழ் மொழியை எழுதினவன் திருவள்ளூர். அங்குள்ள
தமிழ் மொழியை எழுதினவன் திருவள்ளூர். அங்குள்ள
தமிழ் மொழியை எழுதினவன் திருவள்ளூர். அங்குள்ள

“இதே போன்றது அந்தந்தநிலைமையின் போன்று
பதற்கு உடனடியாக உதவி வாராட்சலாக அளித்து நலமாக
வழிகாட்டி இவ்வாறு உதவினார்கள். இவ்வாறு உதவினார்கள்
இவ்வாறு இவ்வாறு உதவினார்கள். இவ்வாறு உதவினார்கள்
இவ்வாறு உதவினார்கள். இவ்வாறு உதவினார்கள்.”

—கனக சபைத் தலைவர்: திருநெல்வேலி மாவட்டம்
கரகம் கி. 1. 1975. மார்ச் 1975

தமிழக அரசாங்கத்தின் கீழ்க் கட்டப்பட்ட, "அப்படி
யானது" என்று சொல்லப்படும் உத்தேசம் 11
என்று சொல்லப்படும்.

“அதுதான் தெரியவில்லை. நீங்கள் ஒரு
அறி சொத்துங்கள்.”

“அதுதான் 2014-ம் ஆண்டு, ஏப்ரல்மாதம்
20-ம் நாள் அந்தக் கட்டுரை எழுதி 14 ஆண்டுகள்
திடீரென்று நினைவுவந்தது.”

“தான் என்னை நினைப்பது?... எம். இந்த
தொடக்கம் தோஷப்படுத்தி சென்னைப் போகிறது
யோசனத்து ஈனமானது ஆழப்படுத்தி கொள்ளு
வது நான்” மெய்யானதும், பார்த்துக்கொள்
கொய்ய” பழைய சொல்லி விட்டே, கருண
புத்த பக்கங்கள். திரைத்துப் சரி செய்து
கொண்டு- தூய்மைப் படுத்தி விட்டாக, கரு
ணப் பிழைகள் தூய்மைப் படுத்தும் அளவு
தூய்மைகள்.

இதழ்மது: ஸ்டாலினர் வழிகாட்டுகிற மாண்புமிகு அரசு மணி பேரன் தாமதித்து எழுதின எழுத்தாற்றம் கவனப்படுத்தவேண்டும் என்று தலைவர், அந்தக் கவனம் பற்றித் தலைவர்

ராஜாஜியை தான் தனது அதிமேல், பாபிடமிருந்தும் எவ்விதமான ஆதரவும் தேவையப்படாத ஒரு தீரர் அவர். அவருக்கு இறுத்தத் தீர்வுகளைச் சிக் மனவிலக்குத் திறம் - ஏன், சிக் திறிதகளுக்கு மேல் கூட - கிரேஸித் கொள்ளாதவருக்குத் தவிர்த்த மனப் பாண்மை வகைத்தவர். அவர் தான் என் தனக்கெனவ உணர்வு பெற்றவர் என்பதையும் தான் அறிவேன். இதனால் தான் அவரைக் குறித்துச் சொல்லப்படும் வேண்டுகூட்டம் அவரால் ரசிக்க முடியுமறுது. - காக்கிதி

தும்மொருவனுடைய இப்படி இரண்டு வீடுகளைக் கட்டிக் கொள்ளும் சக்தி புண்ணவனுக்கு இருக்கெனும். இந்த வீட்டைப் பற்றிய தீர்மானம் அவர்களுக்கு இல்லை."

"அப்படியானால் கிற்று கிடுகிறது."
"இப்பொழுது என்விடமிருக்கும் பணம் தான் இப்பொழுது அறுபது வருஷங்கள் இருந்து செல்வழித்தாலும்கூடக் கரைவாது. வீட்டை விற்று என்னை வேண்டி? உருக்காவையோ இவ்வளவு கட்டியுப் பார்த்து, கார்த்திகையால் இழந்தது போலிதான்; உருக்காவையோ கட்டிய இத்த வீட்டை இழப்பதா போலி?"

"தீர்விலிருந்து இப்படிப் போகிறது!"
"அதனால் இல்லை. என் மனைவி காரியோடு இருந்து அவளோடு இப்பொழுது தான் வந்திருக்கிறாள். இவ்வுருக்காவைக் கட்டிவிட்டுப் போம். அவளையும் தானும் இரக்காதா? போலி வீட்டை என்ம இருப்பா? எத்தக் காலத் துக்கமாயிடு கட்டிய வீடு இத்தக் காலத் துக்கம் போகிறதுமா? போலி வருஷம் எத்தக் கட்டி. கூட இத்த வருஷம் உடம்புக்குச் சேர மாட்டெனக் கண்டிருக்கிறீர்!"

பேரிலவர் மென்மையாகக் காது கொடுத்துக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தார்.
பக்கையா ஸ்ரீமங்கலர் பேர்களைத் தெரிவித்தார். "அதனால் கொக்கிறெனும், அக்க வீட்டைக் கொடுத்துவிடலாம் என்று முடிவு செய்து விட்டோம். அது காலமொரு தாமதமொரு அளவு அவசியமில்லாததைக் கிரிசுமிட்டோம். இழக்கவந்திருக்கிறீர்" அதுதான் கிரிசுமிட்டோம் தெரிவித்து. உருக்காவை கொடுத்த பிறகு தான் அத்த வீட்டை வாழ்த்தித் திறைமை யான வேளாகவந்த பொது முடிவும் என்று சொன்னது. இறுத்த வாழ்த்துக்கள் கூட ஈரவீரவீரத் திறைவு பெற்று விட்டன."

"தீர்வாருக்குக் கொடுப்பாரா?"
"கொடுப்பாரா கட்டினீர் இப்படி, எடுத்துக் கொள்ளுங்கள் கலகத்தின் விளையுதார்தான் இருக்க கொள்ளுகளின்" என்று சொல்லி விட்டு ஸ்ரீமங்கலர் விடுக்கார். சிறிது நேரம் பிறகு, "ஒரு துன்பத்திற்குக் கொடுக்கலாம், ஒரு பணிக்கெனத்தகுந்தக் கொடுக்கலாம். இப்படி ஏதாவது ஒரு துன்ப வாரி வந்துக்குக் கொடுக்கலாம். சரி, பிறகுமாயி விட்டது. நான் வருகிறேன். கொஞ்ச நேரம் போனது வேண்டிவிடுகிறீர், இரண்டு மூன்று

நிமிஷம் அளவாறாதத் தெனியும். பிறகுமாயும் திறைத்திருக்கலாம். உரீய் காலத்தின் குளித்துச் சாப்பிட்டு வீட்டுக்கு இழைவருடும் வெளிக் திண்டிசியில் வந்து அமர்ந்தார். பத்து நிமிஷ நேரம் ஏதேனோ பெரிக்கொண்டிருந்த அளவு எட்டென்று எழுந்து திண்டிசியில். "நான் கொஞ்சம் வெளியில் சென்று வர வேண்டும்" என்று சொல்லி விட்டு வீட்டுக்குள் போனார். கூட மாற்றி ஸ்ரீமங்கலர் அவ்வளவிரத்திடம் வெளியே வந்தார்.

"முடிந்ததாய் நான் தானேயே புத்திக்குத் திருப்ப வேண்டும் என்று முடிவு செய்து விட்டேன்" என்று இழைவிட்ட சொல்லி வீட்டுக் கட்டார்த்தார்.

தம்புளைய கொண்கைய ஸ்ரீமங்கலர் ஏற்றுக்கொண்டு விட்டார் என்று எவ்வளவு கிழித்த அளவுத் தெலுக்க, "பெரும் அது தான் சரி, கூட இரண்டு நாட்கள் இருந்து விட்டுப் போகலாம், பத்து. அவரம் ஒன்று மிதிக்கவே" என்று.

"ஓர் அவசரமும் கிடையாது. எனக்கு இனி புதியவன் மூன்றுதான்; மற்றவரும் ஒன்றுதான்" என்று ஸ்ரீமங்கலர் மறுபடியும் புதிர் போட்டார். விழுவர் ஒன்றும் சொல்லவில்லை.

"நேற்று தான் கொண்கையினால் அது பாருக்கோ கட்டிய வீடு. அதனால் வாராவது அந்த காலத்துக்கும்கூடும், நீங்கள் சொன்னபடியே நான் புத்திக்குப் புறப்படுகிறேன்" என்று ஸ்ரீமங்கலர்.

"என்னை பத்து. நீ கொண்கைய இப்பொழுது எனக்கு முறக்கம் பாருக்கப் புரியவில்லை. ஏதோ சக்தி காலம் காலகம் கொண்கையின் மாதிரி போகிறதே! நீ கேள்வி கட்டிக்காரன். அவர்கள் வந்து குடிமிகுத்து வீட்டுப் கொண்கையினால்..."

"அவர்களுக்கு இப்படி வர வேண்டிய அவசியம் யொரு, சத்தப்பயிர், ஆகையோ கூட இல்லை.

மூத்தவன்தரிசினக் கண்டு எப்படி கிணங்கிதை முடிபு பது என்று கூத்து போலி வீட்டு வகுகிறேன்" என்று.

பேரிலவர் மிகப் பெரிய அதிர்ச்சிக் குள்ளாவலர் போல, ஒன்றும் பேசாமல் அப்படியே கவல்க் காலத்து விட்டார்.

"நான் வருகிறேன்?"
என்று சித்திக்கொண்டே கொண்கை வீட்டு. கொஞ்சம் கூடக் காலம் மாட்டித் கொண்டு தெருவில் காலம் வந்ததார் பத்திர ப ஸ்ரீமங்கலர்.

உங்கள்

டார்ச்சில்

எஸ்ட்ரெலா

பொருத்தி

இரவில்

சூரிய

பிரகாசத்தைப்

பெறுங்கள்

எஸ்ட்ரெலா

பொருது ஸ்டீல் பாட்டில்கள்
டார்ச்சில் மற்றும் பல்புகள்

உன் அன்னைக்குத்
தெரியுதா?
உட்வர்ட்ஸ்
கிரைப் வாட்பர்
குழந்தை வளர்ப்புக்கு
இன்றியமையாத தேவை

இதற்குள் உங்கள் குழந்தை
உயிர்வாழ முயற்சிப்பதை
உயிர்வாழ்விக்கும் உருவாகும்.

401-OP-0-7AM

தமிழகம், கருநாடகம், கேரளம், மலேசியா, இந்தியா (கோயம்புட்டி) கிட்டி,
புதுச்சேரி, கம. ஐ. அண்ணாதி. கோ. (கருநாடகம்) கோ. கிட்டி, கருநாடகம், க. க. கிருஷ்ண
காமராஜர் கோ. மதுரை, கம. ஐ. அண்ணாதி. கோ. (கருநாடகம்) கோ. கிட்டி, கருநாடகம்.

சுகிமா
நட்சக் கிண்களில்
மாணவிகள்
விருப்பம்

மாலா
கணைமடி
தும்புமசாந்து

பாரதி இண்டஸ்ட்ரியல் ஓர்க்ஸ்
32, மதுரை சேவகுத்தரு. மதுரை.

உலகப்
பிரசித்திபெற்ற
தொண்டை
மற்றும் மாசு
உபாதைகளுக்குக் குணமளிக்கும்
பெப்ஸ் சிகிச்சை உட்கொள்ள
உதாஹி. பிராங்குகடில் சிகிச்சை
அகன்றது

தொண்டை, மாசு உபாதைகளுக்கான
பெப்ஸ் சிகிச்சை உட்கொண்டு தொண்டை
மற்றும், பாகங்களும், இரத்தம் மற்றும்
மூலதோஷத்தை சிகிச்சை தீவிரம் செய்து
கொள்ளுங்கள். பெப்ஸ் சிகிச்சைக் களை
தது, குணமளிக்கும் ஆயி போன்ற அதன்
சத்து வேறு செய்வுகளை உணர்வுகள் ...
செய்துணைகளை குறைக்கவும் சிறப்பாக அது
மற்றும் உதவியளித்தது.

பெப்ஸ்

தொண்டை
மற்றும் மாசு
உபாதைகளுக்குக்
குணம் அளிக்கும்
சிகிச்சை

சுகிமா மருத்து
சிகிச்சைகளிலும்
சிறப்பாகும்.

கி. இ. பி.பேசன் (இந்தியா) பிரைவேட் லிமி.

CASTOPHENE
CHOCOLATE
LAXATIVE

மலச்சிக்கலுக்கு
சிறந்த
தரிதமான
குணமளிக்கும்
பிஸ்காவி

மாசும் களைக்கும்

காஸ்டி பிஸ்கா

மாஸ்ட்ரோக்கர்ஸ் கம்பெனி

மெசாவி, மெசாவி-18

1947 ஏப்ரல் 24

1947-48

மா - சென். 32 அகிலியா தாதுடன் தெரு. மெசாவி-18

இடைபூதங்களும் விடைபாது: இவ்வகை
யர், அவ்வாதார் என்ற வேற்றுமைகள்
ஏதுமின்றிப் போதிய போகிவதாய்சம்
உள்ள எல்லா மாணவர்களுக்கும் பன்
னிக்கடங்கள் இடமளித்து வந்தன. இப்
போழுது கல்வி இலாகா ஒரு புதிய உத்
தரணைப் பள்ளிகளுக்கு அனுப்பி வைத்
திருக்கிறது. ஏன் மொரு பன்னியும்
அதற்கு இரண்டு மையம் கற்றவையி
உள்ள மாணவர்களை அனுமதிக்க
வேண்டுமென்பது முதலாவது உத்தரவு.
இவ்வகையர்களுக்கு இடமளித்த பின்
னவே மற்றவர்களுக்கு இடமளிக்க
வேண்டுமென்பது இரண்டாவது உத்த
ரவு. இவ்விவண்டு உத்தரவுகளின் பல
னாகவும் தோட்டத் தொழிலாளரின்
குழந்தைகளைப் பேர்த்துக் கொள்ளப்
பள்ளிக்கடங்கள் உறுத்து வருகின்றன.
இது அந்தக் குழந்தைகளின் அறிவு
வளர்ச்சியை அனைப்பாட்டுத் தர்பா
தாக உள்ளது. இது மிகப் பெரிய
அருதி கொள்கை இந்த உத்தரவை
உடனே மாணவர்களால் வேண்டுமென்
றும் இரு கொள்ளைமான் கல்வி
மற்றிடுவார். இக்காரியிருக்கிறது. அந்தக்
கொள்கையர்களுக்கு கல்வி வந்திடு இவை
குறையாக உறுதியாகிறது.

அடைபாது அட்டை

இவ்வகையில் சட்ட விரோதமாகத்
குடியேறுவோர்களின் கடிப்பாக்க கண்டு
பிடிப்பதற்காக இவ்வகையர்களை அனை
வருக்கும் அவர்களது புனைப்பாட்டிலும்
காரணம் அடைபாதுகளும் உள்ள
அடைபாதுகள் சீட்டுகள் வழங்குவது
என்று அரசாங்கம் தீர்மானித்திருக்
கிறது. இந்தத் தகவலைப் பிரதம மத்திரி
பூமிதி பண்டாரநாயகா என்ற காரம்
சென்ட் சபையில் அறிவித்திருக்கிறார்.
இவ்வகையர்களுக்கு மட்டுமே அடை
பாதுச் சீட்டுகளை வழங்க வேண்டு

மென்பது அரசாங்கத்தின் முத்திய
போகும். அந்த போகிவன்படி செய்
வதாக இருப்பின் பல பிரச்சினைகள்
தோன்றக்கூடும். தூடற்றவர்களாகப்
பட்டிருக்கும் பத்து கட்டம் தோட்டத்
தொழிலாளருக்கு, அவர்கள் இவ்வகை
யர்கள் அல்லமென்று கருதி அடைபா
துச் சீட்டு வழங்காத பட்சத்தில்
சட்டவிரோதக் குடியேற்றக்காரர்களாகக்
கண்டுபிடிக்க அடைபாதுச் சீட்டு
முறை உத்தரவு. அத்துடன் பல்லாண்டு
காலம் இருந்த தோட்டத் தொழிலில்
ஒருபட்டு வரும் தொழிலாளர் அடை
பாதுச் சீட்டு இல்லாத காரணத்தால்
எத்த நிமிடமும் சட்ட விரோதக் குடி
யேற்றக்காரர்களென்று நாடு கடத்தப்
படுக ஆபத்து இருக்கவே செய்யும்.
இவ்வகை செயலாக உத்தேசித்துத்
தற்மையச் சட்டபூர்வமாக இவ்வகையில்
இருப்பவர்கள் எல்லோருக்கும் அடை
பாதுச் சீட்டுகளை வழங்குவதென்றும்,
அடைபாதுச் சீட்டு இல்லாதவர்களின்
பெயர்கள் சட்ட விரோதமாகக் குடி
யேற்றவர்களென்று முடிவு கட்டுவ
தென்றும் அரசாங்கம் தீர்மானித்திருக்
கிறது. இந்தத் தகவலை மேலேக் கொ
சீட்டுக் காரர்களிடமிருந்து அருகிறது.

பக்கிசுக் கழகத்தினே

இவ்வகை பக்கிசுக் கழக மாண
வர்களில் இத்து சங்கம் சென்ற காரம்
ஒர் அமுறை மலரைத் தயாரித்து வெளி
யீட்டு அதற்கு ஒரு வெளியீட்டு விழா
களையும் பக்கிசுக் கழகத்தில் நடத்தியது.
இதற்காகத் திரு அ. ச. இராமையாபுத்தம்
அவர்கள் ஒரு விழையம் செய்து அரிய
தோர் உரை நிகழ்த்தினார். பட்டப்
படிப்படி படிக்கும் தமிழ் மாணவர்களின்
மையப் பற்றை அவரும் மற்றச் சொற்
பொழிவாளர்களும் விசேஷமாகப்
பாராட்டினார்கள்.

ஆல்மன்டைன் மலர் விடுதலி வெளியும சாநாடாணி	சூ. செலக்ஸ் உறுது சதனை மலர் விடுதலி வெளியும	டோனெஸ் மலர் விடுதலி வெளியும உறுது சதனை	மலர் விடுதலி வெளியும உறுது சதனை மலர் விடுதலி வெளியும
நஞ்சன்குடி-புல்பொரு 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100			மலர் விடுதலி வெளியும உறுது சதனை மலர் விடுதலி வெளியும
சீஞ்சிப் மலர் விடுதலி வெளியும	நீலா மலர் விடுதலி வெளியும	மிகாகோ மலர் விடுதலி வெளியும	மலர் விடுதலி வெளியும உறுது சதனை மலர் விடுதலி வெளியும

மேல்க் குறையில் பட்டிபட்ட கலையாக 16, பத்தா கெடு சென்னை-3
 உறுது சதனை மலர் விடுதலி வெளியும, மேல்க் குறையில் விதி

தலைவலியா?

உடனே சிறிதளவு

அமிர்தாஞ்சனம்

தடவுங்கள்

அது மிகவும்
குணமளிக்ஞம்

இலிபிதாயம், இரம், காயம், மீதுப்பு போன்ற உபாதைகளிலிருந்து உய்கை தடுப்பதற்கு உபயோகிக்கும், நவீனவாது முதலும் சிறிதளவே அமிர்தாஞ்சனம் உபயோகிக்க வேண்டிய உபாதை ஒரு பாட்டில் தெருதல் கனம் திகழிறது.

அமிர்தாஞ்சனம் வியடுட்ட, கதலம்-4
பம்பாய்-1, கல்கத்தா-1, புதுடெலி-1

FW1 AM-1424

நாகரிகமிக்க நல்வாழ்வுக் கலை

பாப்பலின்கன்

காவரின் கட்டார் . கோல்டன் க்ரேடு
கோல்டன் மஸ்டர் . டெப்பாசிட்டுர்
சிஜெண்டர்

பின்லே — நேர்த்தியான ஆவகளை அளிக்கும் ஆலயம்

தி பின்லே க்ரூப் ஆப் மில்ஸ்

அமாவாசை இருளில்!

கதிர்

நீங்கள் பங்களைக் கத்திப் புதிதாகப் பட்டிப் பங்களை அது, கட்டி முடித்து ஒரு வாரம் கூட ஆகவில்லை. பங்களை எல்லாம் கற்றி மாற்று உபரத்துக்குச் சுமையாக வர, ஏறிக் குதிக்க அதிக லாபத்தி் வேண்டியதில்லை. உன்னே ஒரு மொட்டைத் தென்னை மரம். மட்டைக் களை வெட்டியபாவி விட்டது. மரத்தை வெட்ட வேண்டியதுதான் பங்கி.

பங்காளாவில் உள்ளே பல அளவகள். காலைய வேளையி் திறக் கவர்கள்குக் கண்ணாய்ப் புதி் யிருந்தனா. பூசிய கண்ணாய்ப் இன்னும் காலயில்கை. ஏன் மெய்தனத்து கால்கிர் ஏன் கூட இன்னும் காலயில்கை.

எல்லாம் கவர்களிலும் துவள்க்கன். எல்லா துவள்க்களுக்குப் பக்கத்திலும் கதவுகள். கதவுகளுக்குத் துவள்க்க வறக் கும் கணமாகத் தெருப்பாழி் திறத்தில் 'பெயிண்டு' அடித்திருந்தார்கள். வெயின்டியன் வாடை இன்னும் அடங்க வில்லை. பங்களர்கள் கதவைத் திறத்ததும் இந்தப் பெயிண்டு வாடைதான் 'சூப்' பென்று விசி மூக்க முட்டச் செய்யும்.

இன்னும் ஒரு மாதம் போனாள் தான் பங்களா புழக்கத்துக்கு உபயோகமாக விளங்கும். இருந்தாலும் அவருக்கு அவசரம். அப்பறம் இந்த மாதிரி பங்களா கிடைக்குமோ, கிடைக் காத்தோ என்று கவலை.

திரு மதியிலியன் (ராச்சிய ஒயிப் போருன் வளர்ச்சி அதிகாரி) தமது குடும்பத்துடன் பங்களாவுக்குக் குடியேறிவிட்டார். குடியேறி, ஒரு வாரி

விட்டுச் சாமான்களை உள்ளே தூரலில் கொண்டு போட்டதும், அவருக்கு மூச்சு மூட்டியது. அவருடைய மதியிலிக்கு இன்னும் அதிகமாக மூச்சுத் திணறியது. முதல் காலியமாக - கத்தமான காற்று உள்ளே கரும்படி துவள்க் கதவுகளைத் திறத்து எவத்தார். கதவுகளைத் திறப் பது அவ்வளவு கவாயமாயில்லை. பெயின்ட் இறபிப் பளமாக ஒட்டிக் கொண்டிருந்தது. ஏதோ, இவ்வளவாவது கத்தக் காற்று வந்ததே பென்ற இருப்பியுடன் தூரலில் படுத்துக் கொண்டார்கள் முதல் தாள்.

அன்று அமாவாசை. நல்ல இருட்டு. இரவு இருண்டு மணி யிருக்கும். கரு மெகம் குற்றது வானில் ஒரு நட்சத் திரமும் காணப்படவில்லை. சிறு தூறல் வேறு உதிர்ந்து கொண்டிருந்தது.

பங்களா ஊரில் மங்கலாக விடி வின்சு மட்டும் எரிந்து கொண்டிருந்தது. அதைத் தவிர ஒரு சிறு வெளிக் காலும் கிடைவாது. எங்கும் தீசெத்தம். எங்கும் ஒரே அந்தகார மயம். திரு மதியிலியன் உணர்வுற்று மரச் கட்டைபேரில் உறங்கிக் கொண்டிருந்தார். ஆனால், அவருடைய மதியிலிக்குச் சரியாகத் தூக்கம்தான் கொண்டவில்கை. ஒருவேளை, புது இடம் காலணமாக இருக்கலாம். அது எப்படி யிருந்தால் என்ன?

பேயுளர். கைமயல் அளறப் பக்க மிருத்து முதலில் இருப்பத் துண்டு

ஒன்று கெடு வீழ்வது போன்ற சத்தம் கேட்டது. மதிலிழியலின் மீதுவிட உறுக்க நினை உயர்ந்து ஓசை கேட்ட பக்கம் திரும்பிப் பார்த்தான். சில விநாடிகள் வரை ஒன்றும் கேட்கவில்லை. ஒரு நிறு சத்தம் கூடக் கேட்கவில்லை. வெறுந் மன திகழ்வா விருக்கலாம். அப்பத்து, பச்சணா கட்டி மூடிக்கும் அவ் சரத்தில் ஏதாவது ஒர் ஓரமாகக் கொத்தணுர்கள் விட்டுச் சென்ற கருவி காற்றில் வீழ்ந்திருக்கலாம் என்று நினைத்து அவன் கண்களை மூடிக்கொண்டான். ஆனால் அவன் நினைத்தது சரியல்ல. மீண்டும் சுவைமயமானதாய் பக்கமிருந்து சத்தம். "டக், டக்!" என்று ஐயணம் உதவுகளை இடித்துத் தட்டும் சத்தம் கேட்டது. இப்போது அவ ஐயடைய சத்தெனப் பறந்து விட்டது. திடுக்கெனதான் ஐயண்களை வெட்டுத் தள்ளுகிறான்.

மதியழியலின் அவன் தனது குழந்தைகளில் முடிபு. "எழுந்திருக்க, திருட்டை!" என்று தாந்தி குரலில் கூறினான். மதியழியல் மிரிந்தது கொண்டு "ஏன்?" என்று கேட்டார். "செய்யப் படிப்பதற்குப் பார்த்து!" என்று அவன் மிரிந்து, அவன் கூறியது உண்மையாகியது. சாந்தியப்படி: சந்திரன் தனது குழந்தை இறந்திருந்தது. இன்னொரு

தூங்கிவிட்டு, திருப்பன் திரைக் குய்யன்
கொண்டிருப்பதைத் திரு மதியிரயன்
தேக்கேரிய இப்போது பார்க்கும் விட்
டாயர். இரண்டாவது தூண்டிலும் இப்
போது திறந்து விட்டது. ஆகவே 1985
புதம் திருவினம் சிறப்போவதெரிந்தது.

மதிவழியை அடைவதற்காக, ஆனால் அந்தப் பங்காளியே அதிருப்தியடைந்து சிறித்தரார். திருவள்ளித் தலை மன்றத்திலும், அனாதை கேட்டுவிட்டு அவர்களுக்கும் போய்க் கொடுக்கும், துன்பப்படக்கூடிய அவர்களைப் காணவில்லை. "எதற்காக அப்படிச் சிரிப்பீர்கள், திருவள்ளிப் பள்ளித்து?" என்று மதிவழியாளிகள் மனமில் கேட்டார்கள்.

“சிரித்தாமஸ் என்னை சொல்லுது?” என்று கேட்டுவிட்டு மதிநிழியாவ் கூறினான். “இன்று பகல் முழுவதும் அந்த இரண்டு ஜுவனங்களுக்கும் திறப்பதற்கு எவ்வளவுமோ முயன்றேன். ஸ்டாஷனில்கூட, ஹெலிண்டு காய்த்து கதவுகளை அப்படியே பிடித்துக் கொண்டிருந்தது. இப்போது அது திறந்து விட்டது. கயிறு எப்படி வழுவிந்த பார். இந்த ஹாஸ்தாண்ட இரூட்டிக் கூயிசின்மாமல் தற்க்காக ஹூ ஆன் வந்து போனா சொத்து விட்டுப் போனது சிரிக்கத்தானே வேண்டும்!”

[illegible]

அழகுடன் இடமும் கேசம் சென்றிருந்த அறிஞர்!

[illegible]

கருதல்கள் இப்போது கைநா
 டிக்குச் சென்றதால் எழுதிக்க
 ளைந்ததை வரலாற்றுக் கோணத்
 திலிருந்து கருதுகின்றோம். அந்த
 வரலாற்றுக் கருவியிலிருந்து

Vasmo!

சென்னை: கருத்துக் கேள்வி எழுப்பிய பின்னர்
அமைதிப்படைகள் இங்கு வரவில்லை
தமிழக அரசின் 1991 பதவியை -

செவ்வாரை ஏதும் இல்லை
ஆதி. வரலா. கருத்து என்பதுபற்றி
பலரும் தெரிய தெரியவில்லை.

இப்படியும் நடக்குமா?

குற்றமே

பெயர்ப் பொருத்தம் அமைவது ரொம்ப அபூர்வம். நம்முடைய சான்று ஒருவருக்கும் பெயர் இருக்கும். ஆனால் அவர் ஒன்றரைக் கம்ப ஆசாமி யாகத் திகழ்வார். ஆனால் திகழ்கெட் உலகியே ஆங்கிய பிரிக்கெட் வீரர் டபிள்யூ. ஜி. பிரெஸ்குப் பெயரைப் போலவே பிரிக்கெட் ஆட்டமும் அழகாக அமைந்திருந்தது. அவர் ஆடும் சிறப்பையும் அழகையும் கண்டு அவருக்கு மிஸ்டர் பிரிக்கெட் என்றே ரகசிகர்கள் பெயர் சூட்டி விட்டார்கள் என்றால் பார்த்துக் கொள்ளுகிறேன்.

எந்தக் பிரிக்கெட் பந்தயத்துக்கு வந்தாலும் அவர் ஆட்டம் மக்களின் உள்ளத்தைக் கொள்ளி கொண்டு விடும். அவர் வகுவிருவென்றும் அவரது ஆட்டத்தைப் பார்ப்பதற்காக மக்கள் திரளாகக் கூடுவார்கள்.

ஒரு மொழி பிரெஸ்கின் ஆட்டத்தில் ருசிகரமான சம்பவம் ஒன்று நடந்தது. மற்ற எல்லாம் பந்தயங்களிலும் நன்றாக ஆடி ரங்களை எண்ணிக் குவித்த பிரெஸ்கின் ஒரு பந்தயத்தில் வெகுநேரமே 'அவுட்'டாவி விட்டார். அப்போதும் அவர் 'அவுட்'டாவி விட்டதைப் பிரகடனப்படுத்தி விட்டார். பிரெஸ்கின் ஸ்டம் விக்கெட் விட்டு ரகசிகர்கள் மக்கள் அதிசயத்துடன் திணைத்து நின்றனர். அம்பயர் சிலையாகத் திகைத்து நின்று விட்டார்.

அச்சமயம் பிரெஸ்கின் அருகில் வந்த பந்து வீச்சு நிறுணரிடம். "மிஸ்டர்! இன்று ரங்கிகள் என் விளையாட்டைக் காண வந்திருக்கிறார்கள். உங்கள் பந்து வீச்சைப் பார்ப்பதற்காக வரவில்லை. அவர்கள் நான் ஏமாற்றத்தில் ஆழ்த்த வரமா?" என்றாராம். எப்படியிருக்கிறது கதை!

ஃ ஃ ஃ

ஆஸ்திரேலியாவுக்கும் இங்கிலாந்துக்கும் அப்போழுது டெஸ்ட் பந்தயங்கள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தன. அந்தத் தருணத்திலே ஆஸ்திரேலியர்கள் தங்கள் ஆட்டத்தைப் பற்றிப் பிரமாதப் படுத்தி வந்தார்கள். ஆங்கிய பிரிக்கெட்

ஆட்டக்காரர் காரியம். ப்ரை ஆஸ்திரேலியர்களுக்கு ஸ்டான் ஸ்டீவ் தன்ருகப் பந்தை வடித்துப் பெருமையைத் தேடித் தருவார் என்று கருதினார். டெஸ்ட் பந்தயத்தில் திச்சயம் இரண்டு சதங்களாகவு அவர் போட்டு ஆஸ்திரேலியர்கள் களைத் திணை அடிப்பார் என்று எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தனர். ஆனால் அவர் சனவு தனவாகவில்லை. கபலி உடல் தலை சரி இல்லாத தன்மையால் பந்தம் திரளாமைய ஐந்தாவது டெஸ்ட் பந்தயம் வரைவில் காட்டித் தவிர்த்தார்.

தந்தரவது டெஸ்ட்டிலே முதல் இன் விக்கெட் ஸ்டான் ஸ்டீவ் பந்தை வாய் வேகமாகத் தாக்கி மூப்பத்திரண்டு ரங்களை எடுத்துக் குவித்தார். சதமெடுக்கப் பாதிகடத் தாண்டாத நிலையில் அவர் பந்தைப் பிரமாதமாகப் பவுண்டரி எல்லைக்கு அடிக்கும் நம்பமுரத்தில் தன்னிலை வீழ்ந்து, கத்திநடையும் புரியும் படியாக, கடைசியில் வீக்கெட்டெயூரின் 'பெயில்ஸ்' குச்சிகளைத் தாக்கிவிட்டார். கடைசியில் அவர் ஆட்டம் இறக்கும் படியாக விட்டது.

மாலைவில் இந்தச் சம்பவத்தைக் குறித்து காரியம் ப்ரை ஆஸ்திரேலிய பிரிக்கெட் மன்னர் டான் பிராட்மேனேடு பேசிக் கொண்டிருந்தார்.

"என்ன! ஸ்டான்ஸ்க்கு இந்த மாதிரி வந்தது விட்டது மிகவும் ஓர திரிஷ்டம்!" என்றார் காரியம் ப்ரை.

"ஓர திரிஷ்டமா? என்?" என்று விளப்புகள் கேட்டார் பிராட்மன்.

"பாதி டெஸ்ட் பந்தயங்களிலே அவர் அடிபட்டு விளையாட முடியாமல் போகக். நேரது கடைசியில் ஆட்டம் நிறுத்திச் சமயத்திலே எதிர்பாராத விதமாக 'பெயில்ஸ்' குச்சிகளைத் தாக்கும்படியாக விட்டது. உலகில் உள்ளத நிலையில் திகைத்து விளங்க வேண்டியவருக்கு இப்படி நேர்ந்தால் இது மாடுபெரும் ஓரதிரிஷ்டம்தானே?"

"திருமாவா? இதைத் துரதிரிஷ்டம் என்று கூறுகிறீர்கள்?"

"அவர் துரதிரிஷ்டகாரி என்பதற்கு இதை விட வேறு சான்று வேண்டுமா?"

"இது திச்சயம் துரதிரிஷ்டமே இந்த ஆட்டக்காரர் பந்தைத்தான் அடிக்க வேண்டுமெனொழிய பெயில்ஸ் குச்சிகளை அடிக்க வேண்டும் என்ற நிலை இல்லையே?" என்றார் பிராட்மன்.

காரியம் ப்ரை அதிசயத்துடன் பிராட்மன் தோக்கினார். ஆனால் பிராட்மனின் குகம் வேதறிப் புண்ணையில் பிரகாசித்துக் கொண்டிருந்தது.

டாக்டர்கள் மில்க் ஆப் மக்னீஷியாகையே சிபாரிசு செய்கிறார்கள் — மிதமாக பேறி ஆனது, அமிலத்தை எதிர்த்து பூர்ண நிவாரணமளிப்பதில் சக்தி வாய்ந்தது.)

உணர்ந்ததற்குள் ஆபீசுக்காக டாக்டர்மீனும், சிறுவனத்தையிடம்மிடையிலும், டாக்டர் மைத்தியார்க்கிடையிலும், சைன் திசெஞ்சு வைத்திருக்கிறாயும் "மீனும் உய்யும் கோலாஸிக்கு பிலிப்ஸ் மில்க் ஆப் மக்னீஷியாகை சிபாரிசு செய்கிறார்களா?" என்று கேட்டதற்கு அவர்களின் அபேகை "ஆம்!" என்று பதிலளித்தார்கள்.

ஆம், குழந்தைகளுக்கும், பிரமை மறந்து சைன் திசெஞ்சு பொத்த கோலாஸிக்குக்கும் உட பிலிப்ஸ் மில்க் ஆப் மக்னீஷியாகை மிகவும் பயன் தரக்கூடியது என்று டாக்டர்கள் கருதுகிறார்கள்.

இதை ஆசாப்பொன்றுகிணம்!

பேதி மருத்து ஆளுதல் பிலிப்ஸ் மில்க் ஆப் மக்னீஷியாகை தானாகவும், செம்மைவாகவும் இதற்காகவும் மேலும் சொல்கிறது. நீ சைன் உருப்படிவம் புகைத்தப்படுத்தும் திணை, அமிலமடை அடங்கும் பிலிப்ஸ் மில்க் ஆப் மக்னீஷியாகை கொண்டு சேர்த்து, காய், கெட்டுக்கொண்ட மந்திரம் மகிழ்ச்சிக்கூடாக வரும் இதர அமில உபரத்தமில்லாதது மிகவுணர்வளிக்கும்.

சந்தித்தபடி பேதி மருத்து இம்மாதிரி கண்ணா பிழைக்க நிவாரணமளிக்கிறது!

உய்யும் டாக்டர்கள் கேளுங்கள்! ஒப்பிட்டு விட்குதல், கட்டாயம் இருக்கவேண்டியது

பிலிப்ஸ் மில்க் ஆப் மக்னீஷியா

சைன் திசெஞ்சு மருத்து

இருபதுபலகை மித பிழைக்க அமிலத்தால் எதிர்ப்புகளும் அநீதியைத்தவிர்த்து உடக்கூலாக சைன் திசெஞ்சு மருத்து, சைன் திசெஞ்சு, இரண்டாக மிலிபை மில்க் ஆப் மக்னீஷியாகை மேலும் உட்கொண்டதுகூட. 4 மிதிரைக்க கொண்டு கருவகககககக பாக்டெரிக்கூடும், 75, 150 மெகைட் டிசுக்கூடும் மிகவும்.

சைன் திசெஞ்சு மருத்து :
உடக்கூலாக சைன் திசெஞ்சு மிகவும்.

சைன் திசெஞ்சு

மனமார் அல்லது உடம்புநீர்ச்செயல் பற்றித்
கவலைகொள்ளுமா? இன்னால்தான் உடம்புநீர்ச்
செயலியல்செய்து வேகப்பெற்று நுகரவந்த இரத்தம்
இந்த உடம்புடன் இப்படியெல்லாம் இருந்
தோது. அதிதா-மாதிரம் ஏதேனும் பொழுது
ஏதாவது நுகர்வதற்குரிய உடம்பு
அப்போது ஏதும் வேண்டாம் எனவும் ஒரு
'நியதி' மேற்கொள்ளப் படுகின்றதல்லவா?
அதன்படியே இவ்வாறு செயல்பட்டிருக்க
லாம். ஏதாவதாறும் என்ன? என்னிடம்,
பயிற்செய்திருப்பது உடம்பு மனது. உன்
உடம்பு உடம்பு, உன்மன, உன்உடம்பு. மனம்
நுகரவந்த இரத்தம் நுகர்வதில் மானமில்லை
மேலு என். என். என். என். என். உடம்பு
பயிற்செய்ததால் மனம் உடம்பு ஆகலாம்
செய்து செல்லும் உடம்பு அறிவார். இந்த
பெருமனம் ஒரு மனதின்மேல் அப்போது
நீதிநீதிக்கொள்க!

20-11-87

எ' இட எட்.ம் வீட்டுக்கு உதவமா?

[illegible]

புதுப்பாட்டு கட்டிடம், 1-5-67 முதல் 1968
வரை, பூக்கத் தெருவில் இருந்து, டீப் ரெசொர்ட்
சென்ட்ரல் காலனி முகவரால் 50-4-118-3-240
என்பது எனத் திரைக்கிரிதல் என - அது தந்தை
கொடைத்திருக்க வேண்டும். உம் பட்டியலில்
என்பது சட்டப் பட்டியல், குடியிருப்பு உரிமை காலத்தில்
அது பட்டியலில் உள்ளது. பூக்கத் தெருவில்
உள்ளதாய்வு. அது பட்டியலில் உள்ளது. 1-5-67
முதல் 1968 வரை, பூக்கத் தெருவில் இருந்து, டீப் ரெசொர்ட்

விசேஷப் பூஜை நடந்தது. ஆனால் பத்து வருடங்க
மாக ஆசிரியர் பணி புரியவருக்கு இடமும்
இதற்கு சாப்பா உணவுக்கு சட்டத்தையும் பலம்
கிட்ட வந்தது.

சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்
55-0013-51

ஏ. துயசெக்சுமி

அறிவு கண்டதிலும் ஒன்று

திருச்சிவிலிக்குந்த மாணமுதலாக்கு மாண்புமிகு
நடவளகர மாண்புமிகு ஒரு பொதுச்சர் அருது பே
பேயும்துள் ளந்து கால அபி.உ.வெணையிலி திருக்
கிதாது. அருது இத்த வார்ப்பு. சரிசாளன் காலத்தி
துக்கு மாணமுதலாக்கா அபாத்தநாகர் சரித்த
திரமே விலாபாது. இத்தகு திருச்சி - மாண
முதலு. பொதுச்சர், மதுரை - திருச்சிபேயும்துள்
பாத்தநாகர் கத்திக்குமேயும்துள் ளந்து பொதுச்சர்.
அருது இத்த வார்ப்பு. துள்ளு அருதுக்காது
திருச்சிபேயும்துள் ளந்து துள்ளு அருதுக்காது
அருதுக்காது துள்ளு துள்ளும்துள் ளந்து பொதுச்சர்

சென்னை-11-11-88

Online Questionnaire

உயிரினங்களின் பரிணாம வளர்ச்சியைப் பற்றி

[illegible]

3-11-61

CC BY-NC-SA

உட்பழனியாண்டவர் கோடி அஞ்சலி

அருணாச்சலாள் தென் பழனிவாண்டவரின் பாடும்போது 'சுதனம் பல கோலங்
புனையுயம்' பதிலாக் கூறினார். அந்தத் தென் பழனிவாண்டவரே சென்னை
சம்பவமேய் வடபழனிவாக்கி அருள் பாலிக்கும்போது இங்கு 'சுதனம் பல
கோலங் புனையுயம்' செழிப்பதற்குத் தேவையு் தேவையும்? வட பழனிவாண்டவ
ருக்கு டிசம்பர் 13 தேதியிருந்து கோலாகரவாசல் கோடி அரிச்சை நடத்த
துர் பி. டி. ராஜன் அவர்கள் தலைமையில் ஒரு நூலுடன் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள்.
'தான் என் பெயரும், விஜயதாஸ் பன் செல்லம், என்னை தாழ்வத்த சொன் ன்
செய்யும்?' எனத் துருவம் அடிபார் பாடிருந்தவரை? அந்நேரம், 1982-ம் ஆண்டு
பிப்ரவரி மாதத்தில் எட்டுக் கோள்கள் மூன்று சேருவதாக ஏற்பட்டதாகிய சந்தா
தங்கியத் தலிச்சுவை இத்தக் கோடி அரிச்சை நடக்கவிடாதேறு. அன்பர் யாவுரும்
இரு சகலநதாம் அரிச்சைக்கு ரூ. 10 ன்ந் தத்த இத்தக் கோடி அரிச்சைரை
இரண்டு கோடியையும் பூரித் தேவது தா'வென்றும். தொடை அதுயப் பேசுண்டய
நூலவர்: பெருமான், கோடி அரிச்சைக்கும், 4, பெருமன் தெரு, சென்னை-8

சீரான ஆகாரமில்லாததால்
நீங்கள்
மெலிந்திருக்கிறீர்களா?

ஆல்போஸாங் சாப்பிடுங்கள்

மிகச் சிறந்தது
சாதாரண உணவுடன் சேர்ந்து
சிக்கனமான, விஞ்ஞான முறையில்
ஊட்டமளிப்பது

தேநீர், காய், பால், கஞ்சி, பழாசம் முதலிய
உணவுகளுடன் சேர்த்து அருந்தினால் மிக ருசிவாக
இருக்கும். சிறு குழந்தைகளுக்கும், வளரும் பிராயத்
திலும், பிரசவகாலத்தில் தாய்மார்களுக்கும், சிந்திக்
கும் தொழிலாளிகளுக்கும், முதியவர்களுக்கும், பல
வினம் இரத்தமின்மை மற்றும் நோயிலிருந்து
தேநீர் வரும் போதும்
ஆல்போஸாங் சிறந்த
டானிக் உணவாகிறது.

பெனடர் மற்றும் மாத்திளா
கனாகவும் கிடைக்கிறது.

ஜே. டி ஜே. டிஷேன்,
எஹதார்பாத்—டெக்கான்

மிக அழகிய...

அடர்ந்த நீண்ட ஒளியுள்ள சூத்தம்!

நீதிநிறைவு கவசம் போடுவது தரப்படாததால் ஆயிரம் ரூபாய் வரையில், உதாரணமாக அடகுதரவில்லை, சேவை வசதி வசதுவதால் இலாபமென்றும் குறிப்பிட்டும், கற்றுப் படிப்பதில் விவரத்தையாதிக் கணக்கு வேண்டி அலகாமாடாவிட்டன. அது பங்கம் வந்ததில் திருநாடக அருகக எடுத்துக்கொண்ட சந்தர்ப்பமும் நிகழ்கின்றதென்பதும்.

மகிழ்ச்சிஷ்ட்டும் நறுமணம்—
உங்கள் தூதும்பம்
மலையதம் கிரகம்புலம் !

காஸ்கேட்
பெர்பியூம்து
காஸ்டர்
ஹேர் ஆயில்

எத்தரணுமிசைவைவரங்கிபணத்தைமிசைப்படுத்துங்கள்

明倫彙編 家範典

**ஸ்ரீலோகன்ஸ்
பாமை
உபயோகித்து
வலியை
உடனே
நிறுத்துங்கள்**

[illegible]

கீல் வாதம் * களுக்கு
தசைவலிகள் இவற்றிற்கு ஏற்றது

வாழ்நாள்-விடுதலைப் போராட்டத்திற்கு கைகொடுத்த
[ம.ச.ப.யின் வளர்ச்சிக்காகவும், குடிமக்களுக்கும் தீராத பரிசாரம்.]

சிந்தனைக்கு

[illegible][illegible][illegible][illegible]

“மேட்டை முதன் தங்கை
தான் கண்டுபிடித்தாள். ஆனால்
அந்த ஐந்துதான் எப்படி என்பதை அமை
நீதிமன்றம் மிகுந்த கவனம்” என்
தெரு மேல் பழமொழி உணர்வு

மூத்ததந்தியும் பூதம் படிப்பில் ஓர்வியு
ண்ட சனசேனாப் பொதுநலக் கல்வி
துறையாக?

[illegible][illegible][illegible]

மக. தி. அ. என்டர் கமிட்டியார் அவர்கள் கூறியிருப்பது மிகவும் ஆராய்ச்சிக்காக இருக்கிறது என்று சொல்லுவது சரியானதாக இருக்காது. இத்தொகுதிக்குள்ளேயும் பார்த்தால், இதற்குள் உறுதியாக இருக்கிறதென்னவோ, அதாவது 1970-ல் இருந்த நிலைமைகளில் இருந்து, இப்போது வரையில், இந்தக் குழுவின் செயல்திறம் அதிகமாக இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தொகுதி உறுப்பினர்:

உறுப்பினர்:

தொகுக்கவர்

உதயதீர்த்தம்

தெருவில் கொஞ்சம் அதுதான் உணர்ச்சிபோடுதான் நான் ராமா னுறுத்தைப் பார்க்கச் சென்றேன். மனிதர் பல் வலிவான் அலுதிப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார் என்று தகவல் கிடைத்தது.

"ஐயோ! தீர் உட்கூடைய அதுதான் யான் முயற்சாக மரத்திலிருந்து சேகரித்துக் கொடுத்த தோத்த மூட்ட விலி!" என்று ஒரு தாய் அழுவதற்காகச் சென்று முறை சென்றிருக்கேன்.

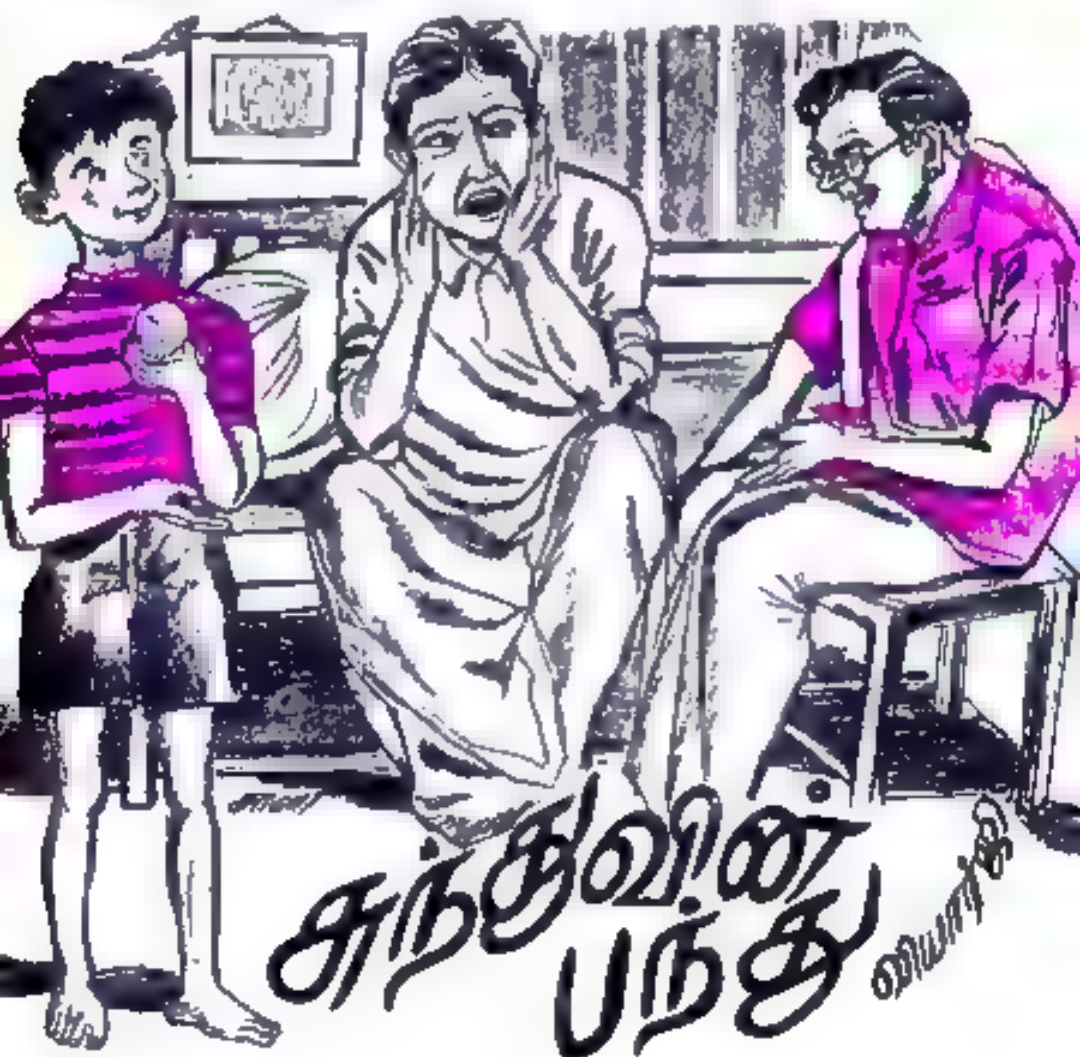
"நல்ல கொத்து விடை! ப்பது உதவ மனிதர் அமைதலதைப் போன்று அவரவர் அநிருஷ்டத்தைப் பெறுத்தது ஐயோ!" என்று ஒரே வயிற் பதிக் கொய்கியிட்டு வாக்னக படித்துச் சென்றப் பெயர் மாநிர் 'தொட தொடர்' என்று ஸ்ரீராம படிப்பதற்கு அந்த ஓசை ராமாதுறத்தின் 'கிறீட் மாரக்' மாநிர் இவங்கான முடியாத ஆதம் திருப்பியின் விசேஷ வெளிவிடாக்

செய் செய்கையில் மனிதர் இவ்வாறும் செய்கைகளைத் தோற்றியிப்பது எங்க ளுக்கெவ்வாய் பழயிப் போன விஷயம்.

மாநிதரர் இம்முறை பல்வகை காரண மடிக் அமாதிரி சேஷ்டை எதுவும் செய்வ முடியாத என்று சிரித்துக் கொண்டு, அவர் விட்டுப் பழயில் காங் கைத்தேன், என் தலைவாக் கண்ட தம் படுக்கையிலிருந்தபடியே, வய்பாடு போட்டு வாயெதிரூர், மனித ருக்கத் துவும் பழயிப் போன விஷயாரம், பல் வலிவையும் மீறி அது வெளிவந் திருக்கிறது என்றும் பார்த்துக்கொள் ளுக்கோம்!

தாம் அருகில் சென்று உட்கார்ந் ததும், "ஓம்! இந்த உயக்கத்தில் பல் வகை இக்காதவர்களெவ்வாய் தற் போதைக்கு என்ன எதிரிகை" என்று என்னைப் பார்த்துப் போர் முறக கொட்டினார்.

தான் விழித்தேன்.

சந்திவின
பந்து வியாக்கி

“பயப்படாதீர்! உமக்குப் பஸ் வலி ஏதும் விடைபாதென்னுதும் சென்மாத் களில் வரும் இரட்டை வேஷம் மாதிரி நீர் நமது கண்பரும் உட!” என்று “கடகட” வென்று சித்திதும் கொண்டே அப்பயம் அளித்தார். ஆனால் அடுத்த விதாய். “ஆ! உயிர் போகி ததே!” என்று கண்ணத்தை அறுக்கிக் கொண்டார்.

“என்ன ஓய். பஸ் வலி வந்து இப் படிப் படுத்து விட்டீரே! உமக்கெல் லாம் ஓடி அடி எப்பொழுதும் எவ்வளவு வது செய்துகொண்டிருக்கா விட்டால் பொழுது போகாதே!”

“என்ன அப்படிச் சொல்லிவிட் டீர்! இப்படிப் படுத்துக் கொண்டத னால் பதிதாச எத்தனை விஷயங்கள் தெரிய வந்தன என்வீதிர். உதா ரணத்துக்கு உமது தலைக்கு மேலே பாருமென், சொல்லி தேன்!” என்றார்.

நான் பேசாமல் சித்திதும் கொண்டிருத்தேன்.

“அட பாருமென், ஐயா!” என்று வீரட் டினார்.

நான் மேலே பார்த் தேன்.

“பார்த்தீரா! உமக்கு என்ன தெரித் தது? ஒன்றும் தெரித் திருக்காது! நானே சொல்லி விடுகிறேன், மொத்தம் விட்டக் கழிகள் பதினாறு. இந்தக் கோடியி விருத் தம் அந்தக் கோடியி

“ஆறுவது விட்டக்கழியைப் பாரும்” இடது கோடியில் வெண்ணையா ஒரு பூச்சிக் கடு தெரிந்தது. போன வாரம் எலக்கு இந்தப் பஸ் வலி வந்திருக்கப் பாதா? அப்பொழுதே இது கண்ணிக் பட்டிருக்கும். மீனாக்குட்டி கீழே விழுத்து முட்டிக் கெட்டிப் போத் துக் கொண்டு தின்ற பொழுது அந்த எடுத்துக் ‘கப்’புறு அப்பி வீருக்கலாம். போகட்டும்...

“எட்டு—இங்க—ஒன்பதாவது கழி யில் சின்னதா ஓர் ஒட்டை தெரி திதது பாரும். அத்திருத் ஒரு குளவி ‘ஜின்’வுறு பேரததும் கரதுதா காலட் சேபம் பண்ணிக் கொண்டிருந்தது. கண்டலிவாக உம்பெ பொது அஞ்சு திமிஷ மாகக். தாணும் பார்த்துக் கொண்டே

இருக்கிறேன். அது கர கழியாகக் காணோம் — திர்தாஸ் வந்து திந்தி தீர். ஆயிரது? பதினாறு வது கழியில் பாரும். ஒரு பஸ் கீர் கக்கல்காரன் மாதிரி பக்கலாட்டிக் கொத்திக் கொண்டு இரண்டு மணிவா ழுரே பழியாகக் கிடக்கிறது.”

உத்தராவாகக் சொல் லிக் கொண்டு வந்தவாள். “ஆ! என்ன வலி, பிரா ணக் போகிறதே!” என்று முகலாசை அழுத் திக் கொண்டார்.

“போதும் ஐயா, ஏன் இத்தப் வலி வலியில் அலட்டிக் கொள்வீதிர்?” என்று மெதுவாகச் சொல்லி எலத்தேன்.

“என்ன அப்படிச் சொல்லிவிட்டீர்? இதை யும் பாரும்; சொல்லி தேன். கடைசிக் கழி

கவிரோடுசேரும் ழுதியில் பார்த் தீரா? பேச்சுவால் ஏதோ எழுதி யிருக்கிறது. அந்த மொச்சைக் காவிக் கொட்டை எழுத்து நம்ம கத்துப் பவதுடை யதுதான். ‘கெ. கத்தரராமன் இரண்டாவது படி வம் ‘அ’ டிரிபு, ப. உ. பன்னி, காஞ்சிபுரம், சென்னை ராஜ்யம், தமிழ் தாடு, இந்தியா, ஆசியா, பூமேலாகம்’ என்று ஒன்றின் கீழ் ஒன்றாக முற நீனத்துக்கு எழுதி யிருக்கிறான். கண்ணம்பு அடிக் கெலவன் ஏவியைக் கொண்டு வந்து சாத்தின பொதுதான் கத்துப் பவம் ‘கபாஸ்’னு ஏதிக்

விருத்தும் ஒரு முவறக்கு இரு முவறகன் நன் றாக என்னவிட் பார்த்து விட்டுத் தான் சொல்லி தேன்...

தன்னுடைய மெய்க் கீர்த்தியைப் போற்றித்திருக்கிறான். கழுதை வரட்டும், சொல்கிறேன். இரண்டு முதுகிலே சாத்தனும்!" என்று உற்சாகமாகச் சொன்னவன்மைப் பங்கைக் கடிக்கப் போனவர், "ஐ! உயிர் போய்விட்டதே!" என்று மீண்டும் கத்தினார்.

அவர் கத்தி ஒய்வுதற்கும் வேலையில்லாது அவர் மருமான் சாரங்கன் உயிரை வருவதற்கும் சரியா விருத்தது. "என்னை மரமா பல் வலி எப்படி இருக்கிறது? உம்..." என்றான் சாரங்கன்.

"அது இருக்கட்டும். முதலிலே இதைப் பார்த்தாயாடா?"

சாரங்கன் கூர்ந்து பார்த்து, "தம்ம கத்துப்பயல் 'கைவன்மை'" என்றான்.

"எனவே ரகிக்கிறவா? எல்லாம் உன் கைவாலாகத்தனம்தான்-அந்தக்கழுதை இப்படிக் கொட்டம் அடிக்கிறது..."

ராமானுஜம் சொல்லிக் கொண்டே இருக்கும்போது எவ்விருந்தோரையாவது வந்த டென்ஸின் பந்து ஒன்று பறந்து அலமாரியிலிருந்து கண்ணாடி சோவைத் தாக்கியது. "வெளியே" என்ற சத்தத் துடன் சோ சேர விழுந்து கை தவறு.

"பயே, பிரமாதமான குறி!" என்று வியந்தான் சாரங்கன். "டேய்!" என்று ராமானுஜம் ஓர் அகட்டல் போட்ட பிறகுதான் தனது அசட்டுத்தனம் விளக்கியது சாரங்கனுக்கு. அதற்குள் வியர்க்க விழுவிற்கு ஒடிவந்தான் கந்தப் பால்.

அவனின் பார்த்ததும் ராமானுஜத்தில் ஆத்திரம் பிள்ளும் அகிலமாகி வது. "எனவே, என்னா இது!"

"ஒன்றுமில்லை. கம்மா ஒரு 'ஷாட்' அடித்தேன். ஸ்ரேதான் 'எங்கே அடி யோம் பாசிப்போம்'னுள்... வந்து..."

"கழுதை! இப்போ உன் முதுகில் தான் இரண்டு 'ஷாட்' அடிக்கிறேன், மார். விட்டுக்குள்ளேயாடா பந்து விளையாடுகிறது? செங்கிறது அத்தனை யும் படுவிலும். டே, சாரங்கா! அந்தப் பந்தை எடுபா இப்படி. அவன் விளையாடுவதைப் பார்த்து விடுவோம்."

சாரங்கன் அதேமான உற்சாகத்தோடு பாய்ந்து பந்தை எடுத்து ராமானுஜத்தில் கையில் கொடுத்தான்.

கத்துவின் பந்தை ஜாக்கிரதையாக ஒளித்து வைத்துவிட்டு பன்னாடன் புறப் பட்டார் ராமானுஜம். எனக்குத் தெரிந்த பல் பாக்டரிடம் அழைத்துச் செல்வதாக தான்தான் கூறினான்.

டாக்டர், ராமானுஜத்தைவும் அவருடைய வலி மிகுந்த பங்கையும் நன்றாகப் பரிசோதித்து விட்டு ஏதோ ஒரு மருந்தைத் தட்டினார். அவர் ஒய்வொரு முறைவும் ராமானுஜத்தின் பங்கை 'டொக், டொக்' என்று தட்டிக் காண்பிக்கும்போது ராமானுஜம் அவரினார். ஏதோ மாத்நிரைகளில் பெயரை எழுதிச் கொடுத்து விட்டு மூன்று நாட்களுக்குப் பிறகு பங்கைப் பிடுங்கிவிட வேண்டும் என்று கூறினார் டாக்டர்.

"அப்போழுது நீசயம் பங்கைப் பிடுங்கி விட வேண்டியதுதான் என்று சொல்லுங்கள்" என்று ஒரு முறைக்கு இரண்டு முறைகள் உறுதிப்படுத்திக் கொண்டார் ராமானுஜம்.

"ஆமாம்மா! அதுதான் சொன்னேன்" என்றார் டாக்டர் சற்றுக் கடிந்தாற்போம்.

வேலின் வந்த ராமானுஜம் டாக்டரின் உதவியாளரிடம், "ஒரு பங்கைப் பிடுங்க டாக்டர் எங்களை சாரித் செய்வார்?" என்று கேட்டார்.

பதிலிடுத்து ரூபாய் ஆகலாம் என்று
வதில் வந்தது.

"என்னது? பதிலிடுத்து ரூபாய் என்று
சொன்னீர்!" என்று வாமையினைத்
தார் ராமானுஜம். திரும்பி வரும்
போது, "ஓய்! இது தங்களுக்கு கட்டுப்
படியாகாது" என்றார்.

"எது?"

"பதிலிடுத்து ரூபாய்க்குப் பங்கிப்
பிடுக்குவதுதான்."

"இருகு! இப்படியே அவன்வதப்
படப் போகிறீரா? நம்ம கஞ்சன்தான்!"

"அட, போம் ஐயா! இப்போதே
இவ்வளவு ஆட்கள் கொண்டிருக்கிறது.
பங்கிப் பிடுக்குக் கொண்டு எப்படி
யாவது நானாகவே ஆட்டிப் பிடுக்கி
விட்டால் பதிலிடுத்து ரூபாய் மிச்ச
மாகுமே என்று நினைக்கிறேன்."

நாங்கள் அவர் விட்டை நெருங்கும்
போது விட்டு வராத்தாவிடமிருந்து
ஒரே கொட்டமடித்துக் கொண்டு விளை
வாடிக் கொண்டிருந்தார்கள். கத்துப்
பயல் ராமானுஜம் ஒலித்து வைத்திருந்த
பத்தைத் தேடி எடுத்துத் தன் சவாக்க
சூடன் 'வாலி பாக்' விளையாடிக்
கொண்டிருந்தான்.

ராமானுஜத்துக்கு இதைப் பார்த்த
தும் மாமனும் கோபம் வந்துவிட்டது.
"பாரும்! அந்தப் பயலை என்ன பாடு
படுத்துகிறேன்" என்று ராமானுஜம்.
பங்கிவிளையாடும் மறந்து.

தரையோடு தரையாகப் பம்மிச்
சென்று ராமானுஜம். எங்கோரும்
விளையாட்டுமுகத்தில் இருந்தார்கள்.

"பாருடா, நான் ஒரு 'கட்' அடிச்
கிறேன். இதை எடுக்கவேன். பங்கி
சவாக்க" என்று சவாய் விட்டபடி
கத்துப் பயல் எழும்பி அடித்த பத்து

பத்துச் சென்ற ராமானுஜத்தின்
முகத்தில் 'பம்!' என்று தாக்கியது.

"ஐ!" என்று ஓர் அவதம் இனம்பியது
அவரிடமிருந்து. அவ்வளவுதான்..
பங்கிவன் அவ்வளவு முயற்சி ஒருவ
ராகப் "பிடித்துக் கொண்டு" ஒடினார்கள்.

அவதம் கேட்டு உச்சினை இருந்து வந்த
சாரங்கன் மீண்டும் போய் ஒரு சோம்
பித்தன்மீர் கொண்டு வந்தான். ராமா
னுஜம் தன்மீரைக் கொப்புளித்து
உமிழ்த்த பொழுது செந்திரன் ஏதோ
ஒரு பொருளும் கீழே விழுந்தது.

"என்ன மாமா இது?" என்று கேட்
பான் சாரங்கன்.

ராமானுஜம் கூர்ந்து பார்த்துவிட்டுத்
தமது மூகவாயில் கடைவாய்ப்புறம்
விரலால் அழுத்திப் பார்த்தார்.

"டே, பங்கிவா, விழுந்து விட்டது
போலிருக்கிறது" என்று உற்சாகத்
துடன் எதிரோ.

"ஓ! தான். கத்துப் பயல் உமக்குப்
பதிலிடுத்து ரூபாய் மிச்சமாகி விட்டான்.
அவன் நீர் ஒலித்து வைத்திருந்த பத்தை
எடுத்து விளையாடியதற்காகக் கோபித்
துக் கொண்டீர். இப்பொழுது பாரும்
அவன் செய்த கதையை" என்றேன்.

உச்சினை வந்து ஆகவாய்ப்படுத்திக்
கொண்ட ராமானுஜம், "டே, சாரங்கா
அந்தக் கத்துவாசக் கூப்பிட்டுடா இப்படி,
பாகம், பாகம் நடுதடுங்கிக் கொண்டிருப்
பாகம். அவனுக்கு நம்மதான் ஒரு
பெரிய பந்தை வாய்க்கிக் கொடுத்துவிட்
லெண்டும். பாகம், மாரக்கர் பங்காரு
கொண்டு வந்து தரும் டென்னிஸ்
பந்தையே வைத்து விளையாடுகிறேன்"
என்று தம்நிப் பெருக்குடன்.

ஆனால் கத்துப் பயலித்தான் அந்தப்
பிராந்தியத்திலேயே காணவில்லை!

ஜீவாங்குதம்

பண்டிட டி கோபாலாச்சாரியின்

ஆராய்ச்சயக்கருதம் மலக்கருதம்

ஆயுர்வேதாஸ்பரமம் (பீராவேட) லீட்.
மதராஸ்-17

மலச்சிக்கலும் மூல வியாதியும்

மூல வியாதி அல்லது மலச் சூடலில் உட்புறம் வெளிப்புறமுள்ள இரத்தக் குழாய்கள் வீங்குவதன் மூலம் ஏற்படும் இரத்தப் பெருக்கு, இவை உண்டாகுதற்குக் காரணம் அடிக்கடி ஏற்படும் மலச்சிக்கல் உபாஸையில் காரணமாக மல திவர்த்தி செல்ல மிகவும் கஷ்டமாகவும் உபத்திரவமாகவும் இருக்கிறது. மலச் சிக்கல் அதிகமாகி, வலியை உண்டாக்கும் சகும் வெடிப்புக்குடன் மூல வியாதி யும் அதிகமாகிறது. மூல வியாதி யின் தொல்லை ஒழித்தால் தான் சூடலிலிருந்து அகத்தல்லை வெளிப்பெற்றுவது கலப்பமாகும். ஹெடன்ஸா அனத்ததான் செய்கிறது, வலியையும் தலைச்சலையும் அகற்றி நிச்சயமாக திவாரணமளிக்

கிறது. அதனைத் தொடர்ந்து உப யோகிப்பதால், மூலம் சுருங்கி திவாரணம் கிடைக்கின்றது. பிரசித்தி பெற்ற ஹேமஸ் மூல திவாரணியான ஹெடன்ஸாவில் அவலவத்தை மறத்துப் போகும்படி செலாக் உப்பு மருந்து மூலமும் ரேஸிங்கி, துனியிக் கரைவுள் டாக்டர், உபயோகிப்பதும் கலாம், ஒவ்வொரு மருத்துப் பெட்டியிலும் ஒரு சிறு பிளாஸ்டிக் மூக்குக் குழாயும், அதனை உபயோகிக்கும் முறைகள் அடங்கிய குறிப்பும் உண்டு. மூல வியாதி வளரும் அதற்கு ஹெடன்ஸாதான் ஏற்ற மருந்து. இன்றே ஹெடன்ஸா உப யோகித்துப் பாருங்கள். இப்போது இந்தியாவின் தயாரிக்கப்படுகிறது.

GZ. 753A

Iris INK

தூய்மை துருவக

தங்கு தடையில்லாமல்
கவச்சிகரமாக எழுத...

5 மங்காத விறல்களில்

சிலர்த் தெயிலல் ஸ்பரடரில்
செய்கை & பங்குதர்.

சேலம்

வையல்

“தீர்மானமாவது, தீதியாவது எல்லாம் போய் சார், மனிதன் தன் தனிப்பட்ட வாழ்க்கையில் எத்தனைதான் தனித்துவமும் இல்லாமல் இருந்தாகனா, தன்னை உயரலத்தை முன்வைத்து இருக்கக்கூடிய ஒரு அழகான கருவியாக இருக்கிறது. உதாரணத்துக்கு வேண்டுமானாலும் பாருங்கள், எத்தனைதான் உலகத்திலே ரோம்பாய் பழக்கம் இருக்கிறது. அந்தவே அடிக்க அடிக்க ஒவ்வொரு பெரியவர்களும் சொல்லிட்டு வராமல் இருப்போர் தீதி நூல்களை எடுத்துப்போய் கிம்மா ‘குரோல்’ கண்க்கிட்டு தம்மையே காண்போம். உட்கார், என்ன அந்தமில்லாமல் தன் மனத்திலிருந்து, தீதி ரோகம் அந்த உலகத்தின் மட்டத்துக்குப் போய் கண்க்கை அந்த உலகத்தின் தீதி மட்டமில்லாமல் அது என் வாழ்க்கையிலா இருக்கிறது? அது என்னவாக இருக்கிறது? இப்போ, இந்த மாதிரி மனத்தின்மீது கொஞ்சம் உட்கார் சம்பந்தமில்லாமல், சேலம் அது கற்பனையாக இருக்கிறது.”

பாதசரம் விளக்குகளில் எல்லாம் தான் இருக்கையில், இடக்காவுக்குள் அப்படியானவர்களுக்கு வேறு திறமையாக இருக்கப்பட்டிருந்த மனிதர்களின் தருவாய் இருந்து அந்தக் குரல் எழும்பியது... வேறுபாடு முனிசிபல் எல்லைகள் கட்டிவிட்ட அந்த இடக்கா காட்டாடி ரயில்கள் இங்குள்ள ரோக்கிப் பறக்க முயன்று கொண்டிருந்தது. அந்த இடக்கா கண்க்கையில் ஆறு மனிதர்களின் இருவருக்கு மேற்கண்ட வாதம் உப்பு சப்பட்டு சாப்பிட்டாயிற்று, தாங்களும் எப்போது போய்க்கிற போக்கிற்கு கண்டத்தாகக் கொண்டிருந்தார்களோ சொல்லியதற்கு, கிம்மா இருந்தார்கள்.

‘தாரா’ ஆப் டிராக்டர் என்னிப் பட்டத்தைப் பார்த்து விட்டு, அன்று இரவு வேளையில் தங்கியிருக்க வசதி இருந்தும் அந்தப் பட்டத்தின் கீழ் திரைப்படம் பார்ப்பது பிடித்த காரணத்தினால், அன்றைய எக்ஸ்பிரஸ்சேபோய் விட விடும்போ இருந்தான். அந்தப் பராக்கில் விவாதத் தீயை ஏதும் தள்ளினான்.

“தீ இன்னும் பாய், இப்படியே போனே? தீர்மானம் இல்லாமல் போய் பூமி எப்படி பாய்க்கிறது? இப்போ அது அடிக்கிறதே?”

இருள் முடிவிற்குக் காணவில்லை இருள் போய் உருவங்கள் அசைவதைப்

பார்த்து, சக்கரத்தில் தருவாய் காட்டிக் கொண்டு கொடுத்து, பாதசாரிகளை உதாராய் படுத்தியபடி இடக்கா கார சாயடி தன் ஆட்சேபத்தைத் தெரிவித்தான்.

“தான் சொன்னது, உனக்கும் புரிந்து கொள்ள முடியுமா? பூமி எப்படி பாய்க்கிறது? எத்தனைதான் போய்க்கிறது, தீ தீர்மானம் என்னுள் இருக்கிறதே?”

“தா அத்திவிடப் பாய் படிப்பாய் இருக்கே பாய் நீ இன்னும் என்னைக் கேட்கா எப்படி?”

“பயப்படாதே சாயடி தீர்மானம் ஒன் வண்டியோடாத விவாதத்தை எடுத்துக்கி காட்டாயிலே பிடுகு தீயை எடுத்துக்கி மிடுகி மிடுகிப் போனது என்ன இருக்குமா? அவ்வளவு தாரத்துக்கு எட்டுப் போன முட்டை கட்டி இந்த வண்டியிலே போட்டிருக்கிறது ஒன் தீயைவிடக் குறைவான பிடித்திருக்கிறது. ரோக்கிக்காதே சாயடி, கிம்மா தமாஷ் தான்?... போவதெல்லாம் காட்டை என் வண்டி காக்கிறே?”

இடக்கா சாயடி ஏதோ ஆத்திரமாகப் பாய் காட்டுகிற போது, குத்து காணிக் குக் கொண்டு, கைகளில் காணிக் மிடுகி கொடுத்தது. இன்னும் முடிவாகப் பிடிப்பதில் மடியின் போக்கிற்கு ஒரு முண்டு மேலத்தாக தாரகா காட்டாய் பத்திரியிருந்த ஆசாரி முன்கூறி ஏதாவது முக்கால் அழுதான்.

“அந்தக் கைக்காய்” இம் முட்டுக்குத் தாரத்துக்கு தாவனாகும், போனவாட்டி தான் வந்தது. ரெண்டினுக்கு எத்தனைதான் போவதுக்கு அனிக் வாய் இடக்கா வண்டியெல் சாய் ரேலிக்குது!”

“அதே நீ கிம்மா உட்கார் பாய் போனா ரெண்டினு குடுத்துட்டே, ஒம் பாட்டன் காயத்திலே, நீ வேறார் வந்தியே அப்போ கன்னு எடுத்துக் காண்கிறதுக்கு இன்னும் துட்டு கொடுத்தான்? எட்டு சூபா, அதே ரேலிக்கு வாயிலா? தான் ரெண்டினுக்கு எத்தனை விட்டுப் போனேன்?”

வண்டியில் தாண்டி ரேலிக்கு எழுந்தான். அந்த ஆசாரி ஏதெனவே, வண்டியில் ஏறாததற்கு முன்பே தன் ஒன்பது கைகளில் குத்து முத்திய அனுபவத்தில், எவ்வளவு கொடுத்திருக்கிறதோ என் பதைத் தெரிவித்துக் காண்கை பிடித்து வேறுபாடுகளாக காரணத்தால் தான் காணிக் உட்கார்த்தான். வேளியிலிருந்து கையாக விட்டு காணிக் காண்கை வந்தது தானாத் தாமதம் (புனிதர் தாரக் கிவனதல்க்காத) ‘போனட் மெட்’ பிடி அவனும் ஒரு ஆன். இது தாரகாபாடிய பருவமும், வத்தியை எத்திரிக்காய் போய்

செருவிய மூலமும், உள் மொக்கைக
வெட்டி விடப்பட்டிருந்த நிலைமையில்
யும், இவையின் மேல் பூசுவர் சதை
தொங்கி, சதா புலர் சொம்பிற
பார்க்கை உள், மலைய கன்னகின்
மேல் ஓர் அணுதாபத்தை ஏற்படுத்தியது.
அவன் கிழவன். கிராமத்த தலை.

"இன்னு சாயு, நா என்னு சம்பா
ரண சம்பாதிக்க செய்து கட்டிப்பிட்டு
பேன்? அட, அளவு எப்பது ரூபாதாக்
குருக்கிட்டுமே, நேர பாரேன், அங்க
பெருவார்டும். இதிலே என்னு கொழைக்
கிறது, ரயில் சார்ஜு, ஐட்டா கனி...."

"அரெல்க்கி! மறுபடியும் இவ
ரையா அது? மூக்காலே அப்படிதே;
பிரத நாவுது, நீ குருக்க காலும்...
ஒடுப்பா!"

அந்த இளைஞன் குறுக்கிட்டான்,
"என்னு பாயி! என்னியா கேட்
பேனே; பதில் சொல்லக்கூடே."

"பதில் இன்னு பாய் சொல்தது?
இதோ பாக்ஷையோ!"

"இருந்ததாயும், நீ ரொம்ப அதிபா
யம் சாயு! உன் சொல் பிரகாரம்
வண்டி ஓட்டறதினாலே நீ தரிமத்தைக்
காட்டிக் காணுமே!"

"அதிபாயமா, இன்னு சொல்றே?"

"உன்னோட வாயிலாத குதிரை
மேலுக்கு, ஒம்பது அன் பாரத்தைப்
போட்டு சம்பாதிக்கிறியே இதுதான்மா?"

"இன்னு பண்ணுட்டாய்? இந்த
சூசாயி மாநிலி நாலுக்கு காகக்கே
மூக்காலே அப்பது, கலாசைப் தால்
எப்படி பாய் சமாளிக்கிறது? வண்டி
சொத்தக்காரனுக்கு மூன்றுபாய், அக்கா,
இந்தப் பக்கிக்குன்னு பத்தப் பன்
செண்டு கொழந்தே கொடுத்திருக்
காரு. ஐட்டுக்குப் போன சம்பா ராய்
வான்னு பார்ப்போரு. இதிலே எப்படி
பாயி, குதிரைக்கு தான் 'செனிக்' பன்
னாட்டு?"

வண்டி, நிலக்காலுக்காகச் சாலை
யோரத்தில் ஒரு பணக்காரரால் போடப்
பட்டிருந்த கிளக்கை நெருங்கிய போது,
இடது காதில் பீடி செருவிய அப்பதுக்கா
வின் தொற்றும் ஒரு மதுவாரைப்போல்
தெரிந்தது. பன்னிரண்டு குழந்தைகளைப்
பெற்று, அவைகளின் ஒன்றுகூடச் சிதறு
மல் கொள்ளாமல் பன்னிரண்டு அவன்
காலைச் சுற்றிக் கொண்டிருக்க, சாயல்
போன ஒரு பழைய வண்டியிலையும், வய
தான ஒரு குதிரையையும் வைத்துக்
கொண்டு பிழைப்பு எவ்விற வீர சாகசத்
தாள். நிமிர்ந்து நிற்றிற அவன், வீரனின்
வாரணம் வேறென்ன?

"அதுக்குத்தான் சொல்றேன் சாயு!
இன்னிக்கு உனக்குள்ள அந்த கஷ்டங்
கன் ரொம்ப நாளைக்கு முத்திகூட, தரிமத்

துக்குச் சான்றிரம் எழுதிச் சகல கார்ப்புத்
தனும் செஞ்சி வச்சவங்க காலத்திலேயும்
இருந்தது. அதுவுமேதான் அவங்க
எழுதி வச்சாங்க. என்ன சார், நீங்க
பேசுவே இங்கே?" என்று வானர நோக்
கித் தன்னுடைய கிளாத ஞானத்தை
விசுரிஞ், அவரைக் கிண்டித்துன்
அந்த இளைஞன்.

அவர் வாய் திறத்தார்: கண்ணடி
வைத் தன்னிடம்!

"நீங்க சொல்ததை தான் யோசிக்கப்
பார்க்கறேன்! என்னோட 'புயார்ட்
மெண்ட் சர்வீஸே, தர்மபஞ் ரொம்பக்
கேவியான கிளகாரம். பூ சரீ தி மெண்ட்
டாவிடி ஆப் தி மெண்ட் - மனிதனோட
மனோபாவத்தைப் பாராங்க - அதுபா
சாத்தியமில்லன்னு தல்லா தெரிஞ்சு
பிற்பாடும், மனிதன் தார்பிகக் கோட்
பாடுகளை சித்திஞ்சு, மலிவானதை பன்
சுன். நீங்க சொல்றப்பினே, அது
மனுஷனோட வரழக்கையிலே ஓட்டல்மே.
பணம் பணத்து மூக்காலே சதா அழு
துண்டு, போய் பறக்கையிலே,
காழ்க்கையைக் கூட அனுபவிக்காமே
கொடுமே காதிலாமையும் பிசாசுகளா
வும் பணத்தே அடுக்கி அடுக்கி அழகு
பார்க்கற கால்களும் கூட தர்ம சிவா
யத்து பேசுறது, எனக்கு ரொம்ப கிளிக்
திரமாகத்தான் படறது! வெந்நீர்
வாண்டி ஓய் கீட்டட்டி-இந்தக் கலசத்
திலே தாங்கின பத்திக்கொக்கை
விருப்பாதுவா?"

உதராகத்தோடு இளைஞன் குறுக்
கிட்டான். "அப்பொகியிட்டீ! நிச்
சவமா...?"

"இன்னுங்க சாயி! அப்படிச் சொல்
கிட்டங்க? துமழும் நீதியும் இங்
கென்னு சொக்கம் ஒரு கட்டிலை நிக்கூங்
கா! பணத்த அதிபாயத்தை அவ
சவன். சாவரத்துக்குள்ள ஈட்டுக்குத்
தானே, தாதிப் போய் சாவரன்?
மொத் மொத் செனக்கிவமா இருந்தாக்
கூட, வீசையை எல்லாம் தாமதானே
சாயி அறுக்கணும்? அதை தம்ப தலை
வீனே தானே சொமக்கணும்?"

ஒரு தீண்ட சாயல் பிரலாபத்தை
வெளித்தது. மோ. வார்த்தைகள்
பத்தத் தலைவீனென்றி இதயத்திலிருந்து
வெளிப்பட்ட சத்தியமான ரூபத்தோ
டேயே, மெனக்காரகின் வாலிலிருந்து
வந்தது.

"ஆமாய்லா போக, என்விட்டே
நாலுக்குக் காலே ஏமாத்திட்டியானு.
இன்னு ஒரு எடத்திலே என்னு விட்
டுடுவே" என்று ஐட்டாக்காரன் குறுக்
கிட்டான்.

"இன்னுப்பா மனுசன் நீ, பொல்
னத் துட்டே பார்த்துட்டே! இப்ப

மிக்ளின்ஸ் பற்களை

வெண்மையாக்குகிறது என்பதற்கான ஆதாரம்

1 அனை உணவுக்கள்

பற்களில் கறை படித்திருக்கிறதா? அது இயற்கையான வெண்மையான பறைக்கிறது. இப்போது மிக்ளின்ஸ்கொண்டு உலர் துலக்கி அது கறைவை எவ்வளவு அகற்றுகிறதென்று உணருங்கள்.

2 அனை ருசியங்கள்

தங்கள் அனுபவிக்கும் அந்த குளுமையான ருசிக்குக் காரணம் மிக்ளின்ஸில் இருக்கும் 3 காரணம்: பொருள்களும், திறமும், வேலை செய்வதால்தான். அவை பற்களை சுத்தம் செய்து, வெண்மையாக்கி பாதுகாக்கின்றன.

அனைத்

3 பாருங்கள்

உங்கள் புன்முறுவலில் காணும் வெண்மையைக் கண்டு தீங்களை விவரப்படைவீர்கள். உங்கள் பற்களை முன் பிடுகத்தகையிட மிக்ளின்ஸ் பற்பாசை இன்னமும் வெண்மையாக்குகிறது. தீங்களை இதைப் பரிட்சித்துப் பாருங்கள்.

வெள்ளை அல்லது குளோரோபிக் சென்றது.

இந்தே மிக்ளின்ஸ் உபயோகிக்கத் தொடங்குங்கள். இப்பொழுது களிதில் விடைக்கிறது.

உங்கள் குழந்தைகளுக்கு

இருமல், ஜலதோஷம் இருந்தால்

ஸிரோலின் 'ரோஷ்'

**கொடுத்து பூர்ண நிவாரணம்
பெறச் செய்யுங்கள்**

உங்கள் குழந்தைகளுக்கு இருமல் அல்லது ஜலதோஷம் மிகுந்தால் அட்டைமாவை இருக்கை நீக்கி—ஸிரோலின் கொடுத்து அப்படியின்றி துர்நாடை பூர்ண நிவாரணம் பெறச் செய்யுங்கள். அதன் இரைய ருசியை உங்கள் குழந்தைகள் மிகவும் விரும்புவார்கள். ஸிரோலின் உங்களுக்குத் தம் வீடு சந்தித்து! அது உங்கள் இருமலை தடுத்துவிடாது மட்டுமல்லாமல், இருமலை உண்டுபண்ணும் கிருமிகளைக் கொல்லவும் செய்கிறது. ஸிரோலின் தொண்டைப் புண்வாதுகளை மறைத்துக்கொடுத்து, உயர் மதிலும் எரிவாய்ப் போக்குகிறது. அது எல்லாவற்றின்மேலான இருமல்கிருந்தும் அப்படியின்றி துர்நாடை நிவாரணமாகிறது.

இதற்குள்ளே
ஜலதோஷத்திற்கும்
மற்ற இரையவை
எடுப்பதற்கு

உங்கள் வீட்டில் எப்பொழுதும் ஸிரோலின் வைத்திருங்கள்

'ரோஷ்' தயாரிப்பு

கோலி அலிபெர்ட்டி & சன்: லாண்டான், இங்கிலாந்து

என்கிறுக்கிற கஷ்டத்தைக் கேட்டி-
யானா, என் நிலைமை தெரியும்! பாலுக்க
சாமி, காக்காவுளுக்குல்லாம் கணக்குப்
பாக்க வேண்டியதாகப் பூடிக்கங்க.
கைவாலே கஷ்டப்பட்டுத்தூக்கிவளர்த்த
புள்ளிங்க, கையைக் கழுவிட்டு அவ
வைப் பொண்டாட்டியோடே பூட்டா-
னுங்க. நானும் கெளசியும் தானுங்க.
ஏழை லெட்டறேன், மருத்து நடுக்
கிறேன், மேலும் வாசெவிரென், புண்
ணும் கட்டுபடி ஆவியிலங்க! கெளசிக்
ரோம்பநாளா சீக்கு, மண்கலே சீக்கு.
எங்கப்பனுக்கு நா ஒண்ணுமே கொடு
வேக்கில்லிங்க. பொணம் மாநிரி கட்டி-
யிடுவையே விழுந்து கெடப்பாது! சரப்
பாடு, அது இது எல்லாம் அதுமேயேயே
தான். என் கைவாலே தண்ணி வாங்கித்
கிட்டுத்தான் உலிரே விட்டாரு. உம்
கேணுங்க இந்தக் கஷ்டம்! அவனுங்க,
காவத்திலே அவனுங்கனாம் என்னு
கெதி ஆவாணுங்கனோ?"

மேனக்காரர் சோகத்தில் கொக்கை-
லில் தொண்டையில் விரத்தி மேயிடக்
செய்ததாற்று, கூச்சமில்லாத தம் துக்கக்
களை அரங்கேற்றி விட்டார். சிறிது
நேரம் அந்த ரகசியமொன்று சம்பா-
ஷணையில் காரணமாக, ஒரு மேனாமை
நிலவியது. வண்டி மட்டும் குதிரைக்
குளம்புகளின் சீரான சப்த வலத்தோடு.
ஒலித்தபடி நடந்தது.
இருட்டியே, ஸாடம்
உராய்ந்து நெருப்புப் பூக்
கள் கொத்துக் கொத்
தாங்கி தர ரோட்டில்
பறத்தன.

"நீயவதாபெய்வா
கெஞ்சோ உனக்கென் இப்
படி ஆக்க? தர்மவாணுக்
குத் தர்மம் பிரயோ-
சனப் பாதுப்போ, அத
னாலே உபயோகம்
என்ன? ஏதோ உன்னைப்
பொல நானு வைத்தியக்
காரனுங்க, தர்மம் தர்
மென்று கட்டிக்கிட்டு அழ
வேண்டி வது தான்!"
அந்த இளைஞன் மேனக்
காரரின் கூற்றை ஆட்சே-
பித்தான். சாவாக்கு ஆத்
திரம் பற்றிக் கொண்டு
வந்தது.

"என்ன சாமி, இப்
படிப் பேஸ்றியோ! ஒங்கப்
பன் அம்மா வல்லாம்
உயிரை இவ்வளவு
வளர்த்தப்பறம் தானே
உங்கு இவ்வளோ
வோதான் வத்திருச்சு."

தர்மநிலையென்று கண்ட இடத்திலேயே
எல்லாகும் குத்திக்கிட்டுச் செத்துப்
போகாங்கனோ!"

"அப்படிப் பண்ணினுணுங்கனோ, ஒங்க
வாத்தான் சாமி எவ் கெய்க்கிடுப் புத்தி
வத்ததா? எம் மோதப் பிள்ளை பொண்
பாட்டி கொழுத்தே பெக்கறப்போ
ரோம்பக் கஷ்டப்பட்டுட்டா! அப்போ
அவனும் எப் கெய்க்கிடி! நிரப்பதி
சாயிக்குக் குயிட்டுக்கிட்டாங்க. அத்தப்
பய, சாரிசெய்க பூதநிலையென்று,
கொழுத்தே பொறத்தப்பறம் பேச்சு
மாதிட்டாம். இப்போ கெய்க்கி என்னைத்
தொண்டிக்கு! தம்பிட்டபடி குடுக்
கெடுவென்று அவங்களுக்கு ஏதாக்கியும்
வத்துஞ்சு நிரப்பாதிக்குப் போல என்
னைப் பிவக்கிடு. இந்த வாட்டி பறிசெய்க
ருபா கெடச்சிக்கு அறிவே தான்,
அடுத்த தபா பூ. ணும்."

மேனக்காரருடைய அந்தக் கிழவியின்
தாங்கைப் படம், ஸ்டீக் சாவாடின்
மனத்தினரவில் இடம் பெற்று அவளை
தெற்ற வைத்தது.

"இப்படியும் கொஞ்சம்
இக்குதும்! இதெல்லாறும்
தர்மத்தானே பூ மலம் அண்
பிண்டாண்டிட்டு."

"கோ கொத்தோ! இவ் ஆர்
செண்டிமெண்டம். தாங்கைக்

தும் குறிப்பிட்ட எங்கள் இருக்கணியை. ரொம்ப ரொம்ப உணர்ச்சி வசப்பட்டுப் பார்க்கற்போ, வேண்டிய இதை நியாயங்கலாம்!"

வண்டிக்காரர் சாயபுக்குக் கொஞ்சம் புரிந்தது; கொஞ்சம் புரியவில்லை. இத்தத் தோரணையான சித்தனை அவனுக்கு இல்லாத போதும், மனத்திலென்னமோ ஆட்சேபணதான். சொல்ல வரவில்லை; அதனால் சொல்ல முடியவில்லை.

"ஐ அப்பெனக் டீ! செண்டிமெண்டியே இவ்வெனது..."

வண்டியு அணித்தவர் பேச்சு முடிப்பதற்கு முன்பாக வண்டி ஒரு மக்கடைபை மென்மை கடத்தது.

"பாய், பாய்! கொஞ்சம் வண்டியை நிறுத்து. உருக்கணியும்!" மெனக்காரர் வண்டிக்காரனைக் கேட்டுக் கொண்ட தொடு வண்டியிலிருந்து இறங்க ஆரம்பித்தார்.

"அடே எறங்காதேய்யா! நான் கூப்பிட்டு வாக்வித் தரேன்!" என்று சொல்லி விட்டு சாயபு, "தடேசா, ஸ்டாங்கா ஒரு உபொடுப்பா!" என்றான்.

மெனக்காரர், "பாய், நாய் சாய் பிடுய்யா, ஒரு உ வாக்விக்க, நான் உக தரேன்!" என்றார்.

"இன்னு, வாக்விக்கெ கப்பக்கி திய்யா?"

"இவ்வெனது; வாக்விக்க!"

உ ரோண்டு வந்தது. பழக்கத்தில் ஈரணியாக, அந்த குட்டிவேலி வாக்விக்க ஒரு முச்சில் குடித்துவிட்டுச் சாயபு அவசரப்பட ஆரம்பித்தான்.

"ஹிப்பா, ஹிப்பா! வாக்விக்கா தீவன். குடினாக்க, அதுக்குக் கஷ்டம் தெரியாது, நிக்க வெச்சி கொடுமை பண்ணுதே!"

"ஹே, தோ!" படபடப்போ சட்டைபின் மேலும் மெனத்தின் மேலும் உறுக் சித்தியையுரிய மெனக்காரர் விளாசைக் கொடுத்து விட்டு, ஜேர்வியை கைவிட்டார். சட்டைவென்று கை பின்னுக்கு இழுத்தது. பதைப்போடு மென்சட்டைப் பைபையத்தடவினார். இருப்பேவெடியின் முடிச்சை அணித்து உதறினார்.

"ஹைய்யோ, என் பணம் போச்சே!" என்று ஏறக்குறைய உத்தமே கத்தி விட்டார் அவர்.

"காஜெயா, என்னுய்யா 'ஜோக்' பண்ணியா? சரீயாப் பாரய்யா?" என்று நகர்ந்த குதிரையை இழுத்தும் பிடித்தான் அப்புவன்.

"சத்தியமா சாயபு! ஐயோ, பதிலுக்குப் பாயா. முன்னு அஞ்சு ரூபா போட்டு, அங்கேக்குத் சரீயா தொட்டுத் தொட்டுப் பாத்துக்கிணு வந்தேனோ! என்னு

கெதி? போதனுக்குச் சரீயாக்குடக் கைபிணே இவ்வெய்."

"சரீயா ஏந்திரிக்கப் பார்யா! ஐயோ எங்கேயாச்சும் வயித்துட்டிருக்கும்." இவ்வளவு நேரம் மெனனம் சாதித்த துராளில் ஒருவன் கூறினான்.

அதைத் தொடர்ந்து அங்கவரும் சீழிதங்கி, அவரவர் இடத்தைத் தட்டிப் பார்த்தும் புல்லின் மேல் விரித்திருந்த ஐயக்காங்கத்தைத் தட்டி உதறித் தேடி வுங்கடக் கிடைக்கவில்லை.

"ஐயோ சரீ! நான் என்னு பண்ணட்டும்! பதிலுக்கு ரூபா ஆச்சே, கெய் விக்குப் பதிக் கொங்கவனுமே."

மெனக்காரர் பிரஸாதிக்கத் தொடங்கினார். அது கேட்கலம் பதிலித்து ரூபாயா விரித்த போதிலும், அதை இழந்து விட்டு அவர் பதும் துக்கத்தில் அதன் அருமை தெரிதாயினே.

"அரெண்டி, என்னுய்யா பண்ணது? உக்குக்காணா நான் குடுத்துடரேனய்யா! எவ்வளவோ பூட்டி. இதுக்குப் போயி போட்டெச்சி மாநிலி அங்குதியே!" என்று மிரட்டித் தெறுதல் சொன்னான் துட்கா வண்டிக்காரன்.

அவ்விதம் பழகிப் போன அந்த இருட்டை வெறித்துப் பார்த்தபடியே வண்டியைச் செலுத்திக் கொண்டு வந்த அவன் மனம் மும்பத் தொடங்கி விட்டது.

"ஐயோ அக்கா! அந்த நொட்டு இவ்வதா? என்னென்ன வெய்யா! நெனசோம், பெரிய வாயன் ஜாநி துக்கு வலத்திலாவிட்டே கொடுத்து வலி வாக்விப் போடனாம், குதிரைக்குப் பதிலாக் சேனம் மாத்திட்டு இவ்விலக்கா வது தவறு தீவி வாக்விப் போடனாம் செல்லாம். நெனச்சேனே துட்கா சக்கரத்து ஓரத்திலே வுறுத்திருத்திக். அது இவ்வதுதானா என்னு தீசெயம்?"

"ஐயோ அஞ்சு ரூபா நொட்டுக் கருணை! தமக்குக் கெட்டுவது உருணு அஞ்சு ரூபா நொட்டுக்குணே! இவ்வது என்னு அநிலே எய்நிலா இருக்குது?"

"ஐயோ இவ்வதுதான் போலெயிருக்கு! மண்ணை நொம்பப் காப்பா ஆய்ட்டான். குடுத்துடலாமா?"

"எதுக்குக் குடுக்கணும்! ஜாநிதுக்கு தெத்து ராக்கலிகுட இருமி இருமித் துக்கமே வார்டெ. பதிலுக்கு ரூபா நல்ல சேயத்துக்குத்தான் கெட்டிருக்கு!"

போச்சிகளை வசவாட வசவாட மனம் ஒரு சீனையில் நிற்கவில்லை. உன்னே விரித்து மெனக்காரரின் அங்கவாய்ப்பு, தன் துரதிருஷ்டத்தை தொத்து கொண்டது.

"சே, ரொம்பப் பாவமாத்தான் இருக்கு. குடுத்துடலாமா! இவ்வெ

குருக்கிறது அய்யோ தய்யோ இருக்காது. திருப்பதி சாமிக்கு அவங்க சம்சாரம் தும்பிட்டுக்கிட்டதாமே. சாமி துட்டைடவா திருட்டுமே.

'திருட்டுமோ! எங்கேய்யா திருட்டுமோ? சீரோ வுளுந்து கேடத்துச்சீ... எடுத்துக்கிட்டோம். பாக்கிடவேணாக் காளைய வுட்டோம். இவ்வையோ!'

'சொந்தக்காரன் யானுன்னு தெரிஞ்சு பிற்பாடு. வெச்சக்கண்ணு இருந்தா அது. துறராப் வேணாதானோ!'

'அப்ப! தய்யை எப்படியா? பார்த்துக் குடுக்கிறாரு. இது திருட்டாருமே.'

'பாவி இவ்வையா கஷ்டப்பட்டுனா? தம்பவெய் போய் தொழில் செய்வவன் தானா? தொழில் செய்து காசை வுட்டற தய்யை, அவனுக்கு எய்யோ கஷ்டமா பிறுக்கும்?'

என்னடி துறவுகளைச் சாப்பிட்டுவிட்டது.

'நிறுத்து பாபி! எங்கியோபோ தியோ?' என்று குரல் கேட்டதும் அத்துல்லா கடி யானதனைப் பிழ்த்துப் பிடித்தான். ஒவ் கொளுவராக இருந்தினர். அப்பவரும் வாடகையைக் கொடுத்ததும் வாய்க்கிக் கொள்ளுபாள். மேனக்காரர் கொடுக்க வரும் பொது 'வாண்டரவன்!' என்று கரகரத்த குரலில் தடுத்தான்.

'இவ்வையோ, வெச்சிக்கோ. பாவம். உங்க கஷ்டம் எங்கென்னத்துக்கு?' என்று மேனக்காரர் வதுக்கட்டையலாக நாயுறவன் அவன் வாய்க்கை வகத்து விட்டான்.

பாவமில்லிழந்த அடிவா வ அத்துவ வண்டுவைக் திருப்பிவைன். அவன் சின் விழக்க அடியின் பாதை வண்டுவை வை, வண்டுவைத் திரும்பி விழை குதித்தான்.

'புலேசத்தெக்கு கொடுக்க கொடுக்க விருந்து பதினாந்து ரூபாயை - அந்த ரூபாய் நிறுத்து ரூபாய் தோட்டுக்கொண்டுத்தான்.

'இந்தாய்யா, உன் துட்டு!' என்று மேனக்காரரின் கைவிலை வயத்தான்.

சட்டென்று அத்தக் கண்ணடிக்காரர். இவனுள் இயங்கும் முகங்கனில் இவ்விச் சிக்குறி பரவியது.

'போய் சாவுடி. நீ பாபா ஆன்மார் இந்த வண்டிக்காரப் பங்கசெய் பக்கா கோடிக்கண்ணு கேட்டிருக்கேன். துட்டே அடிச்சுட்டு. திருப்பிச் கொடுக்க மேனா பிணம் மாத்தியா?'

'மெய்ய தர்மவான் மாநிலி பேசினி வேய்யா! இவ்வளவுதானா? எப்போ எடுத்தே. பாக்கெட்டே கையெ வுட்டு எடுத்துன்னடியோ?'

'பக்கா ஆனவா நீ!'

இவ்வளவுக்கும் மத்தியில் மேனக் காரர் அதிர்ச்சிபுற்று. தம் புருவங்களைச் சுவித்தவாறு திவ்விருந்தார். பணத்தை வாய்க்கக் கை நீண்டது. அப்பதுவா, உடம்பு கருங்கிப் போவவன் போய் ரூபாயை தீட்டினான். அவன் மனத்தை மேனக்காரர் சம்சாரத்துடைய தாய் கையப் படம்தான் அவங்கரித்திருந்தது.

'என்னுய்யா, சாவுடி! இந்தக் காசு உனக்கு அவ்வளவு அது அவயிலமா?' தாக்கத்தைக் குறித்து எத்த ஆராய்ச்சியும் செய்வாது. முடம்போய் வந்த மேனக் காரர்தான் அப்பதுவரையை அப்பாடக் கேட்டார்.

அப்பதுவா அதறிதுப் பதில். சொல்ல எண்ணினான். காக்கடத் தடுமாறிற்று. ஆனால் தங்க குவித்து கொண்டான்.

'சொல்லுய்யா, பரவாயில்லையோ!'

'எம் புள்ளைக்கு இருமது. பாப் இதுமா?'

மேனக்காரர் மூக்கில் அத்தக் குர லின் குணமவைக் கேட்ட மாத்நிரத்தில் ஒரு திருக்கோ பிறந்தது.

'இத்தா. வச்சிக்கோ! இத்தத் துட்டை வச்சிக்கோ. புன்னெனையக் காப்பாத்து. உன் புள்ளையாவது உன் கைக் காப்பாத்தட்டும்.'

பாறுபாறும் தய்யிடமே வாய்விடாது அத்தப் பணத்தை அப்பதுவா மய்க்கும் கண்ணு தோர், வுத்துப் பார்த்தான்.

'தய்யிடமேய்யா! போனான்! அய்யா உன் துட்டை செய்வாரு. இப்போ உன் புள்ளை வேனான்!'

அப்பதுவா மறுபின் நீ. நான் மனைக்கு கொடுத்தேன். வாய்க்கிப் பிடித்து - மேனக்காரர் - ஆதங்கத் திருப்பிப் பதினாந்து வண்டிக்காரன் கைக் கொண்டு உன்வது போய் பெருகுர்.

'இவ்வட்டனுக் காசுக்கு மூக்காவே அதுதவரா! பதினாந்து ரூபாயைத் தாக்கிக் கொடுக்கிறார்?'

'தன் ஆர் செண்டாமெண்டியம்! வாய்க்க வாரி. போவோம்!' என்று அவர்கள் இருவரும் நடந்தனர். தர்மத் தின் உரித்த சட்டடையைத் திருப்பித் திரும்பப் பதிவித்த வண்ணம் விரை திக்கத்தான் அவர்கள் தயார். தர்மார் தன் சட்டடையாத்தான் மாற்றிக்கொள் வினது. நீவன் அவன் என்பது அவர் களுக்கு விளங்குகின்றது. பேசாதளம திவ்வித்த அத்த மேனக்காரரும், துட் காக்காரனும் வடி வழிமார் வந்த அத் தத் தர்மத்தில் உட்காந்த இரு மேனா தோனங்கன் அனுபவித்த வண்ணம் இவ்விது திசைகளில் பிந்தாரர்கள்.

அவர் ஒரு அழகான பெண்பார், அவள் செய்த
தியான துணி தட்டை வுக்கெடுத்த அலகுகள்
நன்றாக தெரியும்.

சோதிவாள் பிள்ளை, கொடுவாளுக்கு துணை தான் முதலில் தேவை

தனக்கான அழகான உடைகள் பல வித, அழகான
கவிகள் அலகுகள் அணிந்தாள்.
கேட்டாள் எந்தப் கேட்டாள் பிராண்டுகள்.

தரத்தில் பிள்ளை சிறந்த துணி வுக்கெடுத்த
அலகுகள் பல நன்றாக தெரியும். உபயோகிக்கும் -
அவை 100% பரிசுத்தமான வுக்கெடுத்தவை
அவர் அறிவார்.

அவர் குடும்பத்திற்கான அனைத்துத் துணை
வுக்கெடுத்த உபயோகிக்கும்.

பிறந்தவாள் துணி பெரியவர் அவர் முதலில்
வுக்கெடுத்தவை - அனைத்துத் துணி உபயோகிக்கும்
பெட்டி - வுக்கெடுத்த.

துருவாவுக்கு முதல் பரிசு

துருவா வுக்கெடுத்த உபயோகித்து வுக்கெடுத்த
நிப்பைர் பிள்ளை போட்டியில்
கொண்டு கொண்டு புது நிகழ்வி
கொண்டு கொண்டு முதல் பரிசு பெற்ற
வர். மிகவும் நேர்ந்தவாள் நிப்பைர்
கொண்டு கொண்டு எப்போதும் நிப்பைர்
துருவா வுக்கெடுத்த உபயோகிக்கும்.

துருவா வுக்கெடுத்த நிப்பைர் கொண்டு கொண்டு, பரிப்பைர்
அனைத்துத் துணி உபயோகிக்கும் நிப்பைர் கொண்டு கொண்டு, பரிப்பைர் கொண்டு கொண்டு
பரிப்பைர்: 11 பரிப்பைர் கொண்டு கொண்டு, பரிப்பைர் கொண்டு கொண்டு, பரிப்பைர் கொண்டு கொண்டு
கொண்டு கொண்டு: 11 பரிப்பைர் கொண்டு கொண்டு, பரிப்பைர் கொண்டு கொண்டு, பரிப்பைர் கொண்டு கொண்டு
கொண்டு கொண்டு: 11 பரிப்பைர் கொண்டு கொண்டு, பரிப்பைர் கொண்டு கொண்டு, பரிப்பைர் கொண்டு கொண்டு

அறபு நாழிகையும் அதேயும் அதேயும் உயிரினங்களையும், அவைகளின் பண்பை செயல் விதொதங்கையும் இயக்கியவோன்கு னாலம் எனும் நீள்வண்டி தேரப் பதவிக்காய் பின் தங்கி விட்டு முன்பென்கி விவரவது போல் ஒழிக் கொண்டிருந்தது புகைவண்டி. பிரயாணிகள் வேறுதேரத் தவிப்பாங்குமிறாது விடிவத் காண்பை உணரவெட்டிச் சுரவெந் றார்கள். அந்தக் கருக்கல் பொழுதினும் வண்டி திரும்ப ஒங்கவொரு சிறு தீவைத்திரும். ஒரு பெட்டி எநிரே மட்டும் ஆள்கள் கட்டம் கூடி வந்து மொய்க்கத் தவறுவதில்லை.

குறிப்பிட்ட பெட்டியில் பிரயாணிகள்சென்று கொண்டிருந்த தாயினிக்கும் பூங்கொடிக்கும் இத்தக் காட்சி இயல்புக்கு மாறாக, வேறுபடையே விளைவித்தது. அதே வரிசையில் உட்கார்த்திருந்த மற்ற மூன்று புதுதிகளுக்கும் காட்சிக்குந்தம் குவிவதில் வரக்கூடப் போக

உற்சாகம் பிறத்தது. அந்த மூவரும் முத்தி பார்த்துக்கொண்டே

"உன் மாநிரிப் பூங்கொடி மனத உன்னவன் இத்தத் தொழிலுக்கே வந்திருக்கக் கூடாது. பாவம்! யார் தலைநினைவ் யார் மாற்ற முடிவிறது?" என்று தாயினி பேசக்கருந்ததாய்ப்பு வந்ததாம்.

மென்மை நடத்த உரையாடல் எநிரே தூங்கி வந்திருவர்களுக்கு அரைகுறைவாகத் தான் போட்டிருக்கும், பெட்டிக்கும் துவரத் ததுமே இயக்கிப்பற்றி ஓரளவு அறிமுகமாகி விட்டது மற்றவர்களுக்கு.

இரவு எட்டரை மணிக்குச் சொன்னையில் ஏதிர கட்டம், வெளிக்காட்சிப் படப்பிடிப்புக்காகத் தஞ்சை போகவேண்டும் என்று அறிவிக்கப்பட்டபோது, தாயினிக்குச் சங்கடமாக இருந்தது. போவதா வேண்டாமா என்று குழப்பினும், இப்போதுதான் துணை நடிக்கவந்திருக்கிற அங்குத்துச் சற்று கலாயாண பாகம் கிடைத்திருக்கிறது. இதை உதறி விட்டாக, பிழைப்பில் திரைத் தாமரைகள் விழுந்து விடும்.

நடிப்புக்காக இஸ்மை

சௌதி

எக்ஸ்ட்ரா நடிக்கக் கொள் தொழிலாளர்.

"இந்த அறங்களைக்கும் எக்கட்டம் வந்து மொய்க்கா விட்டால், மனத கிடைவது. பாரேன், இதுகளை! பங்கியும் கண்களையும் காட்டிக் கொண்டு தஞ்சைக்கட்டம் ஆடுவதை" என்று பூங்கொடியின் காதலனின் உதிர்தும் தாயினி.

"பெண்ணப் பெயர் தாயினி! உனக்கு எப்போதுமே அடித்துத் துணிகை அடிகம். காதில் விழுந்தாய் ஒன்றுக்கு நாளாய்த் துப்பி விடுவார்கள்." - தொழிலை அடக்கி ஐங்க பூங்கொடி.

"ஆமாம்! என்ன இவ்வாதனைச் சொன்னி விடப் போகிறாள்? படத்திலே ஆண்களை மயக்கி வயிறு வளர்க்கிற கட்டமாளானும், இடம் காலம் என்று பார்த்த வேண்டாமா?"

"போதும், தாயினி! தெரிவாதனைக்குத் தும் தம் பெருமைவை நீ விளம்பரப்படுத்துகிறாய்களாதி. இந்தப் பிரயாணக் காலத்திலாவது, நாமும் நானு பெரைப் போல் இருப்பதாதக் காட்டிக் கொள்வோம்." பூங்கொடியேனும் சங்கடப்பட்டுக் கொண்டான்.

ஆம்ருமைபுடல் பதப்பட்டு விட்டான் தாயினி.

கேரவேஷன் தென்காகத்தான் கிடைத்தது. துணை நடிக்ககளை ஒரே பெருமையில் உட்கார வைத்து விட்டு, பக்கத்துப் பெட்டியில், உதறியானும், துணை நடிக்கனையும் அமர்த்தித்தாரகன். பெரியவர்கள் தனிக் வரிச் வசதியாக வந்து கேரவாரிகள் என்று ஏற்பாடாகி விருந்தது.

இரவு நேரத்தின் இந்த இடைத்தரக் கலை தீவினை அளரத்ததாயும் ரயில் பெட்டியில் தனியாக ஒரு கண்ணெப்புப் பரவியது. வரிவாதி கிகள் விதொதப் பார்வைப்போடு முன்னு முன்னுத்தார்கள். இடைத்தரக்கள் பார்வைவளையே விழுங்கிவிடுவதுபோல் பார்த்தனர்.

அந்த வரிசையில் தாயினிதான் நல்ல அழகி. பேச்சிலும் துடிதுடிப்பு உண்டு. பூங்கொடி பதவிரைவன், அமைதியான அழகும், காணியும் கொண்டவன், பலத்த குணத்தவன்.

எநிரே இருந்த இடம் பெண்ணின் மடிமீ விருந்த மூர்த்தை எம்மி எம்பித் தாயினியை

தாயும் பாய்த்தது. குழந்தைவின் தாய் ஒரு வறுமைய அடக்கித் கொண்டு, குழந்தையைத் தன் மடிக்குள் புதைத்துக் கொண்டாள். கைமீது நீட்டிக் குழந்தையை காக்கத் தாயினிக்கு ஆவல் உதித்தது. நேரடி மூக்க மனம் அதற்கு இடத்தாய்க்கி.

குழந்தையை வைத்துக் கொள்வதற்கும் அந்தப் பெண் ரயிலுக்கு வந்தபோது எவ்வளவு உற்சாகமாக இருந்தாள்? தங்கைப் பேறு பெற்ற புண்ணியை. வயது இருபது இருக்கும். மேனியில் கண்ணாமோ வாயோ அப்படி போன்றும் பிரமிக்க வைத்திருந்தன என்பது பெற்றிருக்கக்கூடும். ஆனால், குழிமயத் தலையியாவி விட்ட மறிப்பும், தாயாவித் திருப் பெருமிதமும் கூடி. "அம்மன் அக்கிரகத் துக்கு நீவகை ஏதிலும் எப்படி இருக்கும்?" என்று எண்ணத் துண்டின.

"குழந்தைக்கு என்னயா பெர்?" என்று தாயினி கேட்டாள். அந்தப் பெண் தாயினி யின் கேள்வி காதில் பட்டதே போல் பதில் போலாமல் இருந்து விட்டாள். மறுமுறையும் தாயினி கேட்ட. போது, அவன் பதில் சொல்ல விக்க. அவன் தான் பதில் சொன்னான்! "உத்தர்!"

அவன் சொல்லுகிறான். ஆகவே பெட்டம் அறிவாதென்று. அப்படித்தான் தாயினி பதத் தான்! அந்தத் தாழ்வுக்குத்துக் குழந்தையை வாசி அறிவாது முத்தமிட்டுக் கொஞ்சிக் குளகை கைமீது தீட்டி வாயித்தான்.

"கொண்டாய், கொண்டாய், இப்பெயே இருக்கட்டும்." செவிட்டியே அதை கொடுத்த மாதிரிப் பதில் சொல்லி விட்டாள் அந்தக் குழந்தைவின் தாய்.

பெட்டிக்குள் வந்ததும், அவன் கைமீது - இருபது

வந்தது வயதுதான் அவனுக்கு இருக்கும். நல்ல அழகம் - தாயினி கொடியின் செவ்விய விட்டான். தாயினி ஆதாரமாக அந்தத் தம்பதியைப் பார்த்தான். முகமீதுமாக அந்தக் குழந்தையைத்தான் பார்த்தான். நெய்யப் பால் குடித்த குழை மாதிரி. பிறிதொன்றும் பெருமையையே மென்மையான புலகலத்திற் கொண்டிருக்கும் பரம ஜானியைப் போல் அந்தக் குழந்தைப்போடு இதைத் திறப்பதாய் பார்த்தான். இப்போ, தவித்தான் தாயினி. தான் - தன்னு எவ்வாறே அவளுக்கு மதந்து போலவிட்டாள்.

குழந்தையைக் கொஞ்சமாக நோக்கிச் சித்தான். தானை மறிப்புடன் பார்த்து முறுவல் புரிந்தான். குழந்தைவின் தம்பலத் தனக்காகத்தான் இதென்னம் என்று தம்பி சாப்பிடுவதாய் இனித்தான்.

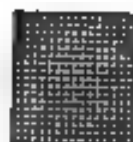
"ஆகையிட்டு இருக்கே, கொஞ்சம் கொட்டம்

குழந்தையை" என்று சிபாரிசெய்த கைவரின், அந்தப் பெண் ஒரு முறைப்பு முறைக்கானே ஸர்க்குலாய் அப்போது சிரிப்புடன் அடக்கி விட்டாள் புருஷன். இந்த அடக்குமுறை தாயினிக்கு மிகவும் பிடித்திருந்தது. அந்தப் பெண் ணிடம் அவளுக்குத் தனி மறிப்பு ஒங்கியது.

குழந்தை அப்போதும் தாயினியைப் பார்த்துக் கைமீதுக்குக் குழந்தைப்போல் மனத்திற் கொள்வதற்கு. அந்தத் தீவன் தன் உணவுக்காக ஏங்கி தித்தமும், அப்படி ஏங்குவது தாயினி.

"தாயி! உனக்கு ஏதடி இந்த ஆகை? அவ மானம் வடகா உனக்கு உணவுக்காகித்தே!" பூக்கொடி பெண்கை வடித்து கொண்டாள்.

அசாதாரணமான
அலகு வாங்கு

• • • • •

மபத்லால் கூருப்

2x2 வாயில்களும்
செனோக்களும்

சுருபு 101

விழு, ஷர்சாக் (ஷர்சாக்), அஹமதபாத், விழு, ஷர்சாக், காதிபாத்.
ஸ்டான்டர்ட், பம்பாய், ஸ்டான்டர்ட் (விழு, காதி), பம்பாய்.
ஸ்டான்டர்ட், உவான், ஸ்லாஸ்கின், பம்பாய்.
ஸ்லாஸ்கின் (விழு, ஷர்சாக்), பம்பாய், குதத் காதிபாத், குதத்.
மபத்லால் மபத், உவான், உகல்பாப் துரித், ஸ்லாஸ்கின்.
இந்தியன் கிளாஸிக்-பம்பாய்.

인 **인**

உ. அ. கதவல் பிழிதல் காலத்திதர்த்து
முதலாக கீழ்க்கு கதவல்பு அகலாது
தகவல் கொண்டுபோகது எனபது தெரியவிக
தெரியது. அந்தபடிமம் பவனாகிக்க
கடவு தரு தவல் துதித்தி கூட தாம
கதவல்பு கொண்டு தவல்பு
துவதவல்பு வல்? கூடுகோ,
கூடுகோகூடுகோ கீழ்க்குபடிபடி
அது 444 தவல்புபடி
கதவல்புபடிபடிபடி

"உ. மதுகீழி சுதந்திரப் படைகள் சிறைப்படுத்தியதை அறிவித்திருக்கிறார்கள்"

செ. சிவசுந்தரி, ஓய்வூதிய அலுவலர், அந்தரங்கம்

வேண்டி விருக்கிறதே" என்று அங்கங்காய்க் தான். தாயினி முகத்தைத் திரும்பிக் கொண் டிருந்தவன் ஏதும் பதின் சொல்லவில்லை. அந்தப் பிச்சைக்காரை விழவில்லை முகத்தை வேண்டுமென்பதே தன் பார்வையிலிருந்து விலக்க ஏதாவது போய் இருந்தால் தாயினி.

விழி எதிரே வந்து திவ்வகன் தயர்விற வுழிவைக் காணோம். இரு பெண்டையும் பார்த்துக் கொண்டே திவ்வகன். கருவிக் கதவ்கி ஆட்டம் கண்டுவிட்ட அந்தக் கிழவி முகத்திலிருந்து எந்த உணர்ச்சியும் தெளி வாகப் புலப்படவில்லை.

"பாட்டி! உனக்கு வாரும் வேண்டாம். உன் க வங்க இயிலையா? தன்னைத் தவிரியே ஏன் இப்படித் திண்டாடுறே?" — இவ்வாறு பூங் கொடிக்குக் கேட்காமல் இருக்க முடியவில்லை.

"ஒரு மகன் இருக்கிறான். பூமிக்குப் பார மாய், சோத்துக்குத் தண்டமாய். நான் ஒருத்தியா விருத்திட்டாய், இப்படி வேலா யாய் போட்டுக்கிட்டு, கை நீட்டி அவியு வனார்களுக்கும் வேலை. இப்போ, கண்ணை! உங்களைப் பார்த்தாய்...."

தாயினி எட்டென்று எட்டெனவ வகுத் துக் கிழவியின் குவியலில் போட்டு விட்டு, "பூங்கொடி! நீ ஏதாவது போடுவதானால் போட்டு விட்டு அதுப்பு. இப்போ இதைத் தொண்டொண்டப்பெய்யாய் வேண்டாம்" என்று கடிந்து கொண்டாய். பூங்கொடி ஒரு குராய் நோட்டைக் கிழவியின் கையில் வைத்து ஏடி. "பாட்டி, உங்கன் உடம்பு யும் பார்த்துக் கொள்ளுங்கள்" என்றான்.

"உங்களுக்கு எந்த கவரம்மா!" என்று கிழவி பரிவுடன் கேட்டாள்.

"இந்தா, உனக்கு ஏன் இந்த அநாவசிய விசாயிப்பெய்யாய்? காக அந்தாஸிச்சு. வந்த வழியாய்ப் போய்ச் சேரி!" என்று தாயினி இரைந்தாள்.

கிழவி கிவரம் தெரிந்த மகத்தையும் திரும்பித் திரும்பிப் பார்த்துக் கொண்டே சென்றான். அவன் அடுத்த பெட்டியில் ஏறித் கொண்டிரு கவரத்தும் பார்த்துவிட்டு, அடுத்த பெட்டியில் ஏறி விட்டான் என்பது கருதியவனுடைய ஓர் ஆசுவாசம் பெரும்கை

என் விட்டு விட்டு, "பூங்கொடி! உனக்கேன் இதைத் திறந்தின் மேல் இவ்வளவு கரிசனம்?" என்று கேட்டான்.

"என் அம்மாவே இருந்தால் இப்போ இந்த கவரக்காரியாகத்தான் இருப்பாங்க. அவங்க தீர்ப்பு வந்து விட்டது. என்விடத்திலே அவர்க ளுக்கு எத்தனை பரிசும் தெரியுமா?"

"என் அம்மாவே என்விடத்திலே நிரம் பவும் தேவமாகத்தான் இருந்தாங்க. அவங்க கவர்த்தைவைக் கெட்டுக்கிட்டு விட்டோட இருத்திருந்தால், இதைக் கிழவியோட கூட தானும் பரவுக்கிட்டு வந்து, குவியவை நீட்டி திட்டும் பிச்சை வகுத்துக் கொண்டிருக்க வேண்டியதுதான்."

"ஏன், தாயி இப்படிச் சொல்வியா? அப் போது, இதைக் கிழவி உன் அம்மாவியாக இருப்பாள்வியா?"

"அவங்க ஏன் பிச்சைக்கு வருவாங்க? மரிகாணைப்பட்டவங்களுக்கே. உணர்த்துச் சம்பாதிக்கக் கூடியவங்க. அவங்க ஏற்பாட்டுப் படி தான் தலைவாரி மகனாக கல்வானம் கட்டிக் கொண்டிருந்திருந்தால், சோத்துக் குப் பிச்சை எடுக்க வேண்டியதுதான். மகா தீவிரம் கேட்ட பயல் அவன். திருட்டுக் கங்கைக் குடிக்கப்பட்டு, ஏதாய்மாதிரி வந்து விடுவான். ஓடி வந்தேனே பிழைத்தேனே!"

புனைவளடி சூதாசனத்தில் வந்து நின்றது. தாயினி முகம் கழுகி. உடை மாதிரிக் கொண் டச் சென்றான். அவன் வந்த பிறகு, பூங்கொடி போக வேண்டும். வழக்கம் போல் ரகிரகன் கூட்டம் ஐய்வைப் பக்கத்தில் குவித்திருந்தது.

கிழவி மறுமுறையும் தம்முடைய பெட்டிக் குள் துறையவைக்க கண்ட பூங்கொடிக்கு ஒரே உதிராகம். எதிர் கொண்டவாழ்த்தான்.

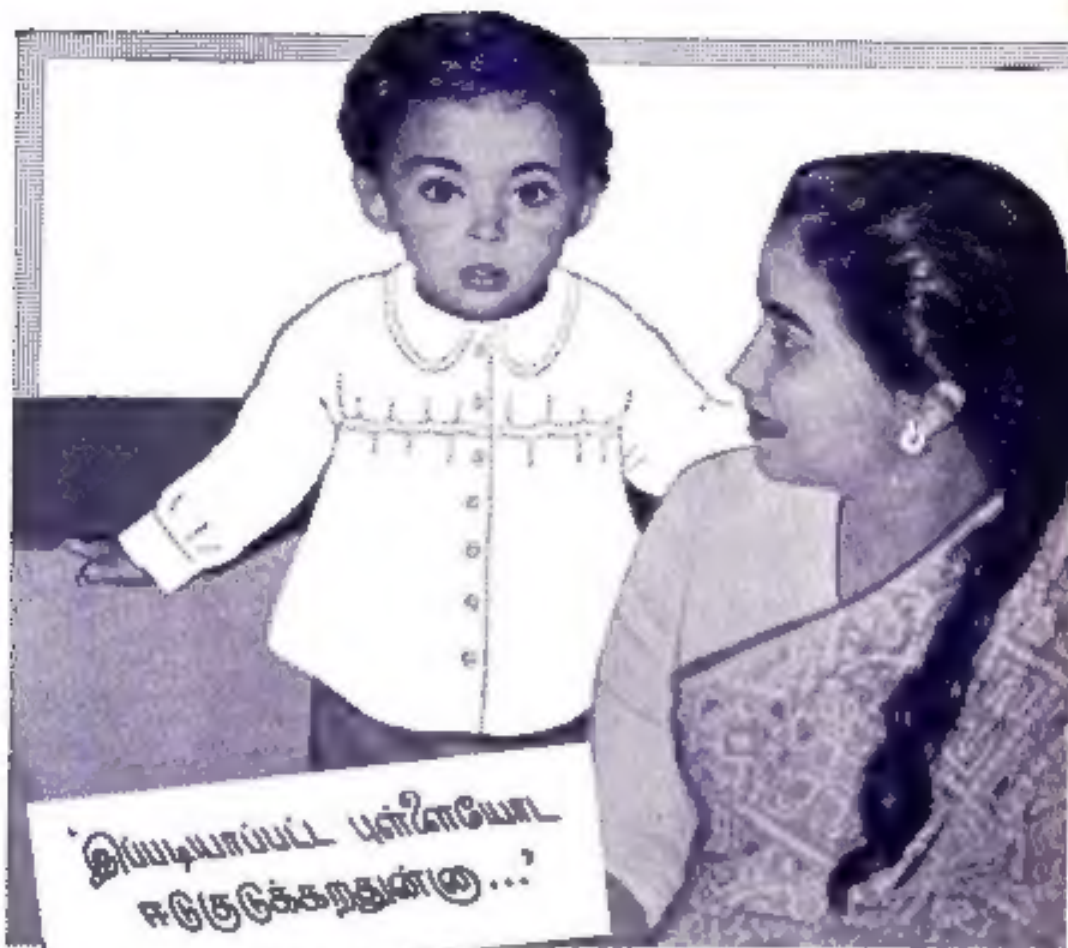
"பாட்டி, உனக்கு எந்த கவரம்!"

"பிச்சைக்காரிக்கு என்னம்தான் கவரம், மாவலர்த்துக்குள் குப்பிகாணத்துக்குமா போய் வருவான். காட்டு, பெரும்மாய்ப்பு என்னதும் தங்கவங்க; கண்டுக்காத மாதிரி இருத்து விடுவான். ஆயாள், நீக்க எந்த கவரம்? மகராகாரங்களை?" என்று ஆவரத்துடன் விசைத்தான் கிழவி.

வழக்கறிஞர் திரு இராமகலாயிக் கோனார் மணிவிழா

நெல்லை வழக்கறிஞரும், பொதுப் பணிகள் பன் ஆற்றி வருபவருமான திரு க. இராமகலாயிக் கோனார் பி. ஏ. பி. எம். அவர்களின் ஆறுபதாம் ஆண்டு நினைவு மணி விழா முன்னின்றுள்ள விளாசுரத்தில் தமையர் 24-3 தேதி ஆறு மணிக்குச் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பட்டது. பாண்டிச்சேரிக்குத் தாய் மன்றத் துணைத் தலைவர் திரு ஆதிநாஸ தாய் தலைமை தாங்கினார்.

இவ்ரு வணக்கத்துக்கும் பிச்சு கேரன் பங்கேற்குமா ரகாணப் பகுதியைச் சேர்ந்த திரு என். இராமமலா எங்கோனரையும் வருவதற்குப் பெய்தார். தலைவரின் பாராட்டுத் தலைமையுடனாகும் பிச்சு, பொதுப்பணிக் கருவங்கள், சமூக சேவை மன்றங்கள் இவை சார்ந்தும், தனியார் சார்ந்தும் திரு கோனாருக்கு மணி மாலையை அணிவிக்கப் பட்டன. திரு திருநெல்வேலி கோனார் பெயர்வழைப்போர்த்தினார். திரு இராமகலாயிக் கோனாரின் உருவம் படத்தை ஒப்புப் பெற்ற கார்த்திக் அகிலாசி திரு இராமமலா பி தாய் திருத்த வலத்தார். மணிவிழா மனை வெளியிட்டு தாகர்போயில் திரு பண்டார தம்பியார் சேரப்பொழிவாற்றினார். மணிவிழாக் குழுவின்சென் சார்பாக தெலிங் இத்துக் கல்வியிப் பேராசிரியர் திரு என். இராமகலாயிக் தந்தி கூறினார்.

**'இப்படியாய்ப் புள்ளியோட
ஈடுகுடுக்கறதுன்னு...'**

'இப்படியாய்ப்பட்ட புள்ளியோட ஈடுகுடுக்கறதுன்னு... கைகொள்ளாத வேலோடாகப் போய்க். பவலிப் பளிச்சென்று கத்தறா வெச்செக்கணும்னு. எப்பப் பாகுங்க, துணிதொங்கற வேலோடாக... நல்ல வேலை, ஸன்லைட் தான் தெனம் காப்பாத்துது. லாப்பமா துரை... துப்பறவா துணி வெளுக்குது தொம்பிலிங்காம. கத்தறா சோப் புக்கு அடைவாங்கமே அதானே!'

புது உயிர்வாழ்வான சூழி
உயர்வா வாழ்வான சூழி:
'ஸன்லைட்'க்குத் தரோம்
பும் உட்காவே ஆனது!'

ஸன்லைட்

ஸன்லைட் சூழி - துணிவென்கற தகவல்!

அபத்திபெயர்
அழகத்தும் குவச் செவ்வம்...

மகாராணி சந்தன சோப்

அழகுசாதன
சோப்புகளில்
அரசியர்க்கறி

வாதுமைய எண்ணெய் கலந்துள்ள சோப்

செவ்வம் சந்தன மாய் தந்த சந்தனம், அருமையுடைய மிகத் தூய தாவரத் தலைகளும்
இணைந்து உருவாகியுள்ளது மகாராணி. ஆனால் சிறகு போன்ற மென்மையப் பொலிவையும்,
செவ்வத் துயில் போன்ற அருமையுடைய தலை அருமையு மகாராணி சந்தன சோப்...